

אֶזְרִי מַעַם הַשָּׁם עוֹשָׂה שָׁמִים וְאָרֶץ

סִפְר הַזָּבֵר

הַשְׁלָמָם וְהַמְּנֻקֵד
עַל חַמְשָׁה חַמְשִׁי תּוֹרָה

מִהְתְּנָא חַאֲלָקִי
רַבּו שְׁמַעַן בֶּר יוֹחָנָן זַיִעַ"א

פָרָשָׁת הָאָזִינוּ

יָצָא לְאוֹר עַל יְהִי "מִפְעָל הַזָּהָר הַעֲלָמִי"
בַּעֲיה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבְבָ"א
חַמְשָׁה עָשָׂר בָּאָב תְּש"ע לְפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

MISSION OF THE RABBI SHLOM YEHUDA GROSS
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכייש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרנסם ספרי הזוּהָר היומי
בבתי ננסיות, בתי מדרשות, בushimaות, לכל החברים וידידיים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרוב הגואלה טליתם בב"א
וכל המזוכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לophobic או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבים בחינוך בלבד

ניתן לע"מ **מפעל הזוּהָר העולמי**

על ידי הרב הצדיק המקובל **רובה בניינו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת **"גנור שלום"** (רח' שלילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי מרדכי בן מרים שרעבי זיע"א

פרק ה' האזינו

הָאָזִינוּ הַשְׁמִים וְאָדַבֵּרָה וַתְּשִׁמְעֵ הָאָרֶץ אָמֵרִי בַּי,
 (דברים ל'ב) **רַبִּי יְהוֹדָה פָּתָח,** (שיר השירים ח') **פָּתָחָתִי**
אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חִמָּק עַבְרִ וְגֹן, בקשותיהו ולא
מִצְאָתָיו קָרָאתָיו וְלֹא עֲנָנִי. מה בתיב לעילא. אני
יִשְׁנָה וְלֹבִי עַר וְגֹן. אני ישנה, אמרה בנסת
יִשְׂרָאֵל. אני ישנה, מפקודי אורייתא, בזמנא
דָּאָזִילָנָא בְּמַדְבָּרָא. ולבוי ער, לאעלא לארעא,
לִמְעָבֵד לְהֹזֵן (נימוסין) דָּהָא כָּל פְּקוּדִי אָוּרִיתָא
בָּאָרָעָא מִשְׁתְּבָחִין. קול הדוי דופק, דא משה.
דָּאוּבָח לְהֹזֵן לִיְשָׂרָאֵל בְּבִמְהָוִי וִיבְיָהִין, (דף רפ"ז ע"ב) בבמה
קְטָפִין. דבתיב, (דברים א') אלה הדברים וגו', (דברים ט')
מִמְרִים הַיִתְּמָם וְגֹן. (דברים ט') ובחרב הקצתפתם וגו'.

הָדָא הוּא דָבְתִּיב, (שיר השירים ח') **דוֹפָק.**

לשון הקודש

התורה, בזמנ שחלבתי במדבר. ולבוי ער
 - לעלות לאארץ, לעשות אותן (חובות),
 شهر פלמצאות התורה נמצאות באארץ.
 קול דורי דופק - זה משה, שהוביכם להם
 לישראל בבמה וכוחים, בבמה מריבות,
 שבתוב (דברים א') אלה הדברים וגו', (שם ט')
 ממרים הייתם וגו', (שם ט') ובחרב הקצתפתם
 וגו'. וזה שבתוב דופק.

ימליך ה' לעולם אמן ואמן.

פרק ה' האזינו

הָאָזִינוּ הַשְׁמִים וְאָדַבֵּרָה וַתְּשִׁמְעֵ הָאָרֶץ
אָמֵרִי בַּי (דברים ל'ב). **רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח,** (שיר
 השירים ח') **פָּתָחָתִי** אני לדודி ודוידי חמק
 עבר וגו', בקשותיהו ולא מצאתיהו
 קראתינו ולא עננינו. מה בתוב לעלה?
 אני ישנה ולבוי ער וגו'. אני ישנה. אמרה
 בנסת ישראל, אני ישנה - ממצאות

וְעַם כָּל דָא דְמֵשָׁה אֹכֶח לְהִי לִישָׂרָאֵל, בְּרַחְיוֹתָא
הַוּ כָל מְלוֹזִי, דְבָתִיב, (דברים יז) בַי עַם קָדוֹשׁ אֲתָה
לִי, אֱלֹהִיךְ. וּבְךָ בְּחַר יְיָ אֱלֹהִיךְ לְהִי
(דברים יז) בְּנִים אֲתָם לִי, אֱלֹהִיכֶם, (דברים יז) וְאַתָּם הַדְּבָקִים
בְּיָ. וַעֲלַדָא (דברים יז) וְשְׁמַעַת בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהִיךְ. (דברים יז)
כִי מַאֲהָבָת יְיָ אֲתָם. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (שיר השירים ח)
פָתָחִי לִי אֲחֹתִי רָעִיתִי.

מה בכתוב. (שם) קמתי אני לפתח לדודי, אמרו
ישראל בעוד בתוין זמיגין למייל לאראעא,
ולקבלה אינז פקודי אוריתא על יdoi דמשה. מה
בתיב, (שם) ודודי חמק עבר. דבتاب, (דברים יז) זימת שם
משה עבד יי. בקשתייהו ולא מצאתייה, דבتاب ולא
קם נביא עוד בישראל במשה. קראתיו ולא ענני,
دلא היה דרא בדרא דמשה, דקידשא ביריך הוא

לשון הקודש

מה כתוב? (שם) קמתי אני לפתח לדודי,
אמרו ישראל, בעוד שחיינו מומנים
לעלות לאָרֶן ולקבל מצוות התורה
האלו על יdoi משה, מה בכתוב? (שם) ודודי
חמק עבר, שבתוב (דברים יז) זימת שם
משה עבד ה. בקשתייהו ולא מצאתייה,
שבתוב ולא קם נביא עוד בישראל
במשה. קראתיו ולא ענני, שלא היה דור
בדורו של משה, שהקדוש ברוך הוא

ועם כל זה שמשה הובית להם לישראל,
באבה הי בלב דברויו, שבתוב (דברים יז) כי
עם קדוש אתה לה' אֱלֹהִיךְ, (שם יז) ובך
בחר ה' אֱלֹהִיךְ לְהִי לְעַם וְנוּ, בְנִים
אתם לה' אֱלֹהִיכֶם, (שם יז) וְאַתָּם הַדְּבָקִים
בָה. וַעֲלַזָה (שם יז) וְשְׁמַעַת בְּקוֹל ה'
אֱלֹהִיךְ. (שם יז) כי מאהבת ה' אֲתָם. וזה
שבתוב (שיר השירים ח) פתיחי לִי אֲחֹתִי
רעיתי.

שָׁמַע לְקָלִיּוֹן, וַיַּעֲבֵד לְהוּ נֶפֶשׁ וְגִימּוֹסִין, בִּמְהָ דַעֲבֵד עַל יָדָיו.

רַבִּי יַצְחָק אָמַר, קָמַתִּי אֲנִי לְפִתְחָה לְדוֹדִי, דָא קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיוֹמָיו דְמָשָׁה, דְכָל יוֹמָיו לֹא בְעָא דְמַלְאָכָא וּשְׁלִיחָה לְדִבְרָא עֲמִיה, דְכְתִיב, (שמות ל"ג) אִם אֵין פְּנִיד הַלְּכִים וְנוּ. וּפָאָה חֹלְקִיה דְמָשָׁה, דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַסְתָּכְבָּם לְרֻעּוֹתִיה. וְדוֹדִי חַמְקָע עַבָּר, בְּיוֹמָיו דְיְהוֹשָׁעַ, דְכְתִיב, (יהושע ח) לֹא בַי אֲנִי שָׁר צְבָא יְיָ.

תָא חַי, מָשָׁה הָה שָׁמַע קָלָא קְדִישָׁא דְמַלְפָא עַלְאָה, וְלֹא אָזְדַעַע, וְכָל שְׁבָן מְלָאָכָא, דָלָא בְעָא (ולא קבליה). בְּתֵר דְשִׁכְבֵּב מַה בְּתִיב. וַיֹּאמֶר לֹא בַי אֲנִי שָׁר צְבָא יְיָ. וּבְתִיב (שם) וַיַּפְלֵל יְהוֹשָׁעַ אֶל פְנֵיו אַרְצָה. עַתָּה בָּאתִי, בְּיוֹמָיו דְמָשָׁה רַבָּה אַתִּינָא, וְלֹא קְבָלָנִי. בֵיה שְׁעַתָּא, יְדָעו יִשְׂרָאֵל שְׁבָחָא דְמָשָׁה.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שְׁבָתוֹב (יהושע ח) לֹא בַי אֲנִי שָׁר צְבָא ה'. בָא רָאה, מָשָׁה הָה שׁוֹמֵעַ קָול קְדוֹשׁ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעָלֵיו וְלֹא גַנְדַעַע, וְכָל שְׁבָן מְלָאָכָא שְׁלָא רְצָה (ולא קבלו). אַחֲר שְׁמַת מָשָׁה, מַה בְּתוֹב? וַיֹּאמֶר לֹא בַי אֲנִי שָׁר צְבָא ה'. וּבְתִיב (שם) וַיַּפְלֵל יְהוֹשָׁעַ אֶל פְנֵיו אַרְצָה. עַתָּה בָּאתִי, בִּימָיו שֶׁל מָשָׁה רַבָּה בָאַתִּי וְלֹא קְבָלָנִי. בָאַתָּה שָׁעה יְדָעו יִשְׂרָאֵל שְׁבָחוּ שֶׁל מָשָׁה. בָאַתָּה יְמִן,

שָׁמַע לְקוֹלָם וַעֲשָׂה לְהָם נֶפֶס וְחַקִּים, בָמו שְׁעַשָּׂה עַל יְדָיו. רַבִּי יַצְחָק אָמַר, קָמַתִּי אֲנִי לְפִתְחָה לְדוֹדִי – וְהַקְדּוֹשׁ בָרוּךְ הוּא בִּימָיו שֶׁל מָשָׁה, שְׁבָל יְמִינו לֹא רְצָה שְׁמָלָאָך אוֹ שְׁלֵיחָה לְהַנְהִיג עָמו, שְׁבָתוֹב (שמות ל"ג) אִם אֵין פְנִיד הַלְּכִים וְנוּ. אֲשֶׁר חִלּקו שֶׁל מָשָׁה שְׁקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא מְסֻבִּים לְרַצְונָנוּ. וְדוֹדִי חַמְקָע עַבָּר, בִּימָיו שֶׁל יְהוֹשָׁעַ,

בְּהַהְוָא זָמֵנָא בָּעֵי יִשְׂרָאֵל לְקֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, וְלֹא אָזְדְּפָן לְהֹו חֶכְמָיו דְמַשָּׁה, הָרָא הוּא דְבָתִיב בְּקַשְׁתֵּיהוּ וְלֹא מִצְאָתֵיהוּ גַּנוּ.

הָאָזִינוּ הַשָּׁמִים וְאֲדָבָרָה, (דברים ל'כ) **רַبִּי חִיא אָמַר, זַפְאָה חֻלְקִיה דְמַשָּׁה, יִתְיר מִפְלָגֵי עַלְמָא.**

תָא חֹוי, בְּתִיב (ישעיה א') **שָׁמַעוּ שָׁמִים וְהָאָזִינוּ אָרֶץ כִּי יְיָ דָבָר.** **שָׁמַעוּ שָׁמִים, יִשְׁעִיה דְהֹוה יִתְיר רְחִיקָא מִמְלָכָא, בְּתִיב שָׁמַעוּ שָׁמִים. מַשָּׁה דְהֹוה יִתְיר קָרִיב לִמְלָכָא, בְּתִיב הָאָזִינוּ הַשָּׁמִים.**

תָא נָא, **בְּהַהְוָא זָמֵנָא דָאָמַר יִשְׁעִיהוּ שָׁמַעוּ שָׁמִים וְהָאָזִינוּ אָרֶץ.** **פָמָה גַּרְדִּינִי טַהִירִין אָזְדָמָנוּ לְתִבְרָא רִישִׁיה, נְפָקָא קָלָא וְאָמַר, מְאן הוּא דִין דְבָעֵי לְאַרְעָשָׁא עַלְמָין.** **עד דְפָתָח וְאָמַר, לֹאוּ אָנָא, וְלֹאוּ דִידִי, אַלְאָכִי יְיָ דָבָר, וְלֹא אָנָא.** **בְּמַשָּׁה מַה**

לשון הקודש

בְּקַשׁו יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְלֹא נְזַרְמָנוּ לְהַמְּבָדֵב בְּבִימִי מַשָּׁה. **וְהוּ שְׁבָתוֹב בְּקַשְׁתֵּיהוּ וְלֹא מִצְאָתֵיהוּ גַּנוּ.**

הָאָזִינוּ הַשָּׁמִים וְאֲדָבָרָה (דברים ל'כ). **רַבִּי חִיא אָמַר, אֲשֶׁרִי חַלְקוּ שֶׁל מַשָּׁה יוֹתֵר מִפְלָגֵי עַלְמָה.**

בָא רַאֲה, בְּתוֹב (ישעיה א') **שָׁמַעוּ שָׁמִים וְהָאָזִינוּ אָרֶץ כִּי הָיָה דָבָר.** **שָׁמַעוּ שָׁמִים.**

בתיב. **הָאָזִינוּ הַשְׁמִים וְאֶדְבָּרָה,** **אֵنَا וְלֹא** אחרא.
וְאֶדְבָּרָה **בְּלֹא** הַחִילוֹ. וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אָמְרִי פִי, **וְלֹא**
מְאַחֲרָה. **וְכֹא** חוֹלְקִיה. אמר רבי אבא, באתוון
גְּלִיפָן דרבי אלעוזר, **הָאָזִינוּ הַשְׁמִים וְאֶדְבָּרָה וְתִשְׁמַע**
הָאָרֶץ, **הַכֹּא אַתְּרַמְּיו שְׁמָא קְדִישָׁא עַלְּאָה.**

רבי יוסף אמר,תו מה בין משה לישעיהו. משה
אמר **הָאָזִינוּ הַשְׁמִים, הַשְׁמִים, שְׁמִים עַלְּאַיִן,**
איונן דאשתחמודען, דאקרזון **שְׁמָא דְקֹדְשָׁא בְּרוּךְ**
הוא. **וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ, אָרֶץ עַלְּאָה,** הַהִיא
דאשתחמודעא, **וְאֵहִי אָרֶץ הַחַיִם.** בישעיה בתיב,
שמעו שמים ולא השמים. **הָאָזִינוּ אָרֶץ, וְלֹא** הָאָרֶץ.
איונן **שְׁמִים וְאָרֶץ תְּהִיאֵן.** עם כל דא, בעו
לאענשא ליה, עד דאמר כי יי' דבר, ולא אנא.
ומשה אמר כולי האי, דבתיב **הָאָזִינוּ הַשְׁמִים**

לשון הקודש
ליישעיהו? משה אמר **הָאָזִינוּ הַשְׁמִים.**
השימים - **הַשְׁמִים הַעֲלוֹזִים,** אלו
הנודעים, שנזכירם שמוי של הקדוש
ברוך הוא. **וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ - הָאָרֶץ**
העליזנה, אotta הנודעה, והיא ארץ
החיים. בישעיה כתוב שמעו שמים, ולא
השימים. **הָאָזִינוּ אָרֶץ,** ולא הָאָרֶץ. ואלו
שמות וארץ תחתוניכם. עם כל זה רצוי
להעניש אותו, עד שאמר כי ה' דבר,

שלוי, אלא כי ה' דבר, ולא אני. במשה
מה כתוב? **הָאָזִינוּ הַשְׁמִים וְאֶדְבָּרָה,** אני
ולא אחר. **וְאֶדְבָּרָה - בְּלֹא פָּחָד.** וְתִשְׁמַע
הָאָרֶץ אָמְרִי פִי - וְלֹא מאחר. אשרי
חלקו. אמר רבי אבא, באותיות חקוקות
של רבי אלעוזר, **הָאָזִינוּ הַשְׁמִים וְאֶדְבָּרָה**
וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ - בָּאָן גְּרָמו שֵׁם הַקָּדוֹשׁ
הַעֲלוֹזִין.

רבי יוסף אמר, עוד מה בין משה

ונאדרה ותשמע הארץ אמרי פ'.

רבי יצחק פ' כתה, (שיר השירים כ) ב תפוח בעצי העיר וג'.
ובאה חולקיהון דישראל מכל עמי עזבי כוכבים ומזרות, דהא כל שאר עמי הארץ ישבו לרברבן ממן, בשלטנותא עליה. וישראל קדישין, ובאה חולקיהון בעלה מא דין ובעלמא דאתה, דלא יהב לוז קדשא בריך הוא לא למלאכה, ולא לשלייטא אחרא, אלא הוא אחיד לוז לחולקיה, דהא הוא דכתיב כי חלק יי' עמו. ובתיב, (תהלים קלח) כי יעקב בחר לו יה. ב תפוח בעצי העיר, מה תפוח מתרש מתרשא בגונוי, על כל שאר אילני חקלא, כד קדשא בריך הוא מתרש ואתרשים על כל חילין על אין ותайн, בגין כד (ישעה מה) יי' צבאות שמך, אותן בכל חילא דלעילא.

לשון הקודש

ולא אני. ומשה אמר כל זה, שבתוב האינו השם ואדרה ותמע הארץ אמרי פ'.
ב תפוח בעצי העיר, מה תפוח מתרש בגונוי על כל שאר עצי השדה, כד הקדוש ברוך הוא מתרש ונרשם על כל חיליות עליונים ותחתונים, משום זה ישעה (ה) צבאות שמך, אותן בכל צבא של מעלה.

ולא אני. ומשה אמר כל זה, שבתוב האינו השם ואדרה ותמע הארץ אמרי פ'.

רבי יצחק פ' כתה, (שיר השירים כ) ב תפוח בעצי העיר וג'. אשרי חלקים של ישראל מכל אמות עזבי כוכבים ומזרות, שהרי כל שאר האמות נתנו לשרים ממנים של שילים עליהם. וישראל אל קדושים, אשרי חלקים בועלם היה ובועלם הבא, שלא נתן אותן הקדוש ברוך הוא לא למלאכה

תא חָנוּ, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּתִפְוָת, דָּאִית בֵּיה תְּלַת גְּוֹנִין. בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹעָנָה. מִאן שׁוֹעָנָה. אָמָר רַבִּי אֲבָא, שׁוֹעָנָה סִינָה, סִתְמָה, שׁוֹעָנָה דָּא תְּכִלְלַת בְּשִׁית טְרֵפִי, שׁוֹעָנָה דָּא גְּנוּנִיה חֻזּוֹר וִסְוִיםָק. וּכְלָא הוּא תְּרִין גְּנוּנִי, סִוְמָק וְחֻזּוֹר, הַכִּי בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל.

קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּתִפְוָת, בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹעָנָה. דָּהֶכְיָ אָמָרָה בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל, (שיר השירים ח) תְּחַת הַתִּפְוָת עֹזָרְתִּיךְ. תְּחַת הַתִּפְוָת (דף רפ"ז ע"א) בָּאָן אַתָּר הַתִּפְוָת עֹזָרְתִּיךְ. תְּחַת הַתִּפְוָת הָאָלֵין אֲבָהָתִין דָא מָרָן. רַבִּי יוֹסֵי אָמָר, דָא יוֹבָלָא. רַבִּי אֲבָא אָמָר, בָּלָא שְׁפִיר, אָלָא אָלֵין אֲבָהָן דָקָא מָרָן, אָלֵין אַיִן ג' גְּנוּנִי, דָמְתָה בְּרִן בְּתִפְוָת.

רַבִּי יִצְחָק אָמָר, בָּאָן אַתָּר אַתְּכִילַת בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹעָנָה. בָּאַיִן גְּשִׁיקִין דָרְחִימָוֹתָא, דָא תְּדִבְּקַת

לשון הקודש

בָּא רָאָת, הַקְּרוּשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּתִפְוָת, יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שׁוֹעָנָה. שְׁבַד אָמָרָה בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל, (שיר השירים ח) תְּחַת הַתִּפְוָת שׁוֹעָנָה. אַיְזָו שׁוֹעָנָה? אָמָר רַבִּי אֲבָא, שׁוֹעָנָה מִקְפָּת, סִתְמָה שׁוֹעָנָה שְׁנַכְּלַת בְּשִׁשָּׁה עַלִים. שׁוֹעָנָה זוֹ גְּנוּנִיה לְבָנָן וְאַדְמָם, וְהַפְּלָל הוּא בְּשִׁנִּי גְּנוּנִים – אַדְמָם וְלְבָנָן. בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּמוֹ תִּפְוָת, בְּגַסְתִּי

בְּמַלְכָה עַלְאָה, נִטְלָה תְּרֵי שׁוֹשָׁנִים, כַּמָּה דָאַת אָמַר
(שיר השירים ה) שְׁפָתֹתְךָ שׁוֹשָׁנִים. וּבְגַין כֵּד אָמְרָה בְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, (שם א) יִשְׁקַנְיָה מְגַשְּׁיקָות פִּיהָו. (כַּמָּה דָאַת אָמַר (בראשית
מא) וְעַל פִּיךְ יִשְׁקַנְיָה כָּל עַמִּי) בְּגַין דָאַתְבָּלִילָת בְּשׁוֹשָׁנִים, בְּתְרֵי
שְׁפָטוֹן דִּילִיה.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שָׁמִים אֲקָרִי.
וּבְגַין דָאֲקָרִי שָׁמִים, כָּל אַיִלּוֹן רַקְיעֵין
דָאַתְבָּלִילָן בְּשָׁמָא דָא, (ס"א שְׁבָעָה אַיִלּוֹן דָבָר מִתְחַבְּרוֹן וּכ"ו) כֵּד
מִתְחַבְּרוֹן בְּחַדָּא, אֲקָרָו שָׁמִים, וְאֲקָרָו שָׁמָא דָקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. מְאן אַיִלּוֹן רַקְיעֵין. שְׁבָעָה אַיִלּוֹן.

כַּמָּה דָתְגִינָן, וַיְלֹזֹן, רַקְיעֵע, שְׁחָקִים, זְבוֹל, מְעוֹן, מְבוֹן,
עֲרָבּוֹת. וּבְאַגְדָּתָא דָבִי רַב הַמְנוֹגָא סְבָא, הַכִּי
תָגִינָן. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הַנִּי בְּרִיתִי דָבִי רַב הַמְנוֹגָא
סְבָא הַכִּי, וְסַגְיָאֵן אַיִלּוֹן בְּכָל הַנִּי גְּנוּגִי. כַּמָּה דָתְגִינָן,

---

לשון הקודש

נִקְרָא שָׁמִים, וּמְשׁוּם שְׁנִקְרָא שָׁמִים, כָּל
אַלְוָה הַרְקִיעִים שְׁנִכְלָלִים בְּשֵׁם זה, (שְׁבָעָה הַמִּ
שְׁפָתֹתְךָ שׁוֹשָׁנִים וּכ"ו) בְּאַשְׁר מִתְחַבְּרִים וּכ"ו
נִקְרָאים שָׁמִים, וּנִקְרָאים שֵׁם של הַקְדּוש
ברוּךְ הוּא. מָה אַלְוָה הַרְקִיעִים? שְׁבָעָה הַמִּ
בְּמוֹ שְׁלָמְדָנִי, וַיְלֹזֹן, רַקְיעֵע, שְׁחָקִים,
זְבוֹל, מְעוֹן, מְבוֹן, עֲרָבּוֹת. וּבְאַגְדָּתָא
יִשְׁבַּת רַב הַמְנוֹגָא סְבָא כֵּד לְמַדָּנָג. רַבִּי
יִצְחָק אָמַר, אַלְוָה הַבְּרִיתָה שֵׁל יִשְׁבַּת
בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹשָׁנָה. בְּאַלְוָה הַגְּשִׁיקָות
שֶׁל אַהֲבָה שְׁנִדְבָּקָת בְּמַלְךָ הַעַלְיוֹן,
לוּקָחת שְׁתִי שׁוֹשָׁנִים, כְּמוֹ שְׁנָאָמֵר (שם ח)
שְׁפָתֹתְךָ שׁוֹשָׁנִים. וּמְשׁוּם זה אָמְרָה
בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, (שם א) יִשְׁקַנְיָה מְגַשְּׁיקָות
פִּיהָו (כְּמוֹ שְׁנָאָמֵר (בראשית מא) וְעַל פִּיךְ יִשְׁקַנְיָה כָּל עַמִּי),
מְשׁוּם שְׁנִכְלָלָת בְּשׁוֹשָׁנִים בְּשְׁתִי שְׁפָתִים
שְׁלָלוֹ.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, הַקְדּוש בָּרוּךְ הוּא

אמר רבי שמעון, תנין באינון בריתתי, (פ"א רלב) דלגבי דבל הני שבעין בתריין דמלפה. לך ליהון שווין ז' רקיעין, ו' בכביא דרחתין ואולין, וקרי לו שמהן בשמהן. ואף על גב דשווין כלחו. בסאי דרקיעין, דשבעה ככביא, שבתאי, צדק, מדים, חפה, נוגה, כוכב, לבנה. ושאין אלין לך ביל אלין, בכטיא דמלין. לנבי איבון דכתיב, (ישעה מ) יעדנו נא ויושעך הברי שמים החזים בכבבים. כלחו מלין מתפסין, ואף על גב דלאו אורחי דאוריתא. ואנן בתר אורחין דאוריתא קא אולין, במא דכתיב, (בראשית ט) ויקרא להן שמות בשמות אשר קרא להן אביו, במא דמליל קדשא בריך הוא, אולין, ובחידיה אולין, במא דכתיב, (דברים כח) והלכת ברכיו.

לשון הקודש

רב המנוגא סבא בה, ורבים הם בכל בכסי הדברים. אצל אלו כתוב, (ישעה מ) יעדנו נא ויושעך הברי שמים החזים בכוכבים. כל הדברים געלמים, ואף על גב שאינם דרכי התורה. ואנו אחר דברי התורה אנו הולכים, במושבותם (בראשית ט) ויקרא להן שמות בשמות אשר קרא להן אביו. במושבם הקדוש ברוך הוא אנו הולכים, ועמו הולכים, במושבם הקדוש ברוך הוא (דברים כח) והלכת ברכיו.

רב המנוגא סבא בה, ורבים הם בכל אלוי האפנים. כמו שלמדנו, אמר רבי שמעון, שנינו באלו הבריתות (ה蝈וינט), שאצל כל אלו השבעים בתורים של הפלדה, בנגדם יש שבעה רקיעים ושבעה כוכבים שרים ו홀כים, וקוראים להם שמות בשמותם, ואף על גב ששים כלם. בסאות הרקיעים של שבעה כוכבים - שבתאי, צדק, מדים, חפה נה, כוכב, לבנה. ושיים אלו בצד אחד

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, פְּשִׁיטֵין מְלִין אֶלְין לְגַבֵּי חֶבְרִיא, וְאַשְׁתָּמֹדְעַן מְלִי בָּהוּ, וְאַף עַל גַּב דְּאַתְּפִסְיוֹן. אָמָר לֵיה וְחַכִּי תְּנַן, כִּמְהָ דְּאָמָר רַבִּי יְהוּדָה אָמָר רַבִּי חַיָּא לְקַפְּזָן. וְחַכִּי אֲוָלִיפְנָא מְאַינָן בְּרִיטִיתִי, דְּתְּנָא בְּיוֹמוֹ דְּשַׁלְמָה מְלִכָּא, קִיְמָא סִיחָרָא בְּאַשְׁלְמוֹתָא, וּבְאַתְּרִין סְגִיאָן אַשְׁתָּמֹדְעַן מְלִי דְּאַינָן בְּרִיטִיתִי.

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אֲרִימִית יְדִי בְּצָלוֹ לְקַדְישָׁא עַלְאָה, דְּמַלְין אֶלְין אַתְּגָלְיאָו עַל יְדִי, בְּהַהּזָּא עַלְמָא, כִּמְהָ דְּאַתְּפִסְיוֹא בְּלַבָּאִי. וְלִית אָנוּ בְּאַינָן אַרְחֵז דְּאַינָן בְּרִיטִיתִי, אֲוֹרָחֵי דְּאוּרִיתָא נְקַטִּינָן.

תָּאָנָא אָמָר רַבִּי יְהוּדָה, מָאוֹן לְךָ רַב בְּחַכְמָתָא בְּדוֹד מְלִכָּא, וְשַׁלְמָה מְלִכָּא בְּרִיה, בְּהָאִ בְּתָרָא דְּאַשְׁתָּמֹדָע בְּבָרִיטִיתִי אֶלְין. וּסִיחָרָא קְרִיָּה דְּבוֹד מְלִכָּא צְדָקָה, דְּהָא דְּיִלְיָה הָזָא, דְּכַתִּיב, (תהלים ק'ח) פָּתָחוּ

לשון הקודש

לְקַדְושׁ הָעָלִyon, שְׁדָבָרים אֲלֹו הַתְּגָלוּ עַל יְדִי בָּעוֹלָם הָהּוּא כִּמוֹ שְׁחוּי מִכְבָּסִים בְּלַבָּי. וְאַיִן אָנוּ בָּאוֹתָם דְּרָכִים שֶׁל אֲלֹו הַבְּרִיתּוֹת, דְּרָכִי הַתּוֹרָה אָנוּ אֲוֹחָזִים. שְׁנִינוּ, אָמָר רַבִּי יְהוּדָה, מַי לְךָ גָּדוֹל בְּחַכְמָה בְּדוֹד הַמֶּלֶךְ וְשַׁלְמָה הַמֶּלֶךְ בְּנוּ בְּפֶתַר הָזָה שְׁנוֹרָעַ בְּבָרִיתּוֹת אֲלֹו. וְהַלְבָנָה בְּשַׁלְמָוֹתָה, וּבְמִקּוֹמוֹת רַבִּים נְזָדִים דְּבָרִים שָׁהָם בְּרִיתּוֹת. אָמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הַרְמָתִי יְדִי בְּתִפְלָה

לי שעריו צדק אבא בם אודה יה. שלמה מלְבָא הַכִּי
גַּמֵּי, וְאֵיתָו אֶתְקָרֵי צָדֵק, וְשִׁמְשָׂא דְּאֶתְקָרֵי בְּבָרִיתִי
בְּרִית, אֵיתָו אֶקְרֵי מִשְׁפְּט. וְאֵינּוֹן כְּרָסֵי יִקְרָא דְּמַלְבָּא,
דְּכַתִּיב, (תהלים פט) צָדֵק וּמִשְׁפְּט מִכּוֹן כְּסָאך. צָדֵיק וּצָדֵק
הַכִּי גַּמֵּי בְּחֵד דְּרִגָּא הַו. תְּאֵנָא, ז' בְּתְרֵין אֲזָקְמוֹתָה,
תְּשֻׁעָה אֶקְרֵון. וְאֵפְילּוּ בְּאֵינּוֹן בְּרִיתִי, שְׁבָעָה רְקִיעֵין
אֵינּוֹן תְּשֻׁעָה הַו.

אמֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עד אִימְתֵּי יִקְרֵון חֶבְרִיא בְּהַנִּי
מְלִין. הָא אָנוּ בְּתֵר קְדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא אֲזָלִין,
וְאָנוּ יִדְעֵי מְלִין, וְהָא אַתְגֵּלֵי עַל יְדֵנוּ מִלְהָ דָא, מַה
דָּלָא אַתְגֵּלֵי לְקָדְמָאי. מִכְאָן וְלֹהֲלָא, בֶּל אֵינּוֹן מְלִין,
וּבֶל אֵינּוֹן בְּרִיתִי, סְלִיקֵוּ לְהֹזְלֵא אֲזָלָא עַלְוָו
וּנְפָכוֹ, וּבְגִיהּוֹן אַתְּיַן לְשָׁאָלָא. וּבְדַיְשָׁאָלָן, יִמְרֵין
חֶבְרִיא, וּוי לְדָרָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אָסְתָּלֵיךְ

לשון הקודש

אמֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עד מַתִּי יִקְרָאוּ
הַחֲבָרִים בְּאָלוּ הַדְּבָרִים. הַרְיָ אָנוּ אַחֲרֵי
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַוְלָכִים, וְאָנוּ יוֹדְעִים
דְּבָרִים, וְתָנָה מִתְגַּלֵּה עַל יְדֵינוּ דָבָר וְהָ
מַה שָׁלָא נָגֵלה לְקָרְמוֹנִים. מִכְאָן
וְלֹהֲלָא, בֶּל אָלוּ הַדְּבָרִים וּבֶל אָלוּ
הַבְּרִיתוֹת סְלִיקֵוּ אָוֹתָם לְאָוֹתָם שָׁלָא
נְכַנְּסֵו וַיְצָאוּ, וּבְגִיהָם בָּאִים לִשְׁאָלָן.
וּבְאַשְׁר יִשְׁאָלָן, יָמְרוּ הַחֲבָרִים: אוֹי

לי שעריו צדק אבא בם אודה יה. שלמה המלך בך גם, והוא נקרא צדק, והשמש
שנקרא בבריתות ברית, הוא נקרא משפט, ואלו בסאות הכבוד של המלך,
שבתווב (תהלים פט) צדק ומשפט מכוון בסאך. צדק וצדקה בך גם במדרכיה אחת
הי. למדנו, שבעה כתירות בארות,
תשעה נקראים. ואלו באלו הבריתות,
שבעה רקיעים אלו – תשעה היא.

מִנְיָה. אָבֶל תֵּא חַזֵּי מִכְאֹן וְלֹהֲלָא, לֹא יְהָא דָרָא בְּדָרָא דָא, וְלֹא אָוּרִיחָתָא אַתְגָּלִי עַל חַבְרִיא.

תֵּא חַזֵּי, דָרָא בְתְרָא דְנַפְקָו מִמְצָרִים, יִדְעֵו כֵלָא,
דָהָא מִשָּׁה גַּלְיִי לוֹזָן כָּל אַינְזָן מֵשְׁנִין דְהָוו
בְמִדְבָּרָא, כְמֵה דְאַמְינָא. תֵּא נָא אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, וְאַפְּ
מִשָּׁה לֹא גַּלְיִי דָא, אַלְאָ בְהַהּוּא יוֹמָא דְהָוה סְלִיק מִן
עַלְמָא, דְכַתִּיב, (דברים יא) בֶן מֵאָה וּעַשְׂרִים שָׁנָה אָנְכִי
הַיּוֹם, בְהַהּוּא יוֹמָא מִפְשָׁש, וְעַם כָּל דָא לֹא אָמֵר, עַד
דִיהְבוּ לִיהְ רְשֻׁוֹתָא. דְכַתִּיב, (שם) וְעַתָּה בְתַבּוּ לְכָם אַתָּה
הַשִּׁירָה הַזֹּאת. וּבְדָגְלִי, לֹא אָמֵר הָאוּנוּ יִשְׂרָאֵל,
אַלְאָ הָאוּנוּ הַשָּׁמִים.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, בְתִיב אַת הַשִּׁירָה, וּבִ שִׁירָה אַקְרֵי.
אָמֵר רַבִּי יִצְחָק שִׁירָה וְדָאי, מָה (דף רפ"ז ע"ב) שִׁירָה
אַתְמִשְׁבָּא בְרוֹוח הַקָּדֵשׁ מַעַילָא לִתְתָּא, אַזְפָּהָבִי מַלְיָן

לשון הקודש

מסתלק מִן הָעוֹלָם, שְׁבָתוֹב (דברים יא) בֶן מַדְבָּרָה שְׁמֻעוֹן בֶן יוֹחָאי יִסְתַּלֵּךְ מִטְנָגָן. אָבֶל בָא רָאָה, מִכְאֹן וְלֹהֲבָא לֹא יִהְיֶה דָוָר בָּדוּר וְה, וְלֹא תִתְגַּלֵּה תֹוֹרָה עַל חַבְרִים.

בָא רָאָה, דָוָר אַחֲרֹן שִׁיצְאָו מִמְצָרִים יִדְעֵו הַפְּלָל, שְׁהָרִי מִשָּׁה גַּלְהָ לְהָם כָל אָוֹתָן אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁהָיו בְמִדְבָּר, כְמוֹ שָׁאָמְרָנוּ. לְמִדְנוֹן, אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, וְאַפְּ מִשָּׁה לֹא גַּלְהָ וְה אַלְאָ בְאָוֹתָו יוֹם שְׁהָיה

**אֵלֵין אַתְמִשְׁכָנו בְּרוֹחַ הַקָּדֵשׁ מַעֲילָא לְתַתָּא, וּבְגִינַן כֵּה
אָמַר מֹשֶׁה שִׁירָה.**

**תֵא חַי, כּוֹלִי הַαι אָמַר מֹשֶׁה, וּקְרָא לְעַלְאַיִן, עַד
לֹא יִמְאָמָלָה, דְבָתִיב הָאָזִינו הַשָּׁמִים. יַעֲרוֹף
בַמְטָר וְגוֹ'. וְכֹל כֵּה לִמְהָה. מְשׁוּם בַּי שֵׁם יְיָ אָקְרָא.
עַד דִּיְמָא מַלָּה, אַרְעִישׁ בְּלָהו עַלְמִין.**

**תָּאָנָא בְּהַהִיא שְׁעַתָּא דָאָמַר מֹשֶׁה הָאָזִינו הַשָּׁמִים
וְאַדְבָּרָה, אַתְרְגִיְישׁו עַלְמִין. נַפְקֵחַ קָלָא וְאָמַר,
מֹשֶׁה מֹשֶׁה, אָמָאי אַתָּה מַרְעִישׁ עַלְמָא בָּלָא. אַתָּה בְּרִיה
דָבָר נָשׁ, וּבְגִינַךְ אַתְרְגִיְישׁ עַלְמָא. פָתָח וְאָמַר, בַּי שֵׁם
יְיָ אָקְרָא. בְּהַהִיא שְׁעַתָּא אַשְׁתַּתָּקו, וְאַצְיתָו מְלוֹזִי.**

השלמה מההשיטות (סימן י"ח)

**תֵגּוּ רְבָנָן, בְּשִׁחְלָה רְבִי שְׁמֻעוֹן בָּן יוֹחָאִי. עַלְוָוָה
קְמִיה ר' פְנַחַם, וּר' חִיאָ, וּר' אָבָא. אָמְרוּ לִיה,**

לשון הקודש

הָאָזִינו הַשָּׁמִים וְאַדְבָּרָה, הַתְּרִגְשָׁו
הַעוֹלָמוֹת. יֵצֵא קּוֹל וְאָמַר: מֹשֶׁה מֹשֶׁה,
מְדוֹעַ אַתָּה מַרְעִישׁ אֶת כָּל הַעוֹלָם? אַתָּה
בָנוֹ שֶׁל אָדָם, וּבְגִלְדָק גַּרְגַשׁ הַעוֹלָם?!
פָתָח וְאָמַר, בַּי שֵׁם ה' אָקְרָא. בָּאָתָה
שְׁהָא נְשַׁתְּפָקָו וְהַקְשִׁיבָו לְדָבָרִי.
הַשְׁלָמָה מִזְהַשְׁמָטוֹת סִימָן י"ח
שְׁנָגּוּ רְבוּתֵינוּ, בְּשִׁחְלָה רְבִי שְׁמֻעוֹן בָּן
יוֹחָאִי, נְבָנָנוּ לְפָנָיו רְבִי פְנַחַם וְרְבִי חִיאָ
לְמִידָנָה, בָּאָתָה שְׁעה שָׁאָמַר מֹשֶׁה
מִפְעָלָה לִמְטָה, אָפְכֵה דְבָרִים אַלְוָוָה
גְמַשְׁכִים בְּרוֹחַ הַקָּדֵשׁ מִפְעָלָה לִמְטָה,
וּמְשׁוּם זֶה אָמַר מֹשֶׁה שִׁירָה.
בָא רְאָה, כָּל זֶה אָמַר מֹשֶׁה וּקְרָא
לְעַלְיוֹנִים טָרַם יָאמַר דָבָר, שְׁכָתוֹב
הָאָזִינו הַשָּׁמִים. יַעֲרֵף בַמְטָר וְגוֹ'. וְכֹל כֵּה
לִפְהָא? מְשׁוּם בַּי שֵׁם ה' אָקְרָא. עַד
שָׁיאָמַר דָבָר, הַרְעִישׁ כָּל הַעוֹלָמוֹת.
לְמִידָנָה, בָּאָתָה שְׁעה שָׁאָמַר מֹשֶׁה

מן (שהוא) קיימא דעלמא, שכיב. אמר לו, לא כי דינא דלעילא מעיגין בדיןאי, דהא אנה חזי דלית אנה מתייחב למלאכა ולדיןא דלעילא. דאנה לאו בשאר בני נשא. אלא hei דין דילוי, קדרשא בריך הוא דין דיניה, ולאו כי דין. ויהינו דבר הדין, בעוטיה קמיה (תהלים מג) שפטני אלהים וריבעה ריבוי. וכן שלמה אמר, (מלכים א ח) לעתות משפט עבדו, והוא שפטם עבדו, והוא אמר:

בלחודזוי, ולא אחרא.

זהא תנן, בשאדם שכיב, כי דין דלעילא מסתכלין בדיןוי, אית מהן דגטין לבפת זכות, דאחוין זכותיה דבר נש, ואית מהן דגטין לבפת חובה, דאחוין חוביה דבר נש. ולא נפיק איניש מן דין, כמה דין בעי.

לשון הקודש

ורבי אבא אמרו לו, מי (שהוא) עמדו של העולם, שוכב (?)?! אמר להם, לא בית דין של מעלה מעינים בדיןוי, שהרי אני רואה שאין אני נתן לפלאך ולדין של מעלה, שאין לא בשאר בני אדם. אלא זה בית דין שלו, הקדוש ברוך הוא דין אותו ולא בית דין. וזה שאמר דוד בבקשו לפניו, (תהלים מג) שפטני אלהים וריבעה איש מן הדין כמו ש היה רוצח.

אָבֶל מִאן דְּאַין לֵיה מִלְּכָא עִילָּאָה, דְּשָׁלִיט עַל פּוֹלָא, הוּא טָב, וְלֹא יְכַל אִגְיָשׁ לְמַהֲיוֹ בְּהַזָּא דִּינָא, בָּר טָב. מַאי טָעֵמָא, דְּהָא תְּנַן, מְכַלּוֹי דְּמִלְּכָא עִילָּאָה, נְטוּ לְזָכָותָא תְּדִיר, וְהָא כּוֹלִיה צַד דְּמִהִימְנוֹתָא, וּבִידּו לְשָׁבָקָא לְחַטָּאָין וְחוֹבָין, הָא הוּא דְּבָתִיב, (תְּהִלִּים קָל) עַמְּךָ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תְּוֹרָא, עַמְּךָ וְלֹא עַם אָחָר.

וּבְגִין כֵּד בְּעִינָא קְמִיה דְּהָא דְּאַין דִּינָא, וְאַנְאָ אִיעּוֹל תְּלִיסָר אָבָבִי לְעַלְמָא דָאַתִּי, וְעוֹד דָלָא אָעָבָרִי לְזֹן בָּר אָבָהָתָא, וְלֹא יְהָא מָאֵן דִּימָחֵי בִּידִי, דָלָא אָתְבָע רִשׁוֹתָא מְגַהּוֹן.

אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעֹן מֶלֶה, וְחַמּוּ בֵּי מְרַעִיה, דָלָא חַוָּה תְּפִזָּן. תְּזֹהּוּ, וְלֹא יְכַל חַד מְגַהּוֹן לְמַלְלָא בְּפִזְמִיה, מְדַחְילָוּ רַבָּה דְּהָוֹת עַלְיהָוֹן. עד דְּהָוֹן יַתְבִּין,

לשון הקודש

אָבֶל מִי שָׁדוֹן אָתוֹ הַמֶּלֶךְ הַעַלְיוֹן, יִמְשּׁוּם זֶה בְּקַשְׁתִּי מַלְפְּגִינוֹ שֶׁהָא יַדּוֹן שְׁשׁוֹלֵט עַל הַבָּל – הוּא טֹב, וְלֹא יִכְלֶל אָדָם לְהִזְמִין בְּדִין הַזָּהָר חַוִּין מְטוּב. מַה טָּעָמוֹ? שָׁהָרִי שְׁנִינוֹ, מְדוֹתָיו שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַעַלְיוֹן נוֹטִים לְזָכָות תְּמִיד, וְהָא בָּלוֹ צַד שֶׁל הַאֱמִינָה, וּבִידּו לְעֹזֵב לְחַטָּאים וְחוֹבָות. וְהָא שְׁבָתוֹב (תְּהִלִּים קָל) עַמְּךָ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תְּוֹרָא. עַמְּךָ וְלֹא עַם אָחָר.

סְלִיק לֹזֶן רֵיחַן דְּבוֹסְמִין סְגִיאָן, וְכֹל חַד אֲתִישָׁב,
עַד דְּחַמּוֹ לְרַבִּי שְׁמַעַן, וְהַזָּה מְמֻלָּל מְלִין, וְלֹא הָוו
חַמָּאן אַתְּרוֹ בֶּר מִינִיה. לְבַתֵּר עִידָּן, אָמָר לֹזֶן רַבִּי
שְׁמַעַן, חַמִּיתָנוּ מִידִי. אָמָר לֵיה ר' פְּנַחַם, לֹא. אֶלָּא
כַּוְלָנָא תְּוֹהֵן עַל דְּלָא חַמִּינָא לְדֹך בְּבִי מְרַעֵּיךְ זְמִן
רַב. וּכְדֹא חַמִּינָא לְדֹך סְלִיק לֹזֶן רֵיחַן דְּבוֹסְמִין דְּגַנְתָּא
דְּעַדָּן, וְשְׁמַעַנָּא קְלָא מְמֻלָּל, וְלֹא יְדַעַנָּא מָאָן מְמֻלָּל
עַמְּךָ. אָמָר לְהָוֹן, וְלֹא שְׁמַעַתָּוּן מְלָה אַתְּרוֹ בֶּר
מִידִי. אָמְרוּ לֹאָוֹן. אָמָר לֹזֶן, לִית אַתָּנוּ חָזְוֹן לְמַחְמִי
סְבִּר אָפִין דְּעַתִּיק יוֹמִין.

אָמָר לֹזֶן, אִימָא לְכֹו מְלָה, תְּוֹהֵנָא עַל ר' פְּנַחַם,
דְּלָא חַמָּא. דְּאָנָא חַמִּית לֵיה בְּעַן בְּעַלְמָא
דְּאָתִי, לְתַתָּא מִינִיה מְרַבִּי אַלְעָזָר בָּרִי. וּבְעַן שְׂדָרוֹ
בְּדִילִי מְלַעִילָא, וְאַחֲזָוֹן לֵי אַתְּרוֹ דְּצִדִּיקִיא לְעַלְמָא

לשון הקודש

גַּן עַדָּן, וְשְׁמַעַנוּ קֹול אֶחָד מְדַבֵּר, וְלֹא
יַדְעַנוּ מַי מְדַבֵּר עַמְּךָ. אָמָר לְהָמָם, וְלֹא
שְׁמַעַתָּם רַבָּר אַחֲר חַוִּין מִפְנֵי? אָמְרוּ,
לֹא. אָמָר לְהָמָם, אַיִלְתֶּם רָאוּים לְרָאֹות
סְבִּר פְּנִי שֶׁל עַתִּיק הַיּוֹם.
אָמָר לְהָמָם, אָמָר לְכֶם דָּבָר, תִּמְהַתִּי עַל
רַבִּי פְּנַחַם שְׁלָא רָאָה, שְׁאַנִי רָאָתִי אָתוֹ
כְּעַת בְּעוֹלָם הַבָּא, לְמַטָּה מִפְנֵי מְרַבִּי
אַלְעָזָר בָּנִי. וּכְעַת שְׁלָחוּ בְּשִׁבְעִילִי
עַלְיָהָם. עַד שְׁהָיו יוֹשְׁבִים, עַלְהָ לְהָמָם
רִיחָות שֶׁל בְּשָׁמִים רְבִים וְכֹל אֶחָד
הַתִּשְׁבֶּה. עַד שָׁרָאוּ לְרַבִּי שְׁמַעַן, וְהִיא
מְדַבֵּר דָּבָרים, וְלֹא הָיו רְזָאִים אַחֲרִים
חַוִּין מִפְנֵן. לְאַחֲר זְמִן אָמָר לְהָמָם רַבִּי
שְׁמַעַן, רְאֵיכֶם מִשְׁהָוִי? אָמָר לוֹ רַבִּי
פְּנַחַם, לֹא. אֶלָּא בְּלֹנִי תְּמָהִים עַל שְׁלָא
רְאַיָּנוּ אַוְתָּה בְּבִית חַלְקָה זְמִן רַבִּי, וּכְאַשְׁר
רְאַיָּנוּ אַוְתָּה, עַלְהָ לְנוּ רִיחָות בְּשָׁמִים שֶׁל

דָּאַתִּי, וְלֹא אָתַּיִשֶּׁר בְּלֹבָאִי דָּוְכָּתָאִי, בֵּר עַמְּךָ אֲחִיה
הַשְׁילּוּנִי. וּבְרִירְגָּנָא דָוְכָתָאִי, וְאַתִּינָא, וְאַתָּהוּ עַמְּךָ
גְּשֻׁמְתִּין דָצְדִיקִיא, וְעַילָּא מְנַהּוֹן דְגַשְׁמִי דָצְדִיקִיא
אָדָם הַרְאָשׂוֹן, דְהַזָּה יִתְוּב גַּבָּאִי, וְהַזָּה מִמְלָל עַמְּךָ.
וּבְעַי, דְלֹא יַתְגִּלֵּי חֹזְבִּיה לְכָל עַלְמָא. בֵּר הַהּוֹא דָאָמֵר
אוֹרְיִיתָא בְּגִינִּיה, וְאַתְּפִסִּי בְּהַהּוֹא אַיְלָנָא דְגַנְתָּא
דְעַדָּן. וְאַנְאָ אַמְינָא לֵיה דַהָא חַבְרִיאָ (ס"א בָּר) גָּלוֹ.

אמֶר הַהוּא דָגְלִיּוֹ חֶבְרִיא בֵּינֵיהוּ שְׁפִיר, אֲבָל שָׁאָר
בְּנֵי עַלְמָא לֹא. מֵאַי טָעַמָּא, דָחַם קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
הַזָּא עַל יִקְרִיה, וְלֹא בְּעָא לְפִרְסּוּמֵי הוֹבִיה, אֲלֹא
בְּהַזָּא אִילְנָא דְאָכֵיל מִיעִיה. וּקְזֻדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא גָּלִי
לִיה בְּרוֹזָא דְקֻזְדְּשָׁא, לְחֶבְרִינָא, חֶבְרִיא דָלָא אַשְׁתַּעַזְוּ
אִינּוֹן בְּהַדְרִיהוּ בֵּינֵיהוּ, וְלֹא לְרוֹזְקוּי חֶבְרִיא, וְלֹאִינּוֹן
דִּיְתּוֹן לְעַלְמָא.

לשון הקודש

וְאַנִּי אָמַרְתִּי לוֹ שָׁהַרְיִ הַחֲבָרִים (כט) גָּלוֹ.
אָמֵר, אָתוֹ שֶׁגָּלוּ הַחֲבָרִים בְּגִינִּים –
טוֹב, אָבֶל שֶׁאָרְבִּי הַעוֹלָם לֹא. מָה
הַטּוּם? שֶׁחָסֵק הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל
כְּבוֹדָו וְלֹא רָצָח לְפִרְסֵם חַטָּאוֹ, אֲלֹא
בָּאוֹתָו אַיִלָּן שָׁאָכֵל מִפְנָיו. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הִיא גָּלוֹה לוֹ בְּפִזְוֵד הַקָּדוֹשׁ לְחַבְרִינָה,
חַבְרִים שֶׁלֹּא יְדַבֵּרְיוּ הַם בָּהֶם בְּגִינִּים,
וְלֹא לְרוּקִים מִחְבָּרִים וְלֹאָלוּ שִׁיבָּאוּ
בְּגִינִּים וְגַסְטָר בָּאוֹתָו אַיִלָּן שֶׁלּוּ גַּן עֲדָן.

זהו מלה דלא בעי כל איניש, וטעי ביה, לא משום חובה דחוב, אלא משום יקרה דשמא עילאה, הבני נשא לא זהירין ביה, ובכתוב (שמות ג) זה שמי לעלם. ויתון למשאל מה דלא צריך לו. והינו בכתוב, (שמות יט) פן יחרשו אל ה' לראות ונפל מפני רב, הרבה נופל ונתקפס באותו עון. הבי גורנא, הא חבריא (פ"א חברא) דאורי שמא קדישא, הוא נפל ואיתה בההוא חובה, יתר מניעתו, בכתוב ונפל מפני רב, הרבה נופל ונתקפס באותו עון.

קרב לגביה רבי אלעזר בריה, אמר לי, אבא, מה אנא התם. אמר לי (פ"א זפה חולק ברוי, וכן סני יהא דלא תתקבר גבאי, אבל ברוי דלא תדבר הבא אבל בההוא עלמא, דזכתא דידי ודידך ברירנא. ובאיין אין עם אינון צדיקיא, דזמנינו לשבחה למאריך עלמא, דאיןון

לשון הקודש

שמלדים השם הקדוש, הוא נופל ונמץ באוטו חטא יותר ממה, שבתוב ונפל מפני רב. הרבה נופל ונתקפס באותו עון.

קרב אצל רבי אלעזר בןנו. אמר לו, אבא, מה אני שם? אמר לו, אשר חלך בני וכו' רב היה שלא תקבר אצל אבל בני, שלא תזכר (שמות יט) פן יחרשו אל ה' לראות ונפל מפני רב. הרבה נופל ונתקפס באותו עון.

בד אני נור, אלו החברים (חבירי

מִלְאָכִין דְמִשְׁתְּפָשִׁין דְקָמִיהָ, הַדָּא הוּא דְבַתִּיב, (תהלים קמ) **אֲךָ צְדִיקִים יוֹדוֹ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת פְּנֵיכָה.** (עד כאן מההשומות).

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שְׁמוּמָנִים לְשִׁבָּח לְאַרְזֵן הָעוֹלָם, שָׁאַלְוּ (תהלים קמ) **אֲךָ צְדִיקִים יוֹדוֹ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת פְּנֵיכָה.**

הארה ווטא קדרישא

תאנא בההוא יומא דרבי שמעון בָּעָא לאסתלקא
מן עולם ושהה מסדר מלאו. אtabנשו חבריא
לבי רבי שמעון. ויהו קמי רבי אלעזר בריה ורבי
אבא ושאר חבריא. ושהה מליא ביתא.

זקיף עינוי רבי שמעון וחמא דאתמלי ביתא. בכה
רבי שמעון ואמר. בזמנא אחרא כד חווינא
בבי מרעוי. זהה רבי פנחים בן יאיר קמאי. ועד
דברירנא דיבתאי אוריבו לי עד השטא. ובד תבנה
אסחר אשא מקמאי ומעלמין לא אתפסק. ולא זהה
על בר נש אללא ברשותא. והשטא חמיןא דאתפסק
זהא אתמלי ביתא. עד זההו יתבי. פתח עינוי רבי
שמעון וחמא מה דחמא ואסחר אשא בביתא. נפקו
בלחו ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי אבא. ושאר
חבריא יתבו אבראי.

אמיר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה. פוק חי אי
הכא רבי יצחק דאנא מערבנא ליה. אימא
לייה דייסדר מלאו ויתיב לנכאי ובאה חולקיה.

קם רבי שמעון ויתיב ותיך ותהי. אמר אין אף
חבריא. קם רבי אלעזר ואעיל לוון יתבו קמייה.

זֶקְיָה יָדֹיו רַבִּי שְׁמֻעוֹן וּמִצְלֵי צְלוֹתָא וְהַוָּה חֲדִי וְאָמָר. אַגְּנוֹן חֶבְרִיאָה דְאַשְׁתְּכָחָה בְּבִי אַדְרָא יְזַדְמְנוֹן הַכָּא. נְפָקוֹנְכוֹ בְּלָהּוּ וְאַשְׁתְּאָרוּ רַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִיהָ וּרַבִּי אַבָּא וּרַבִּי יְהֹוָה וּרַבִּי יוֹסֵי וּרַבִּי חִיאָה. אַדְהָבִי עַלְלָבִי רַבִּי יְצָחָק. אָמָר לֵיהּ רַבִּי שְׁמֻעוֹן בְּפִמָּה יִאּוֹת חִילְקָה בְּפִמָּה חִידָה בְּעֵי לְאַתּוֹסְפָּא לְזֹה בְּהָאִי יוֹמָא. יִתְיַבֵּרְךָ רַבִּי אַבָּא בְּתַר בְּתַפּוֹי וּרַבִּי אַלְעֹזֶר קְמִיהָ.

אָמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן הָא הַשְׁתָּא שְׁעַתָּא דְרַעֲוָתָא הוּא. וְאַנְנָא בְּעִינָא לְמַיְעַל בְּלָא בְּסֻוּפָא לְעַלְמָא דְאָתָה. וְהָא מְלִין קְדִישָׁין דְלָא גְּלִיאָן עַד הַשְׁתָּא, בְּעִינָא לְגַלְאָה קְמִי שְׁבִינָתָא, דְלָא יִמְרֹזָן דְהָא בְּגַרְיעָוָתָא אַסְתַּלְקָנָא מַעַלְמָא. וְעַד בְּעַן טְמִירָן הָוּ בְּלָבָאי, לְמַיְעַל בְּהָוּ לְעַלְמָא דְאָתָה. וּבְזֹ אַסְדְּרָנָא לְבוֹ, רַבִּי אַבָּא יְכֹתּוֹב, וּרַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִי יְלָעִי, וְשָׁאָר חֶבְרִיאָה יְרַחְשָׁוּן בְּלָבָיוּ. קָם רַבִּי אַבָּא מִבְּתָר בְּתַפּוֹי. יִתְיַבֵּרְךָ רַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִיהָ קְמִיהָ, אָמָר לֵיהּ קָום בְּרִי, דְהָא אַחֲרָא יִתְיַבֵּרְךָ בְּהָוָא אָתָר, קָם רַבִּי אַלְעֹזֶר.

אַתְּעַטָּה רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וִיתְיַבֵּרְךָ. פָּתָח וְאָמָר, (תְּהִלִּים קָטוֹן) לֹא הַמְתִים יְהַלֵּל יְהָה וְלֹא בְּלִי יְזַדְיִי דּוֹמָה. לֹא הַמְתִים יְהַלֵּל יְהָה, חֲכִי הוּא וְדָאי, אַגְּנוֹן דְאַקְרָזָן

מתים, דהא קדשא בריך הוא כי אקרי, והוא שארי בין אינון דאקרין חיים, ולא עם אינון דאקרין מתים. וסוףיה דקרא בתיב, ולא כל יוזדי דזומה, וכל אינון דנחתין לדזומה, בגיהנם ישטאָרין. שאני אינון דאקרין חיים, דהא קדשא בריך הוא בעי ביקרהון.

אמר רבי שמואל, כמה שניא שעתא (דף רפ"ח ע"א) דא מאדרא. דבאדרא איזדמן קדשא בריך הוא ורתיכו. והשתא, הא קדשא בריך הוא הבא, ואתי עם אינון צדיקיא דבגנטא דעתן, מה שלא אמרעו באדרא. וקדשא בריך הוא בעי ביקרהון דצדיקיא יתר מקרא דיליה, כמה דכתיב בירבעם, דהוה מקטר ומפלח לעובדה זרה, וקדשא בריך הוא אוריך ליה. ובין דאושיט ידיה לקבלי דעתו נביאה, אתייבש ידיה, דכתיב, (מלכים א יט) ותיבש ידו וגוז. ועל דפלח לעובדה זרה לא בתיב, אלא על דאושיט ידיה לעדו נביאה. והשתא קדשא בריך הוא בעי ביקרא דילן, וכלהו אתה עמייה.

אמר, הא רב המונא סבא הבא, וסחרניה שבין צדיקי גליפון בעיטרין, מנתרין כל חד וחד מזיהרא דזיא דעתיקא קדישא, סתימא דבל

סתימין. זה הוא אתי למשמע בחדותא, אלין מלין דאגא אימא. עד הוה יתיב, אמר, הא רבינו פנחים בן יאיר הכא, אתקינו הזבתיה, אוזעוזו חביביא דהו תמן, וקמו ויתבו בשיפולי ביתא. ורבינו אלעזר ורבינו אבא, אשתחארו קמיה (נ"א עפ"ה) דרבינו שמעון. אמר רבינו שמעון, באדרא אשתחנה דכל חביביא הו אמר, ואנא עמהון. השטא אימא אנה בלחוּדי, ובכללו צייתין למילולי, עלאין ותתאיין. ובאה חולקי יומא דין.

פתח רבינו שמעון ואמר, (שיר השירים ז) אני לדודי ועלי תשוקתו. כל יומין דאתקטרנא בהאי עלה מא, בחד קטירה אתקטרנא בית בקידשא בריך הו, ובגין כה השטא ועלי תשוקתו. זה הוא וכל סיעתא קדישא דיליה, אותו למשמע בחדותה, מלין סתימין, ושבחה דעתיקא קדישא, סתימה דכל סתימין, פריש ואתפרש מפלא, ולא פריש, זה לא כלל בית מהתדקנו, וזה מאתדק בכלל הוא כלל.

עתיקא דכל עתיקין, סתימה דכל סתימין, אתתקנו ולא אתתקנו. אתתקנו, בגין לך ימא כלל. ולא אתתקנו, בגין כלל רשיה.

כָּר אַתְּקֹן, אֲפִיך תְּשֵׁעה נֶהוֹרִין, דָלְהָטִין מְגִיה,
מְתַקְוִנוֹי. וְאַינְזָן נֶהוֹרִין מְגִיה, מְתַנְגְּרוֹין
וּמְתַלְהָטִין, וְאַזְלִין וּמְתַפְשְׂטִין לְכָל עִיר. כְבוֹצִינָא
דָאַתְפְשְׂטִין מְגִיה נֶהוֹרִין לְכָל עִיר. וְאַינְזָן נֶהוֹרִין
דָמְתַפְשְׂטִין, כָר יְקֻרְבֵּן לְמַנְדָע לְזֹן, לֹא שְׁבִיכָה אַלְאָ
בּוֹצִינָא בְלַחְזֹדְזַי. כְהֵזָא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, (חוֹא) בּוֹצִינָא
עַלְאָה, סְתִימָא דְכָל סְתִימָין. לֹא שְׁבִיכָה בָר אַינְזָן
נֶהוֹרִין דָמְתַפְשְׂטִין, דָמְתַגְלִין, וּטְמִירָן. וְאַינְזָן אַקְרִין
שְׁמָא קְדִישָׁא. וּבְגִינּוֹן כְהֵזָא כָלָא חָד.

וּמָה דָאָמֵרִי חַבְרָנָא בְסִפְרִי קְדָמָאי, דָאַינְזָן דָרְגִין
דָאַתְבָרִיאוֹ, וּעֲתִיקָא קְדִישָׁא אַתְגָלִי בָהו, בְכָל
חָד וְתָחָד. מְשֻׁוְם דָאַינְזָן תְקוֹנִין דָעֲתִיקָא קְדִישָׁא. לֹאו
הַשְׁתָא עִידָנָא לְהַגִּי מְלִין דָהָא אַמְינָא לְזֹן בְאַדְרָא
קְדִישָׁא. וְחַמְינָא מָה דָלָא יְדֻעָנָא הַכִּי, וְעַד הַשְׁתָא
אַסְתִּים בְלַבָּאִי מְלָה. וְהַשְׁתָא אַנְאָא בְלַחְזֹדְאִי
אַסְהִידָנָא קְמִי מְלַכָּא קְדִישָׁא, וּכָל הַגִּי זְבָאִי קְשׁוֹט
דָאָתוֹ לְמִשְׁמָעָ מְלִין אַלְיָן.

גּוֹלְגָלָתָא דָרִישָׁא חַווּרָא, לֹאו בֵיה שִׁירוֹתָא וּסְיוּמָא.
קוֹלְטָרָא דָקְטָפּוֹי, אַתְפְשָׁט וּאַתְגָהִיר,
וּמְגִיה יְרָתוֹן צְדִיקִיא אַרְבָע מָאָה עַלְמִין דְכְסָופִין

לעַלְמָא דָאִתּוּ. מַהֲאֵי קִילְטָרָא דְקֹטֶפָא, דְהִיא גוֹלְגָלָתָא הַזּוֹרָא, נְטִיף טַלָא בֶל יוֹמָא, לְהַהְוָא זְעִיר אַנְפִין, לְאַתָּר דְאַתְכָרִי שְׁמִים, וּבֵית זְמִינִין מִתְנִיא לְאַחֲרִיא לְזָמָנָא דָאִתּוּ. דְבָתִיב, (בראשית כז) וַיַּתֵּן לְךָ הַאֲלֹהִים מַטָּל הַשְׁמִים. וְאַתְמָלִיא רִישִׁיה, וּמַהְוָא זְעִיר אַפִין, נְטִיף לְחַקֵל תִּפְוָהִין. וּבֶל חַקֵל תִּפְוָהִין, נְהִירִין מַהְוָא טַלָא.

הָאֵי עֲתִיקָא קְדִישָא טְמִיר וְגַנִּיז. וְחַכְמָתָא עַלְאָה סְתִימָה, בְהַהְוָא גוֹלְגָלָתָא מִשְׁתְּבָתָה, וְדָאֵי בְהָאֵי עֲתִיקָא, לֹא אַתְגָלִיא אֶלָא רִישָא בְלַחֲזָזִי, בְגַ�ן דָאֵיהוּ רִישָא לְכָל רִישָא. חַכְמָתָא עַלְאָה, דָאֵיהי רִישָא, בֵית סְתִים, וְאַקְרֵי מַוְחָא עַלְאָה. מַוְחָא סְתִימָא. מַוְחָא דְשִׁבֵּיךְ וְשִׁקְיטָה. וְלִית דִידֻע לִיה, בָר אֵיהוּ.

תִּלְתָה רִישֵין אַתְגָלְפָנוּ, דָא, לְגֹזֶן דָא. וְדָא, לְעַיְלָא מִן דָא. רִישָא חַדָא, חַכְמָתָא סְתִימָה, דְאַתְכְסִיא, וְלֹא מִתְפַתְחָה. וְחַכְמָתָא דָא סְתִימָה, רִישָא לְכָל רִישִׁיה, דְשָׁאָר חַכְמוֹת. רִישָא עַלְאָה, עֲתִיקָא קְדִישָא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. רִישָא דְכָל רִישָא, (דף רפ"ח ע"ב) רִישָא דְלֹאָוּ רִישָא. וְלֹא יְדֻע, וְלֹא

אתידע, מה דהו ברישא דא, שלא אתדק
בחכמתה, ולא בסופלתנו. ועל האי אקרי, (במדבר כד)
ברח לך אל מוקםך. (יחזקאל א) ותחיות רצוא ישב.

ובגין פה עתיקה קדישא אكري אין. דביה תליא
אין. וכל אינון שער, וכל אינון גימין,
ממזהה סתימהה נפקין. (פלוי) וכלו שעיעין, (ס"א יתרבין)
בשקיולא. ולא אתה קדלא.

כלא הוא, בגין דהאי עתיקה קדישא בחד הו. שלא
ביחיד, ולא שני מרhami לעלמי. בתלת עשר
מיכילן דרhamin אשתח. בגין דהאי חכמתה סתימהה
דביה, מתפרש תלת ז מגין לארבע ארבע. והוא
עתיקה, קליל לוז, ישלייט על כלא.

חד ארחה דנהיר בפלגותא דשער דנפקין
ממזהה, הוא ארחה דנהירין ביה צדיקיא
לעלמא דאתמי, דבתיב (משלי י) ואלה צדיקים כאור
נווה וננו. ועל דא בתיב, (ישעה נח) או תתענג על
יי. ומהאי ארחה מתנחרין כל שאר ארחין,
דטלין בזעיר אנפין.

הָאֵי עֲתִיקָא סֶבָּא דְסִבְּין, בְּתִרְאָה עַלְּאָה, לְעַילְּאָה.
הַמְתַעֲרִין בֵּיה בֶּל עַטְּרִין, וּבְתִרְיָן, מַתְנְגָרִין
כֶּל בּוֹצִינִין מְגִיה וּמַתְלָחָטִין (וּמַתְנָהָרִין). וְהַזָּא, הַזָּא
בוֹצִינָה עַלְּאָה, טְמִירָה דְלָא אַתִּידָע. (וכל שאר בּוֹצִינִין מְגִיה
 מַתְלָחָטִין וּמַתְנָהָרִין).

הָאֵי עֲתִיקָא אַשְׁתַּבְּחָה בְּתִלְתָּה רִישִׁין, וּבְלִילְוָן בְּחַד
 רִישָׁא. וְהַזָּא (נ"א וְהַזָּא) רִישָׁא עַלְּאָה, לְעַילְּאָה
 לְעַילְּאָה. וּבְגַיְן דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא אַתְּרָשִׁים בְּתִלְתָּה, אַזְּפָה
 הַכִּי כֶּל שָׁאָר בּוֹצִינִין דְגַהְרִין מְגִיה, בְּלִילְוָן בְּתִלְתָּה.
 עוֹד, עֲתִיקָא אַתְּרָשִׁים בְּתִרְיָן. כֶּלֶל אַתִּיקָא בְּתִרְיָן.
 הַזָּא בְּתִרְאָה עַלְּאָה דְכֶל עַלְּאָין, רִישָׁא דְכֶל רִישִׁי.
 וְהַזָּא דְהַזָּא לְעַילְּאָה מִן דָא, דְלָא אַתִּידָע. פְּהָכְלָה
 שָׁאָר בּוֹצִינִין, סְתִימִין בְּתִרְיָן. עוֹד עֲתִיקָא קְדִישָׁא
 אַתְּרָשִׁים וְאַסְתִּים בְּחַד, וְהַזָּא חַד, וּבְלָא הַזָּא חַד. פְּהָכְלָה
 כֶּל שָׁאָר בּוֹצִינִין, מַתְקָדְשִׁין, מַתְקָשְׁרִין, וּמַתְהַדְּרִין
 בְּחַד, וְאַינְנוּ חַד.

מַצְחָא דְאַתְגָּלִי בְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא, רְצֹן אַקְרֵי, דְהָא
 רִישָׁא עַלְּאָה דָא סְתִים לְעַילְּאָה, דְלָא אַתִּידָע
 פְּשִׁיטָה חַד טֹרְגָּא בְּסִימָא, יָאָה, דְאַתְבָּלִיל בְּמַצְחָא.

וּבְגִין דָאַיְהוּ (פ"א רההיא) רַעֲנָא דָכֵל רַעֲוִין, אֲתָתְקוֹ בְמַצְחָא, וְאֲתָתְגָלִילִיא בְבִיסְטָא (ס"א אַתְגָלוֹף בְבִסְטָא), האי מַצְחָא אַקְרֵי רַצּוֹן.

וּבְדִ רַצּוֹן דָא אֲתָתְגָלִילִיא, רַעֲנָא דָרַעֲוִין אֲשֶׁתְבָה בְכָלְהוּ עַלְמִין, וּכְלָל צְלֻזְתִין דְלַתְתָא מַתְקָבְלִין, וּמַתְנַחְרִין אַגְפּוֹי דַזְעִיר אַגְפּוֹן, וּכְלָא בְרַחְמִי אֲשֶׁתְבָה, וּכְלָל דִינֵין אֲתָתְמָרָן וְאֲתָתְפִין.

בְשִׁבְתָא בְשִׁעַתָא דְצְלֹזָתָא דְמַנְחָה, דְהֹא עִידָן דָכֵל דִינֵין מַתְעָרִין, אֲתָתְגָלִילִיא האי מַצְחָא, וְאֲתָתְפִין כֵל דִינֵין, וְאֲשֶׁתְבָה רַחְמִין בְכָלְהוּ עַלְמִין. וּבְגִין פָךְ אֲשֶׁתְבָה שְׁבָת בְלָא דִינָא, לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתָתָא. וְאַפְילָא אֲשָׁא דְגִיהָנָם אֲשֶׁתְקָע (ס"א אֲשֶׁתְבָה) בְאֲתָרִיה, וְגִיחֵין חַיְבִיא. וּעַל דָא אֲתוֹסָפָנָה נְשָׂמָתָא דְחָדוֹבְשָׁתָא.

וּבְעֵי בָר נְשָׁלָמָה בְתִלְתָ סְעוֹדָתִי דְשִׁבְתָא, דָהָא כָל מַהְיָמָנוֹתָא, וּכְלָל בְלָא דְמַהְיָמָנוֹתָא, בִיה אֲשֶׁתְבָה, וּבְעֵי בָר נְשָׁלָמָה לְסִדְרָא פָטוֹרָא, וְלִמְיָכָל תִלְתָ סְעוֹדָתִי דְמַהְיָמָנוֹתָא, וְלִמְחָדי בָהוּ.

אָמַר רַבִי שְׁמַעַון, אַסְהָדָנָא עַלִי לְכָל אַלְיוֹן דְחָכָא, דָהָא מִן יוֹמָאי לֹא בְטִילָנָא אַלְיוֹן תִלְתָ

סְעוֹדַתִּי, וּבְגִינִיהָזֵן לֹא אֲצַטְרִיכָנָא לְתַעֲנִיתָא בְשְׁבָתָא.
וְאַפִילוֹ בַיוּמֵי אַחֲרִיגֵי לֹא אֲצַטְרִיכָנָא, כֶל שְׁפִנוֹ
בְשְׁבָתָא. דְמַאן דְזַכִּי בָהוּ, זַכִּי לְמַה יִמְנֹתָא שְׁלִימָתָא.
חד, סְעוֹדַתָא דְמַטְרוֹגִינִיתָא. וְחַד, סְעוֹדַתָא דְמַלְבָא
קְדִישָא. וְחַד, סְעוֹדַתָא דְעַתִיקָא קְדִישָא, סְתִימָא דְכָל
סְתִימָין. וּבְהַהוּא עַלְמָא יַזְכִּי בָהוּ לְאַלְין. הָאִ רְצֹן
פָד אַתְגָלִיא, כֶל דִינֵין אַתְבָפִין מְשׂוֹלְשִׁילִיהָזֵן.

תְקוֹנָא דְעַתִיקָא קְדִישָא אַתְהַקּוֹן בְתְקוֹנָא חַד,
כַלְלָא דְכָל תְקוֹנִין. וְהִיא חֲכָמָה עַלְאָה,
סְתִימָה. כַלְלָא דְכָל שָׁאר, וְהִיא אֲקָרֵי עַדְן עַלְאָה
סְתִימָה. וְהַוָא מַוחָא דְעַתִיקָא קְדִישָא. וְהִיא מַוחָא
אַתְפִשְׁט לְכָל עִיר, מִזְהָה אַתְפִשְׁט עַדְן אַחֲרָא.
וְמַהָא עַדְן אַתְגָלָף.

וְהַהּוָא (דף רפ"ט ע"א) רִישָא סְתִימָא דְבִרִישָא דְעַתִיקָא
דְלָא אַתִידָע, פָד פְשִׁיט חַד טוֹרָנָא (ס"א נוֹגָן),
דְהֹוה מַתְהַקּוֹן לְאַתְגָרָא, בְטַש בְהָאי מַוחָא (נ"א מַחָא),
וְאַתְגָלָף, וְאַתְגָהֵיר בְכָמָה נְהִירִין, וְאַפִיק וְאַרְשִׁים
כְבּוֹסִיטָא דָא, בְהָאי מַחָא. וְאַתְרִשִׁים בֵיהֶ חַד
נְהֹרָא, דְאֲקָרֵי רְצֹן. וְהִיא רְצֹן אַתְפִשְׁט לְתַתָּא
בְדִיקָנָא, עד הַהּוָא אַתָר דְמַתִּישָׁבָא בְדִיקָנָא, וְאֲקָרֵי

חסֶד עַלְּאָה. וְדֹא אֲיוֹהוּ נוֹצֵר חִסְדָּה. וּבְהָאִי רְצֹן פֶּד
אתגָּלִיא, מִסְתְּכָלִין מִאֲרִי דְּדִינָא וּמִתְכָפְּנִין.

עִיגּוֹי הַרְיִשָּׁא דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא, תְּרִין בְּחֵד שְׁקִילָן.
דְאַשְׁגָּהִין תְּדִירָא, וְלֹא נָאִים. דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים ק'כא)
לֹא יָנוּם וְלֹא יִשְׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל קְדִישָׁא,
בְּגִינּוֹ בְּהֵד לֹא אִית לֵיהּ גְּבִינָן עַל עַיְנָא, וְלֹא בְּסִוְתָּא.

הַהְוָא מוֹחָא אַתְּגָּלִיפּ וְנָהִיר בְּתִלְתָּה חֻזְורִין דְעַילָּא
(נ"א דעַיְנָא), בְּחֻזְורָא חַדָּא מִסְתְּחִין עִינָנִין דְזַעֵיר
אַנְפִין, דְכַתִּיב, (שיר השירים ח) רֹזְחָצֹות בְּחַלָּב. דְהֹוא (נ"א
בְּהַהְוָא) חֻזְורָא קְדָמָה. וּשְׁאָר חֻזְורִין אַסְתְּחִין וְנָהִיר
לְשָׁאָר בּוֹצִינָן.

מוֹחָא אַקְרֵי נְבִיעָא דְבָרְכָתָא, נְבִיעָא דְכָל בְּרָכָאָן
מְנִיה אַשְׁתְּבָחוּ. וּבְגִינּוֹ דְהָאִי מוֹחָא לְהִיט
בְּתִלְתָּה חֻזְורִין דְעַיְנָא, בְּעַיְנָא תְּלָא בֵּיהּ בְּרָכָתָא,
דְכַתִּיב, (משל כב) טֹוב עַיְן הוּא יְבוֹרָה, דְהָא בְּמוֹחָא
תְּלִין חֻזְרוֹ דְעַיְנָא. הָאִי עַיְנָא כְּדֹא אַשְׁגָּה בְּזַעֵיר
אַנְפִין, (עלמיין) (ס"א אַתְּנִהְרֹן אַנְפִין בְּלָהו בְּחָדוֹ) אַנְהָרָן בְּלָהו בְּחָדוֹ.
עַיְנָא דָא, הוּא כָּלָא יִמְנָא, לִית בֵּיהּ שְׁמָאָלָא. עַיְנָן
דְתִתָּא, יִמְנָא וּשְׁמָאָלָא, תְּרִין, בְּתִרִי גְּזֹונִין.

בצגיניעותא דספרא אוליפנא, דהא י' עלאה, י' תחתה. ה' עלאה, ה' תחתה. ו' עלאה, ו' תחתה. כל אלין עלאין, בעתקא תלין. תחתאין, בזעיר אנטפין איינן. לאו תלין, אלא איינן מפש. ובעתקא קדיישא תלין. דהא שמא דעתיקא ארתקסיא מבלה, ולא אשתח. אבל אלין ארתוון דתלין בעתקא. בגין דיתקיעמן איינן דלתה. דיין לאו חבי לא יתקיעמן.

ובגין כה, שמא קדיישא סתים ונלייא. ההוא דסתים לקבלה דעתיקא קדיישא, סתימה דבלא. וההוא (אנגליית בוניה דתליא) (ס"א ראנגלי בוניה וההוא ראנגליית דתליא) בזעיר אפין. ובгин כה, כל ברכאנ בעין סתים ונלייא. אלין ארתוון סתימן דתלין (בעתקא קדיישא. תלין, אםאי תלין "לקייפא" דلتה) (ס"א ורקאי בגולגולתא במצח בעינין תליא " (ס"א אםאי) אםא לאקייפא לי דلتה).

הוֹטְמָא, בהאי הוֹטְמָא, בנוקבא דפרדשךא, דביה נשיב רוחא דחיי לזעיר אפין. ובhai הוֹטְמָא, בנוקבא דפרדשךא, תליא ה', לאקייפה ה' אחרא דلتה. ודא רוחא נפיק ממוחא סתימה, ואקרי רוחא דחיי. ובhai רוחא, ומיגין למגידע חכמתה, בומנא דמלכא משיחא. דכתיב, (ישעה יא) וגהה

עליו רוח יי' רוח חכמה וbijna וגו'. האי חוטמא,
חין מפל סטרין, חדו שלימה. נתת רוח. אסורה.
בחוטמא דזעיר אנפין (במה דאוקימנא) בתיב, (שמואל ב
כ) עליה עשן באפו וגו'. והבא בתיב (ישעה מה) ותתלהתי
עשות לך.

ובספרא דאגודתא, דברי רב ייבא סבא, אוקים, ה'
בפומא, והבא לא מתקיימת הבי, ולא
אצטרא (ס"א אצטראיבנא), אף על גב דבחד סלקא, אלא
בה' דינה תליא, ודינה בחוטמא תליא, דבתיב עליה
עשן באפו. ואי תימא, הא בתיב ואש מפיו תאכל.
עיקרא דריג� בחוטמא תליא.

כל תקינו דעתיקא קדיישא, במזה שקייט וסתים
מתתקן. וכל תקינו דזעיר אנפין, בחכמה
תתאה מתתקן. דבתיב, (מהלים קד) כלם בחכמה עשית,
וה' שלא דבלא נdae. מה בין ה' לה. ה' ההבא,
דינה אהער מגה. ודהבא רחמי גו' רחמי.

בדיקנא דעתיקא קדיישא, תליא כל יקירות דבלא.
מיזלא דבלא אקרי. מהאי דיקנא, מיזלא
יקירות (נ"א מהאי מזלא יקירה) דבל יקירים, מזלי עלי
ותתאי. כלחו משגיחין לההוא מזלא. בהאי מזלא

תלייה חyi דכלה, מזוני דכלה. בהאי מזלא תלין שמייא וארכעא. גשミニן דרעניא. בהאי מזלא, אשגוחתא דכלה. בהאי מזלא תלין כל חילין עלאין ותתайн.

(דף רפ"ט ע"ב)

תלת עשר נביין, דמשחא דרבותא טבא, תלין בדיקנא דמזלא יקירה דא. ובלחו נפקין לזריר אנטין. לא תימא כלחו, אלא תשעה מנינה, משתחוו בזעיר אנטין, לאכפייא דיגין.

(יב) hei מזלא, תליה בשקו לא עד טבורה. כל קדוושי קדוושין דקדושא ביה תלין. בהאי מזלא, פשיט פשיטותא דקוטרא עלאה. ההוא רישא דבל רישין, דלא אתידע, ולא אשתחמודע, ולא ידיעין עלאין ותתайн. בגין מה פלא בהאי מזלא תליה.

בדיקנא דא, תلت רישין דאמיגא, מתפשטן. ובלחו מתחברון בהאי מזלא, ומשתבחין ביה. בגין מה, כל יקירות דיקירותא, בהאי מזלא תליה. כל אלין אהוון דטלין בהאי עתיקה, פולחו תלין בהאי דיקנא, ומתחברון בהאי מזלא, וטלין ביה, לקים אתוון אחרניין. דאלמי לא סליק אלין אהוון בעתקא, לא קים אין אלין אחרניין. בגין מה

אמר משה כד אצטראיך, יי' יי', תרי זימני, ופסיק טעמא בגויהו. דהא במויאת תליא בלא. מהאי מויאת, מתרבפי עליי ותאי, ומתרבפיון קפיה. ובאה חולקיה מאן דזבי להאי.

האי עתיקא קדיישא, סתימא דכל סתימין, לא אדרבר, ולא אשתקה. ובגין דאייהו רישא עלאה לבל עלאין, לא אדרבר, בר רישא חדא, בלא גופא, לךימא בלא.

זהאי (נ"א רכל סתימין (ס"א בגין דאייהו) רישא עלאין לבל עלאין, לא אדרבר, אלא רישא חדא, בלא גופא, לךימא כלא. וחווא) טמיר וסתים ונגיון מפלא, תקונוי אתתקנן, בההוא מוחא סתימהה דכלא, דאתפשט ואתתקנו בלא ונפיק חסド עלאה ותתאה, וחסד עלאה אתפשט ואתתקנו ואתבליל בלא במוחא סתימהה דא. פד אתתקנו חזרא דא בגיןו דא, בטש מאן דבטש, בהאי מוחא ואתגairy, ותליא מויאת תליא יקירה מוחא אחרא, דאתפשט ונhair לטלתין ותרין שבילין. פד אתגairy נהיר מויאת תליא יקירה. אתגairy תלת רישין עלאין, תרין רישין, וחד דבליל לוון. ובמויאת תליאן, ואתבלילן ביה.

מִבְּאָן שָׁאָרִי לְאַתְגְּלִיאָ יְקִירָוּ דְּדִיקְנָא, דְּאֵיהוּ מִזְלָא
סְתִימָאָה. וְאֵינּוֹ מִתְחַקְנוֹ, בֶּפְהָ דְּעֲתִיקָא
קְדִישָׁא תְּלַתּ רִישֵׁין מִתְעַטְרֵין בֵּיה, חֲכִי כֹּלָא בְּתִלְתּ
רִישֵׁין. וּבְדַ אַתְגְּהָרָן, תְּלִיאַן בָּלָהוּ דָא בְּדָא בְּתִלְתּ
רִישֵׁין, תְּרֵין מִתְרֵין סְטְרֵין, וְחַדְכְּלִיל לֹזָן.

וְאֵי תִּמְאָ, מִאן עֲתִיקָא קְדִישָׁא. הָא חַווּ, לְעַיְלָא
לְעַיְלָא, אִיתּ דָלָא אַתְיַדְעָ, וְלֹא אַשְׁתָמֹדָע, וְלֹא
אַתְרְשִׁים, וְהֹוּ כָלִיל כֹּלָא, וְתְרֵין רִישֵׁין בֵּיה כָלִילָן
(ס"א תְּלִיאַן). וּבְדַיִן בָלָא (חַדָּא) חֲכִי אַתְהָקָן. וְהֹוּ לֹא
בְמִנִּינָא, וְלֹא בְכָלָלָא וְלֹא בְחוֹשְׁבָן אֶלָא בְּרֻוּתָא
דְלָבָא, עַל דָא אַתְמָרָ, (תְּהִלִּים ל' ט') אַמְרָתִי אַשְׁמָרָה דְרַכִּי
מִחְטָא בְּלַשׂוֹנִי.

אַתְרָ דְּשִׁירּוֹתָא אַשְׁתְּבָחָ, מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא,
דְּאַתְגְּהָרָ מִמְזָלָא, הוּא נְהִירָוּ דְּחַכְמָתָא,
דְּאַתְפְּשָׁט לְתִלְתֵּין וְתְרֵין עִיבָּר. וְנִפְקָא מִהְהֹוּ מְזָחָ
סְתִימָאָה, מְגַהֵּירָוּ דְבֵיה. וּמָה דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא נְהִירָ
בְּקַדְמִיתָא (ס"א בְּחַכְמָתָא), דָא הִיא. וְשִׁירּוֹתָא מִמָּה
דְּאַתְגְּלִיאָ (חַווּ), וְאַתְעַבְּיד לְתִלְתּ רִישֵׁין, וְרִישָׁא חַדָּא
כָלִיל לֹזָן. וְאַלְיַן תְּלַתּ מִתְפְּשָׁטָן לְזַעַר אַנְפָין, וּמַאֲלִין
גַּהְרֵין בָלָא.

אַתְגָלִית הָאֵי חֶכְמַתָּא, וְאַפִיק חָד נְחָרָא, דְנָגִיד
וְנָפִיק לְאַשְׁקָאָה גְנַתָּא וְעַיִל (נ"א ועילו)
בְּרִישָׁא דְזַעַיר אֲנָפִין, וְאַתְעַבֵּיד חָד מְוֹחָא וְמַתְפָן
אַתְמַשֵּׁיךְ וְנָגִיד בְּכָל גּוֹפָא, וְאַשְׁקֵי כָל אַינְיוֹן גְטִיעָן.
הַדָּא הוּא דְכְתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצָא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת
אֶת הַגָּן וְגו'.

תו אַתְגָלִיפּ הָאֵי חֶכְמַתָּא, וְאַתְמַשֵּׁיךְ וְעַיִל בְּרִישָׁא
דְזַעַיר אֲנָפִין, וְאַתְעַבֵּיד מְוֹחָא אַחֲרָא (הָאָחָרָא).
הָהָא נְהִירוּ דְאַתְמַשְׁבָא מְגִיה אַלְיָן תְּרִין מְשִׁיכָן
אַתְגָלִיפּוּ, מַתְחַבְּרוּ בְחָד רִישָׁא דְעַמִּיקָא דְבִירָא,
דְכְתִיב, (משל י) בְּדַעַתּוּ תְהוּמוֹת גְבֻקָּעוּ. וְעַיִל בְּרִישָׁא
דְזַעַיר אֲנָפִין, וְאַתְעַבֵּיד מְוֹחָא אַחֲרָא, וְמַתְפָן
אַתְמַשֵּׁיךְ וְעַיִל לְגַו גּוֹפָא, וְמַלְיָא כָל אַינְיוֹן אַדְרִין
וְאַכְסְדָרִין דְגִינְפָא. הַדָּא הוּא דְכְתִיב, (משל יד) וּבְדַעַת
חֲדָרִים יִמְלָאוּ.

וְאַלְיָן נְהָרִין, מְנַהְירָוּ דְהָהָא מְוֹחָא עַלְאָה סְתִימָאָה,
דְנָהָר בְּמַזְלָא (עתיקא קדישא). וּכְלָא דָא בְּדָא
תְלִין. וְאַתְקַשֵּׁר דָא בְּדָא, וְדָא בְּדָא, עד דִיְשַׁתְמֹדֶע
דְכָלָא חָד, וּכְלָא הוּא עַתִיקָא, (דף ר"צ ע"א) וְלֹא אַתְפְּרֵש
מְגִיה בְּלוּם. אַלְיָן תְּלִתּוֹן, נְהָרִין לְתִלּוֹת אַחֲרִינוֹן,

דאָקְרִין אֲבָהָן. וְאַלְיָן נְהָרִין לְבָנִין. וּכְלָא נְהָיר מְאַתָּר חַד. בֶּד אַתְגָּלִיא הָאֵי עֲתִיקָא, רְעֹוָא דְרָעָיוָן, פְּלָא נְהָיר וּכְלָא אַשְׁתַּבָּח בְּחַדּו שְׁלִימָתָא.

הָאֵי חַבְמָתָא אַקְרִי עַדּוֹ, וְהָאֵי עַדּוֹ אַתְמָשֵׁךְ מַעַדּוֹ עַלְאָה, סְתִימָאָה דְכָל סְתִימָין. וּמְהָאֵי עַדּוֹ, אַקְרִי שִׁירּוֹתָא. דְבָעֲתִיקָא לֹא אַקְרִי, וְלֹא הָנוּ שִׁירּוֹתָא וּסְיוּמָא. וּבָגִין דְלֹא הָנוּ בֵיהֶ שִׁירּוֹתָא וּסְיוּמָא, לֹא אַקְרִי אַתָּה. בָגִין דְאַתְבָסִיא וְלֹא אַתְגָּלִיא. וְאַקְרִי הוּא. וּמְאַתָּר דְשִׁירּוֹתָא אַשְׁתַּבָּח אַקְרִי אַתָּה, וְאַקְרִי אָב. דְבָתִיב, (ישעה סג) כִּי אַתָּה אָבִינוּ.

בְּאַגְּדַתָּא דְבֵי רַב יַיְבָא סְבָא, כְּלֹלָא דְכָלָא, זְעִיר אֲנָפִין אַקְרִי אַתָּה. עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְאַתְבָסִיא, אַקְרִי הוּא. וּשְׁפִיר. וְהַשְׁתָּא קְרִינָן בְּאַתָּר דָא דְשִׁירּוֹתָא אַשְׁתַּבָּח, אַתָּה. אָף עַל גַּב דְאַתְבָסִיא, מְגִיה הָנוּ שִׁירּוֹתָא, וְאַקְרִי אָב. וְהָוָא אָב לְאָבָהָן. וְהָאֵי אָב נְפִיק מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא, דְבָתִיב (איוב כח) וְהַחֲבָמָה מְאַיִן תִּמְצֵא. וּבָגִין כֵּד לֹא אַשְׁתַּמּוֹדָע.

תָא חַזִי, בְתִיב (איוב כח) אֱלֹהִים הָבֵין דְרַבָּה, דְרַבָּה מִפְּשֵׁש. אֲבָל וְהָוָא יְדֻע אֶת מִקּוֹמָה, מִקּוֹמָה

מִפְשֵׁש. וְכֹל שֶׁבַן דָּרְבָּה. (מִקְוָמָה מִפְשֵׁש. וְלֹא דָרְבָּה. מִקְוָמָה מִפְשֵׁש. וְכֹל שֶׁבַן דָּרְבָּה) וְכֹל שֶׁבַן הַהוּא חֲכָמָה דְּסֻתִּימָא בֵּיהֶ בְּעִתִּיקָא קָדִישָׁא.

הָאֵי חֲכָמָה שִׁירוֹתָא דְכָלָא, מִגְיָה מִתְפְּשַׁטְוּ תְּלִתִין וַתְּרִין שְׁבִילֵין. (שְׁבִילֵין וְלֹא אַרְחֵין) וְאוֹרִיְתָא בְּהֵו אַתְּבָלִילָת בְּעִשְׂרֵין וַתְּרִין אַתְּזֹון, וְעַשֵּׂר אַמְּרֵין. הָאֵי חֲכָמָה אָב לְאַבָּהָן. וּבְהֵאֵי חֲכָמָה, שִׁירוֹתָא וְסִיזְמָא אַשְׁתְּבָחָת. וּבְגִינֵּן כֵּה, חֲכָמָה עַלְּאָה חֲכָמָה תַּתְּאָה. כֵּד אַתְּפְשַׁט חֲכָמָה, אַקְרֵי אָב לְאַבָּהָן. בְּלֹא לֹא אַתְּבָלִיל אֶלָּא בְּהֵאֵי. (ס"א כֵּד מִתְפְּשַׁטְוּ חֲכָמוֹת, אַתְּקֵרֵי אָב לְאַבָּהָן. בְּלֹא לֹא אַשְׁתְּכָלֵל אֶלָּא בְּהֵאֵי) דְּבָתִיב, (תְּהִלִּים קד) בְּלֹם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ.

זָקָף רַבִּי שְׁמַעוֹן יְהוּדִי, וְחִידִי, אָמֵר, וְדָאי עִידָן הַוָּא לְגַלְּאָה, וְכָלָא אַצְטְּרִיךְ בְּשַׁעַתָּא דָא. תְּאֵנָא, בְּשַׁעַתָּא דְּעִתִּיקָא קָדִישָׁא, סְתִימָאָה דְכָל סְתִימָין, בְּעֵא לְאַתְּקֵנָא כָּלָא, אַתְּקֵוּן בְּעֵין דָבָר וְנוֹקֵבָא. בְּאַתְּרֵ דְּאַתְּבָלִילוֹ דָבָר וְנוֹקֵבָא לֹא אַתְּקֵיְמוֹ, אֶלָּא בְּקִיזְמָא אַחֲרָא (ס"א בְּעֵין דָבָר) דְדָבָר וְנוֹקֵבָא. וְהֵאֵי חֲכָמָה בְּלֹא דְכָלָא, כֵּד נְפָקָא וְאַתְּגֵהֵר מִעִתִּיקָא קָדִישָׁא, לֹא אַתְּגֵהֵר אֶלָּא בְּדָבָר וְנוֹקֵבָא. דְהֵאֵי חֲכָמָה אַתְּפְשַׁט, וְאַפְיק מִגְיָה בִּינָה, וְאַשְׁתְּבָחָת דָבָר וְנוֹקֵבָא. הַוָּא,

חכְמָה אָב. בִּנְהָ אַם. חֲכָמָה וּבִינָה, בְּחֵד מִתְקָלָא
אַתְקָלָו, דָּבָר וּנוֹקֶבֶא. וּבִגְנִיהוּ כֵּלָא אַתְקִים בְּדָבָר
וּנוֹקֶבֶא, דָּאַלְמָלָא הָאִ, לֹא מַתְקִימִין.

שיירוזתא דָּא אָב לְכָלָא, אָב לְכָלָהוּ אָבָהוּ,
אַתְחָבָרוּ דָּא בְּדָא, וּגְהִירָוּ דָּא בְּדָא.
(חכְמָה אָב. בִּנְהָ אַם. דְּבָתִיב (משל ב) בַּי אַם לְבִנָה תְּקָרָא) פְּדָ אַתְחָבָרוּ,
אַזְלִידָו, וְאַתְפְּשָׁטָת מְהִימָנָתָא. בְּאַפְּדָתָא דְּבַי רַב
יַיְבָא סָבָא, חֲכִי תָּאִני, מַהוּ בִּנָה. אַלְא בְּדָ אַתְחָבָר
דָּא בְּדָא, יוֹד בְּהָא, אַתְעַבָּרָת, וְאַפְּיקָת בָּן,
וְאַזְלִידָת. וּבְגִינַן פָּה, בִּנְהָ אַקְרָי, בָּן יְהָ, שְׁלִימָוָתָא
דְכָלָא. אַשְׁתָּבָחוּ תְּרוּוֹיִיהוּ דְמַתְחָבָרָן, וּבָן בְּגֻווֹיִיהוּ.
דְכָלָא דְכָלָא. בְּתְקוֹנִיהוּ אַשְׁתָּבָחוּ שְׁלִימָוָתָא (נ"א בָּן יְהָ
תְּרוּוֹיִיהוּ דְמַתְחָבָרָן, וּבָן בְּגֻווֹיִהוּ. בְּתְקוֹנִיהוּ אַשְׁתָּבָחוּ שְׁלִימָוָתָא דְכָלָא כָּלָא)

דְכָלָא, אָב וְאַם. בָּן וּבָת.

מלין אלֵין, לֹא אַתְיִהְבוּ לְגַלְאָה, בָּר לְקִדְישֵׁי
עַלְיוֹנִין, דְעַלְוָו וּנְפָכוּ, וַיַּדְעַין אִרְחָווּ
דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְלָא סְטָאן בְּהוּ לִימִינָא
וְלִשְׂמָאלָא. דְבָתִיב, (הושע י) בַּי יִשְׂרָאֵם דְרַבִּי יְיָ
וְצְדִיקִים יַלְכִו בָּם וְגֹו. זְבָאָה חֹלְקִיה, דְמָאוֹן דְזָבִי
לְמַגְדָּע אָזְרָחוֹי, וְלֹא סְטִי, וְלֹא יַטְעִי בְּהָו. דְמַלִּין אלֵין

סתימין אינון וקדישין עליזין נהירין בהו, במאן דנHIR מפHIR דבוצינא. לא אתמברוי מלין אלין, אלא למאן דעאל ונפיק. דמאן דלא עאל ונפק, טב ליה דלא אברי. דהא גלייא קמי עתיקה קדישא, סתימה דכל סתימין, דמלין אלין נהרין בלבאי, באשלמוֹתא דרHIGHOTA וDHILLO דקוזשא בריך הוּא. ואלין בני דהבא, ידענא בהו דהא עאלו ונפקו, ואתגהיַרן באליין מלין, ולא בבלחוּ. וחתשתא אתגהיַרנו באשלימוֹתא כמה דאצטראיך. ובאה חולקי עטחון, בההוא עלמא.

אמר רבי שמעון, כל מה דאמינה דעתיקא קדישא. וכל מה דאמינה דזעיר אנפין. כלל חד, כלל חד מלחה. לא (דף ר"צ ע"ב) תליא ביה פירוזא. בריך הוא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין. תא חוי, שירותא דא דאקרי אב, אתכלייל בי"ד, דתליא ממולא קדישא. ו בגין זה, יוד בלילה ארונו אחרני. י' סתימה דכל ארונו אחרן. י' רישא בסיפה דכלא.

וההוא נהר דנגיד ונפיק, אקרי עלמא דאתי, דאתי תDIR ולא פסיק. והאי הוא עדזינה דצדיקיא, לוּבאה להאי עלמא דאתי, דאשקי תDIR

לְגַנְתָּא, וְלֹא פְּסִיק. עֲלֵיה בְּתִיב (ישעה נח) וּכְמוֹצָא מִים
אֲשֶׁר לֹא יִבּוּ מִימָיו. וְהַזֹּא עַלְמָא דָאַתִּי, אֲבָרִי
בְּיוֹ"ד, הַדָּא הַזָּא דְכִתִּיב, (בראשית ב) וְנַהֲרָ יְוִצָּא מַעַדְן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגּוֹן. י' כָּלִיל תְּרֵין אַתְּנוֹן ו"ד.

בְּאַגְּדַתָּא דָבֵר יְבָא סְבָא תְּגִינָן, אַמְמָי ו"ד
כָּלִילָן בְּיוֹ"ד. אַלְא גַּטִּיעָה דְגַנְתָּא (ס"א
וְקָא) דָא, אֲקָרֵי ו'. אִית גַּנְתָּא אַחֲרָא, דָאַיִיחִי ד'.
וּמְהָאי ו', אַשְׁתְּקִיא ד'. (דָאַיִיחִי אַרְבָּעָה), (ס"א רָאשִׁים) וְהַיִינָן
רְזָא דְכִתִּיב, וְנַהֲרָ יְוִצָּא מַעַדְן וְגַו. מַאי עַדְן. דָא
חַכְמָה עַלְלָה, וְדָא י'. לְהַשְׁקוֹת. אֶת הַגּוֹן, דָא הַזָּא
ו'. וּמְשָׁם יִפְרֹד וְהִיה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים, דָא הַזָּא ד'.
וּכְלֹא כָּלִיל בְּיוֹ"ד.

וּבְגִין פָה, אֲקָרֵי אָב לְכָלָא. אָב לְאָבָהָן. שִׁירוֹתָא
דְכָלָא, (אֲקָרֵי) בִּיתָא דְכָלָא, דְכִתִּיב, (משלי כד)
בְּחַכְמָה יִבְנֵה בֵּית. (פהאי י' שִׁירוֹתָא וּסְיִמָּא דְכָלָא) וּבְתִיב, (תְּהִלִּים
עד) כָּלָם בְּחַכְמָה עֲשֵׂית. בְּאַתְּרִיה, לֹא אַתְּגַלְילִיא, וְלֹא
אַתְּיַדָּע. מִדְאַתְּחַבֵּר בָּאִימָא אַתְּרַמְּיוֹ בָּאִימָא וּבְגִין פָה
אִימָא כָּלָא דְכָלָא, בָה אַתְּיַדָּע וּבָה אַתְּרַמְּיוֹ.
שִׁירוֹתָא וּסְיִמָּא דְכָלָא. (חַכְמָה אֲקָרֵי) דָבָה סְתִים כָּלָא.

כַּלְלָא דכְּלָא, שֶׁמֶא קְדִישָׁא. עד הַשְׂתָּא רְמִינָּא,
וְלֹא אֲמִינָּא כֵּל אֲלִין יוֹמִין. וְהַאִידְגָּא
מְתַגְּלִפְין סְטְרִין, י', בְּלִיל בְּהָאי חִכְמָה. ה' דָא אִימָא,
וְקָרִין בִּינָה. ו"ה, אֲלִין תְּרִין בָּנִין, דְמִתְעַטְּרָן מְאִימָא.
וְהָא תְּגִינָּן, דְבִינָה אַתְּבָלִיל מְפָלָא. יוֹד דְמִתְחַבְּרָא
בְּאִימָא, וְמַפְקִין בָּזָן. וְהַיִינָו בִּינָה, אָב וְאַם דְאִינְזָן
י"ה, בָּן בְּגַוּיִיהָ.

הַשְׂתָּא אית לְאַסְתְּבָלָא, בִּינָה, וְאַקְרֵי תְּבוֹנָה,
אַמְמָא אַקְרֵי תְּבוֹנָה, וְלֹא בִּינָה. אֲלָא
תְּבוֹנָה אַקְרֵי, בְּשֻׁעַתָּא דִינְקָא לְתְרִין בָּנִין, בָּז וּבָת,
דְאִינְזָן ו"ה, וְהָיָא שֻׁעַתָּא אַקְרֵי תְּבוֹנָה. דכְּלָא בְּלִיל
בְּאֲלִין אַתְּזָן, בָּז וּבָת, אִינְזָן ו"ה. וּכְלָא חד בְּלָא,
וְהַיִינָו תְּבוֹנָה.

בְּסֶפֶרֶא דָרְבָה הַמִּנוֹנָא סֶבָא אָמָר, דְשַׁלְמָה מַלְכָא,
תְּקוֹנָא קְדָמָה דְגָלִי וְאָמָר, (שיר השירים א) הַנְּךָ
יְפָה רְעִיטִי מְהָאי הַזָּא. וְתְּקוֹנָא תְּגִינָה, אַקְרֵי בָּלה,
דְאִיחֵי נוֹקָבָא דְלִתְתָּא. וְאַינְזָן דְאִמְרֵי, דְתְרוֹנוֹיִהוּ
לְהָאי נוֹקָבָא דְלִתְתָּא אִינְזָן, לְאוּ הַכִּי. דְהָא קְדָמָה
לֹא אַקְרֵי בָּלה. וְהָא בְּתִרְאָה, אַקְרֵי בָּלה, לְזִמְנִין
יְדִיעָין (לִימְנִין פְּנִיאָה). דְהָא זְמִינָן סְגִיאָן אִינְזָן, דְדַבְּרָא

לא אתה חבר עמה, ולא סתליך מינה. בההוא ומנא כתיב,
(ויקרא יח) ולא אשה בגדת טמאתך לא תקרב. בשעתך
דארתך בא נוקבא, ודכורה בעי לא אתה חברך עמה, כדיין
אקרי בלה. בכליה ממש אתיה.

(אבל) האי אימא, לא אפסיק רעוותך דתרונויך
לעלמין, בחד גפקין, בחד שריין. לא אפסיק דא
מן דא, ולא אסתלק דא מן דא. ובגין כה בתיב
ונهر יצא מעגן, יוצא תדר, ולא אפסיק. הדא הוא
דכתיב, ובמוצא מים אשר לא יבזו מימיו. ובגין
כה בתיב רעיתי, ברעוותך דאהוה שריין, באחדותך
שלימوتך. אבל הבא אקרי בלה, דבר אתה דכורה
לא אתה חברך עמה, היא בלה, בלה אידי אתיה ממש.

ובגין כה, תרי (ויחי רט"ב) תקינין דנוקבי פריש שלמה.
תקינא דקדמיתך סתימה, בגין דאייה
סתימה. ותקינא תנינא פריש יתיר, ולא סתים פולי
האי. ולבתר תליא כל שבחה בהיא דלעילא.
דכתיב, (שיר השירים ו) אחת היא לאמה ברה היא
ליולדתך. ובגין דאייה אמא מתעטרא בעטרא
בליה, ורעוותך דיז"ד לא אפסיק מנה לעלמין.
אתיה בירושתך כל חירו שעבדין. כל חירו דבלא.

כֵל חִירּוֹ דְחַיְיבִיא, לְדָפָא הַלְכָא. דְכַתִּיב, (וַיִּקְרָא טז) כִי בַיּוֹם הַזֶּה יַכְפֵר עֲלֵיכֶם. וַיְכַתִּיב (וַיִּקְרָא כח) וַיַּקְדְשָׁתֶם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׂנָה יוֹבֵל הִיא. מַאי יוֹבֵל. כִּמְהַדְתָּת אָמֵר (ירמיה יז) וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׁרֵשִׁיו. מִשּׁוּם הַחֹזֶא נָהָר דָאַתִי וְנָגִיד וְנָפִיק, וְאַתִי תְדִיר, וְלֹא פְסִיק.

כתיב (דף רצ"א ע"א) (משל ב) כִי אִם לְבִינָה תְּקָרָא לְתִבְונָה תָתֵן קֹולֶךְ. בַּיּוֹן דָאַמֵר כִי אִם לְבִינָה תְּקָרָא, אֲמַאי לְתִבְונָה. אֶלְאָ כֵלָא כִּמְהַדְתָּת אָמִינָא. הַי מִנְיִהוּ עַלְמָה. בִּינָה עַלְמָה מִתִּבְונָה. בִּינָה אָב וְאַם וּבֵן. ר"ה: אָב וְאַם, וּבֵן בְּגֻווִיהוּ. תִבְונָה: כֵלָא כֵלָא דְבָנִין, בֵן וּבָת, ו"ה. וְלֹא אַשְׁתַבָּח אָב וְאַם, אֶלְאָ בְּאִימָא, דְאִימָא וְדָאי (ס"א אֶלְאָ בְּבִינָה. וּבְתִבְונָה וְקַאי אִימָא) רַבִּיעָא עַלְיִהוּ, וְלֹא אַתְגָלִילִיא. אַשְׁתַבָּח דְכֵלָא דְתִרְיוֹן בְּגִין, אַקְרֵי תִבְונָה. וּכֵלָא דָאָב אִם וּבֵן, אַקְרֵי בִּינָה. וּכְדַבֵּעַ לְאֶכְלָלָא כֵלָא, בְּהָאֵי אַתְבֵלִיל.

וְהָאֵי אָב וְאַם וּבֵן, אַקְרָזָן חַכְמָה בִּינָה וְדִעָת. בְגִין דְהָאֵי בֵן גַטִיל סִמְנִין דָאָבוֹי וְאִמְיה, אַקְרֵי דִעָת, דְהֹוא סְהִדוֹתָא דְתִרְנוֹוִיהָו. וְהָאֵי בֵן, אַקְרֵי בּוֹכֶרֶא. דְכַתִּיב, (שמות ז) בָנִי בְּכוֹרִי יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין דְאַקְרֵי בּוֹכֶרֶא, גַטִיל תְּרִין חִילְקִין. וּכְדַ אַתְרֵבֵי

בעטרוי, נטיל תלת חולקין. ובין בה יבין בה, ותرين חולקין, ותלת חולקין פלא חד מלחה. והאי זהאי הבי (ס"א חד) הווי, ירותא דאָבוּי ואַמִּיה יְרִית.

מאי ירותא דא. אַחֲסְנָתָא דאָבוּי ואַמִּיה, ותرين עטרין דהו גניין בגוויהו, ואחסינו לבן דא. מסטרא דאָבוּי, הוה גניון בגוויה חד עטרא, דאָקְרֵי חסיד. ומසטרא דאימא, חד עטרא דאָקְרֵי גבורה. וכלהו מטעטרין ברישיה, ואחד לוזן. וכד נהרין אלין אָב זאמ עלייה, כלחו אקרזון תפילין דרישא. ובלא נטיל בן דא, וירית כלל, ואתפשט בכל גופא. והאי בן יהיב לברתא. וברתא מניה אתון. ועל כל פנים מפאן, ברא ירית ולא ברתא. ברא ירית לאָבוּי ולאַמִּיה ולא ברתא. ומניה אתון ברתא. כמה דכתיב, (מניאל ד) ומazon לבלא ביה. (ואי תיפה כל האי זהאי אקרזון צדיק וצדוק בחדר אינון וחדר כלל).

הני אָב זאמ, כלילן ומתחברן דא ברדא. זאמ טמיר יתר. ובלא אחד מעתקא קדיישא, ותלייא ממעזלא קדיישא, יקורי דבל יקוריין. ואלין אָב זאמ, מתקניין ביתא, כמה דאמינה דכתיב, (משלוי כד) בҳכמה יבגה בית ובתבונה יתבונן ובדעת חדרים ימלאו כל

הוֹן יָקֵר וְנָעִים. וּכְתִיב (משל' נב) כִּי נָעִים כִּי תְּשִׁמְרָם בְּבֶטֶןךְ. (הני בלא דבלא, במה דאמינה ותלוי מפוזלא קדישא יקירה).

אמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּאָדָר אֶלָּא גְּלִינָא כָּלָא. וּבֶל הַנִּי מְלִין, טְמִירִין בְּלֶבֶבְךְ הוּעַ עד הַשְׁתָּא, וּבְעִינָא לְאַטְמָרָא לוֹן לְעַלְמָא דָאַתִּי, מְשֻׂומַדְתָּמָן שְׁאַלְתָּא שְׁאַיְלָל לְגַנָּא, בְּמַה דְּכִתִּיב, (ישעה לו) וְהַיָּה אֲמִוּנָת עַתָּה חֹסֵן יִשְׁעָוֹת חַכְמָה וְדַעַת וְגוֹן, וְחַכְמָה בְּעֵינָן מִינִי, וְהַשְׁתָּא רְעוֹתָא דְּקוּדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּהָאי, הָא בְּלָא כְּסוֹפָא אִיעּוֹל קְמִי פְּלַטְרוֹי.

כְּתִיב (שמואל א ס) כִּי אֵל דְּעֹות יְיָ. דְּעֹות וְדָאי. הוּא הַדָּעַת. בְּדָעַת בֶּל פְּלַטְרִי אַתְמָלִין. דְּכִתִּיב, וּבְדָעַת חֲדָרִים יְמַלְאֹו. (בנין קה) דָעַת אַחֲרָא לְאָתְגָּלִיא, דָהָא טְמִירָא אָזִיל בְּגַ�וִּיה, וְאַתְּבָלִיל בַּיה. דָעַת נְהִיר בְּמַוחִין, וְאַתְּפַשֵּׁט בְּמַוחָא כָּלָא. (במושא, בנופה כלא, כי אל דעות יי').

בְּסְפִרָּא דְּאַגְּדָתָא תְּגִינָן, כי אל דעות יי', אל תְּקַרְבֵי דָעַת, אֶלָּא עֲדוֹת. דָהָא סְהִדּוֹתָא דְּבָלָא, סְהִדּוֹתָא דְּתִרְיוֹן חַוְלָקִין, בְּמַה דָאַת אָמַר (תהלים עח) וַיִּקְםֵם עֲדוֹת בִּיעַקְבָּן. וְאָפָעַל גַּב דָהָאי מֶלֶה, אַזְקָמוּה בְּסְפִרָּא דְּצִנְיֻוֹתָא בְּגַ�וְנָא אַחֲרָא. הַתָּם בְּאַתְּרִיה

שָׁלִים, הַכָּא כֹּלֶא שְׁפֵיר, וְכֹלֶא הָיו, בְּדַ אֲסֻתִים מֶלֶה.
הָאֵי אָב זָאת, בְּלָהו בְּהוּ בְּלִילָן, כֹּלֶא בְּהוּ סְתִימָן,
וְאַינְזָן סְתִימָן בְּמַזְלָא קְדִישָׁא, עֲתִיקָא דְּבָל
עֲתִיקָן. בְּיה סְתִימָן. בְּיה בְּלִילָן. כֹּלֶא הוּא, כֹּלֶא הָיו.
בְּרִיךְ הוּא, בְּרִיךְ שְׁמִיה, לְעַלְמָם וְלְעַלְמִי עַלְמָין.

כָּל מְלִין דְּאַדְרָא יָאָתָה, וּבְלָהו מְלִין קְדִישָׁין, מְלִין
דְּלָא סְטָאן לִימִינָא וְלִשְׁמָאָלָא, בְּלָהו מְלִין
דְּסְתִימָין, וְאַתְגָּלִין לְאַינְזָן דְּעַלְוָו וְנַפְקוּ, וּבְלָא הַכִּי
הָוּא. וְעַד הַשְׁתָּא הָוּוּ מְתַבְּסִין אַלְיָין מְלִין דְּדַחְילָנָא
לְגַלְאָה, וְהַשְׁתָּא אַתְגָּלִין. וְגַלְיִ קְפִי (מלפָא) עֲתִיקָא
קְדִישָׁא, דְּהָא לֹא לִיקְרָא דִילִי וְדִבְרָתָא אָבָא עֲבִידָנָא,
אָלָא בְּגַנְיָן דְּלָא אַיעַל בְּכַסְפָּא קְפִי פְּלַטְרוּוּ עֲבִידָנָא.
וְעוֹד, הָא חַמִּינָא, דְּקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכָל הַגִּנִּי זְבָאי
קְשׁוֹט דְּהָכָא מְשַׁתְּבָחָן, בְּלָהו מְסַתְּבָמָין עַל יְדֵי. **דְּהָא**
חַמִּינָא דְּבָלָהו תְּדָאָן בְּהָאֵי הַלּוֹלָא דִילִי, וּבְלָהו זְמִינָן
(דף רצ"א ע"ב) בְּהָזָא עַלְמָא בְּהַלּוֹלָא דִילִי, זְבָאי חַזְלָקִי.

אָמַר רַבִּי אָבָא, בְּרִיךְ סִים מֶלֶה דָא בְּזִיכְנָא קְדִישָׁא,
בְּזִיכְנָא עַלְאָה, אֲרִים יְדוּיִ, וּבְכָה וְחַיִיךְ. **בְּעָא**
לְגַלְאָה מֶלֶה חַדָּא. **אָמַר,** בְּמֶלֶה דָא אֲצַטְעַרְנָא כָּל
יוֹמָאי, **וְהַשְׁתָּא לֹא יְהִבֵּין לֵי רְשׁוֹתָא.** **אַתְּתָקָף,** וְיִתְּבִּיבָ

וְרֹחֵישׁ בְּשִׁפּוּתֶיהָ, וְסַגִּיד תְּלַת זִמְגִּין, וְלֹא חָנוּה יְכִיל
בָּר נֶשׁ לְאַסְתָּפְלָא בְּאַתְּרִיהָ, כֹּל שְׁפָנוֹ בֵּיהָ. אֲמָר,
פּוֹמָא פּוֹמָא, דְּזָבִית לְכָל הָאֵי, לֹא אָנְגִיבָו מְבוֹעָה.
מְבוֹעָה נְפִיק וְלֹא פְּסָק. עַלְךָ קְרִינָן (בראשית ב') וְגַהָר
יוֹצֵא מַעַדְןָ. וּבְתִיב (ישעה נח) וּבְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא
יָכֹבוּ מִימָיו.

הָאִידָּנָא אָסְהָדָנָא עַלִי. דָכָל יוֹמִין דְקָאִימָנָא,
תְּאִיבָּנָא לְמִיחָמִי יוֹמָא דָא, (נ"א רַעֲתָא לְגַלְאָה
רוֹא דָא) וְלֹא סְלִיק בְּרַעֲוָתִי (ס"א בְּדִי), בָּר הָאִידָּנָא, דָהָא
בְּעַטְרָא דָא מִתְעַטָּר הָאֵי יוֹמָא. וְהַשְׁתָּא בְּעִינָנָא
לְגַלְאָה מְלִין, קְמִיה דְקֻזְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָזָא, דָהָא בְּלָהו
מִתְעַטְרֵין בְּרִישֵי. וְהָאֵי יוֹמָא לֹא יַתְרַחֵק לְמַיְעֵל
לְדוֹבְתִּיהָ, בְּיוֹמָא אַחֲרָא. דָהָא בֶּל יוֹמָא דָא בְּרַשּׁוֹתִי
קְיָמָא. וְהַשְׁתָּא שְׂרִינָא לְגַלְאָה מְלִין, בְּגַיְן דָלָא אַיעַזְלָל
בְּכֶסֶףָא לְעַלְמָא דָאַתִּי. וְהָא שְׂרִינָא אִימָא.

בְּתִיב, (זהלים פט) צְדָקָה וּמִשְׁפָט מִכּוֹן כְּסָאָה חַסְדָּה וְאַמְתָּה
יְקַדְמוֹ פְּנִים. מִאן חַבִּימָא, יִסְתַּבֵּל בְּהָאֵי,
לְמִיחָמִי אַזְרָחוֹי (ס"א רַנִּינוֹי) דְקָדִישָׁא עַלְאָה, דִינֵין דְקָשׁוֹט,
דִינֵין דִמְתַעַטְרֵן בְּכַתְרֵי עַלְאָין. דָהָא חַמִּינָא דְבָלָהו
בְּזִיגְנִין נְהַרְין מְבוֹצִינָא עַלְאָה, טְמִירָא דָכָל טְמִירֵין,

בְּלָהִי דְּרֵגִין לְאַתְגָּהָרָא. (נ"א ובלחו אינון דרגין לאנהרא) וּבְהַהְוָא
נְהֹרָא דְּכָל דְּרֵגָא וְדְרֵגָא, אַתְגָּלִילִיא מַה דְּאַתְגָּלִילִיא,
וּבְלָהִי נְהֹרִין אֲחִידָן, נְהֹרָא דָא בְּנְהֹרָא דָא, וּנְהֹרָא
דָא, בְּנְהֹרָא דָא, וּנְהֹרִין דָא בְּדָא, וְלֹא מַתְפֶּרֶשׁ דָא
מִן דָא.

נְהֹרָא דְּכָל בְּזִינָא וּבְזִינָא, דְּאַקְרוֹן תְּקוּנִי מַלְכָא,
בְּתִרְיִי מַלְכָא, כָּל חַד וְחַד, נְהֹרִי וְאֲחִיד
בְּהַהְוָא נְהֹרָא דְּלָגָו לְגַן, וְלֹא מַתְפֶּרֶשׁ לְבָר. וּבְגַנְיוֹן
כֵּד כְּלָא בְּחַד דְּרֵגָא אַסְתָּלָק, וּכְלָא בְּחַד מַלְהָא
אַתְעַטָּר, וְלֹא מַתְפֶּרֶשׁ דָא מִן דָא, אַיְהוּ וּשְׁמִיהָ חַד
הַזָּא. נְהֹרָא דְּאַתְגָּלִילִיא, אַקְרֵי לְבוֹשָׂא דְּמַלְכָא. נְהֹרָא
דְּלָגָו לְגַן, (בְּהַהְוָא נְהֹרָא הוּא מַה) נְהֹרָא סְתִים, וּבִיה שְׁרִיאָ
הַהְוָא דְּלָא אַתְפֶּרֶשׁ וְלֹא אַתְגָּלִילִיא.

וּבְלָהִי בְּזִינִי, וּבְלָהִי נְהֹרִין, נְהֹרִין מַעֲתִיקָא קָדִישָׁא
סְתִיםָא דְּכָל סְתִיםָן, בְּזִינָא עַלְאָה. וּבְדָר
מַסְתָּכָלָן, בְּלָהִי נְהֹרִין דְּאַתְפֶּשֶׁטָן. לֹא אַשְׁתַּבָּח בְּרָ
בְּזִינָא עַלְאָה, דְּאַטְמָר וְלֹא אַתְגָּלִילִיא.

בְּאַיְנוֹן לְבוֹשִׁין דִּיקָר, לְבוֹשִׁי קָשׁוֹט, תְּקוּנִי קָשׁוֹט,
בְּזִינִי קָשׁוֹט, אַשְׁתַּבָּחִי תְּרִין בְּזִינִין,
תְּקוּנָא דְּכֻורְסִיא דְּמַלְכָא, וְאַקְרוֹן צְדָקָה וּמִשְׁפָט.

וְאִגּוֹן שִׁירוֹתָא, וְשַׁלְּיִמוֹתָא, בְּכָל מְהִימָּנוֹתָא. וּבְחַנִּי
מִתְעַטְּרֵין כֹּל דִּינֵין דְּלֻיְּלָא וִתְּתָא, וּבְלָא סְתִים
בְּמִשְׁפֶּט. וְצִדְקָה מְהֵאי מִשְׁפֶּט אַתְּזָן. וְלֹזְמָנֵין קְרִינֵן
לָה, (בראשית יד) וּמַלְבִּי צִדְקָה מַלְךָ שְׁלָם.

כֵּד מִתְעַרְּרֵין דִּינֵין מִמְשָׁפֶט, בְּלָהוּ רְחַמֵּי, בְּלָהוּ
בְּשַׁלְּיָמוֹ. דְּהֵאי מִבְּסָם לְהֵαι צִדְקָה, וְדִינֵין
מִתְתַּקְנֵין, וּבְלָהוּ גְּחַתֵּין לְעַלְמָא בְּשַׁלְּיָמוֹ, בְּרְחַמֵּי.
וּכְדִין (אקי) שְׁעַתָּא דְמִתְחַבְּרוֹן דָבָר וְנוֹקָבָא, וְכֹל עַלְמָין
בְּלָהוּ בְּרְחַמֵּי, וּבְחַדּוֹתָא.

וּכְדִין אַסְגְּנָיאוֹ חֹבֵי עַלְמָא, וְאַסְתָּאָבָת מִקְדְּשָׁא,
וְדִבּוֹרָא אֲתִרְחָק מִן נֹקָבָא, וְחוֹיָא תְּקִיפָּא
שְׁרִיאָא לְאַתְּעָרָא, וּוי לְעַלְמָא דְמִתְזָן בְּהֵホָא זְמָנָא
מְהֵאי צִדְקָה. כִּמֵּה חַבְילִי טְרִיקָיוֹן מִתְעַרְּרֵין בְּעַלְמָא,
כִּמֵּה וְכָאן מִסְתְּלִיקָיוֹן מִעַלְמָא. וְכֹל בְּזַה לְפָה. בְּגִינֵין
דְאֲתִרְחָק דִבּוֹרָא מִן נֹקָבָא, וּמִשְׁפֶט לֹא קָרְבָּ בְּצִדְקָה,
דָא. וְעַל הֵαι בְּתִיב, (משל יא) וַיֵּשׁ נְסָפָה בְּלָא מִשְׁפֶט,
דְמִשְׁפֶט אֲתִרְחָק מְהֵאי צִדְקָה, וְלֹא אֲתִבָּסָמָא, וְצִדְקָה
יִגְּקָא מְאֹתָר אַחֲרָא.

וְעַל דָא אָמַר שְׁלָמָה מַלְכָא, (קהלת ז) אַת הַכְלָל רְאִיתִי
בְּיַמִּי חַבְילִי יִשׁ צִדְקָה אָזֶב בְּצִדְקָו וְגוֹ, הַכְלָל

ךְא, (פ"א ל"ג חֶבֶל ד"א) הַכְּבֵל חֶדָא, מִהְבָּלִים דְלֻעִילָא,
הַאֲקָרְזָן אֲפִי מַלְבָּא, וְךְא אִיהוּ מַלְכֹותָא קְדִישָא, הַבָּד
הִיא מַתְעָרָא בְּדִינָיו, בְּתִיב יִשׁ צְדִיק אָוָבָד בְּצִדְקוֹ.
מַאי טָעָמָא. מְשׁוּם דְמִשְׁפָט אֲתָרָחָק מַצְדָּקָה. וּבְגִין כֵּד
אֲקָרְזָן, יִשׁ נְסֶפֶה בְּלֹא מִשְׁפָט.

תָא חָזֵי, בָד אֲשֶׁתְבָה זְבָאָה עַלְאָה בְעַלְמָא,
רְחִימָא דְקָוְדְשָא בְּרִיךְ הַזָּא, אֲפִילוּ בָד
אַתְעָר צְדָק בְּלַחְזָדוֹי, יִכְיל עַלְמָא לְאַשְׁתְּזָבָא
בְּגִינִיה. וְקִידְשָא בְּרִיךְ הַזָּא בְּעֵי בִּקְרִיה, וְלֹא
מְסַתְּפֵי (דף רצ"ב ט"א) מִן דִינָא. וּבָד הַהְזָא זְבָאָה לֹא
קִיְמָא בְּקִיְמִיה, מְסַתְּפֵי אֲפִילוּ מִמִשְׁפָט, וְלֹא יִכְיל
לְמַיְקָם בְּיה. כָל שְׁבָן בְּצִדְקוֹ.

דָזֶד מַלְבָּא, בְּקָדְמִיתָא אָמֶר, (תהלים כו) בְּתַנְגִּינִי יְיָ וְנַפְנִי.
דָהָא אֲנָא לֹא מְסַתְּפִינָא מִפְּלַדְגָּזָן, אֲפִילוּ
מַהְאי צְדָק, וּפְלַשְׁבָן דְאַחֲידָגָא בְּיה, מַה בְּתִיב. (תהלים
עו) אֲנִי בְצִדְקָה אֲחֹזָה פְנִיה, בְצִדְקָה וְדָאי. לֹא מְסַתְּפִינָא
לְמַיְקָם בְּדִינָיו. בְּתַר דָהָב, אֲפִילוּ מִמִשְׁפָט מְסַתְּפֵי,
דְבָתִיב, (תהלים קמ"ג) וְאֶל תָּבָא בְמִשְׁפָט אֶת עַבְדָךְ.

תָא חָזֵי, בָד מַתְבָּסְמָא הָאי צְדָק מִמִשְׁפָט, בְּדִין
אֲקָרְזָן צְדָקָה. וְעַלְמָא מַתְבָּסְמָא בְּחִסְדָךְ.

וְאַתָּמְלִיא מְנִיה. דְבָתִיב, (תהלים לג) אֹהֶב צְדָקָה וּמְשֻׁפֶּט
חַסְדֵּי מְלָאָה הָאָרֶץ.

אַסְהַדְנָא עֲלֵי, דְכָל יוֹמָא הַוִּינָא מְצַטָּעָר עַל
עַלְמָא, דְלָא יַעֲרָע בְּדִינָיו דְצָדָק, וְלֹא
יַזְקִיד עַלְמָא בְּשַׁלְחוּבוֹי. בָּמָה דְבָתִיב, (משל ל) אַבָּלָה
וּמְתַתָּה פִּיה. מִכָּאָן וְלֹהֲלָאָה, בְּפּוֹם פָּל חָד, בְּפּוֹם
בְּירָא עַמְקָא, וְהָא בְּדָרָא דָא אִית בֵּיה זְפָאַן, וּזְעִירַין
אַינְנוּ דִיקּוּמוֹן לְאַגְנָא עַל עַלְמָא, וְעַל עַנְאָה, מְאַרְבָּעָה
זְוִינָן. (ס"א עַל עַלְפָא, וְעַלְגָּא בְּעַיְינָן).

עַד בָּאָן אַחִידָן מְלִי דָא בְּדָא, וּמְתִפְרֵשָׁן מְלִין
סְתִימַין בְּעַתִּיקָא קָדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל
סְתִימַין, וְהִיך אַחִידָן אַלְיָן בְּאַלְיָן. מִכָּאָן לְהֲלָאָה,
מְלִין דְזַעֵיר אַגְפִּין, אַינְנוּ דְלָא אַתְגָּלִין בְּאַדָּרָא. אַינְנוּ
דְהַוו סְתִימַין בְּלָבָאי, וְתִמְןֵן לֹא אַתְקָנוּ. (עד בָּאָן סְתִימַן מְלִין)
הַשְׂתָּא אַתְתָּקָנוּ וְאַתְגָּלִין, וּבְלָהו מְלִין סְתִימַין,
וּבְרִירַין בְּלָהו. זְבָאָה חֹלְקָי, וְאַינְנוּ דִירָתוֹ יְרוֹתָא דָא,
דְבָתִיב, (תהלים קמד) אַשְׁרֵי הָעָם שְׁכָבָה לוֹ וְגַ�).

הָאֵי דְאַוקִימָנָא, אָב זָאָם בְּעַתִּיקָא אַחִידָן, בְּתִיקְוָנוֹי,
הַכְּבִי הָוָא. דָהָא מִמְוֹחָא סְתִימָאָה דְכָל סְתִימַין
תְּלִין, (נ"א נְפָקִין) וּמְתַאֲחִדוֹן בֵּיה. עַאֲף עַל גַּב דְעַתִּיקָא קָדִישָׁא אַתְתָּקָנוּ

בְּלֹחוֹדוֹי וּבְדַיְסָתְבָלוֹן (בְּכֶל) מְלִי. כֵּלָא הוּא עֲתִיקָא
בְּלַחְזֹדְזַי, הוּא הַנֵּוִי, וְהוּא יְהָא. וּכֶל הַגִּי תְּקֻנוֹנִין בֵּיה.
אֲחִידָן בֵּיה סְתִימָן לֹא מִתְפְּרַשְׁן מְגִיה מְוֹחָא סְתִימָאָה
לֹא אַתְגְּלִילָא וְלֹא תְלִיא בֵּיה אָב וְאַם מְהַאי מְוֹחָא
גְּפָכוֹ, אַתְבְּלִילָו בְּמַזְלָא, וּבֵיה תְלִיאוֹן, וּבֵיה אֲחִידָן.
וּבֵיר אֲגְפִין, בְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא תְלִיא וְאֲחִיד. וְהָא
אָזְקִימְנָא מְלִי בְּאֶדְרָא. וְבָאָה חַוְלָקִיה דְמָאָן דְעַאל
וְגְפִיק, וְינְדַע אָזְרָחִין דָלָא יְסִטִי לִימְנָא וְלִשְׁמָאָלָא.
וּמָאָן דָלָא עַאל וְגְפִק, טָב לִיה דָלָא אָבָרִי. וּבְתִיב
(הוֹשֵׁע' יד) כִּי יְשָׁרִים דְּרָכֵי יְהָיָה.

אמֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִסְתַּבֵּל הַוִּינָּא כֵּל יוֹמָא בְּהָאִ
קָרָא, דְבָתִיב, (מחלים לו) בְּיַיִן תְּתַהְלֵל נְפָשָׁי
יְשָׁמַעוּ עֲגָנוּמִים וְיִשְׁמַחוֹ. וְהָאִידָּנָא אַתְקִים קָרָא כֵּלָא.
בְּיַיִן תְּתַהְלֵל נְפָשָׁי וְקָדָאי, דָהָא נְשָׁמָתִי בֵּיה אֲחִידָא,
בֵּיה לְהָטָא, בֵּיה אַתְדְּבָקָת וְאַשְׁתְּדָלָת וּבְאַשְׁתְּדָלוֹתָא
דָא תְּסִפְלָק לְאַתְרָהָא. יְשָׁמַעוּ עֲגָנוּמִים וְיִשְׁמַחוֹ, כֵּל
הַגִּי צְדִיקִיא, וּכֶל בְּגִי מִתְיְבָתָא קְדִישָׁא, וְזַבָּאן
דְאַתִּין הַשְּׂתָא עַם קְדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא, כְּלָהִי שְׁמַעַין
מְלִי, וְחַדָּאן. בְּגִין פָּה, (מחלים לו) גְּדָלוֹ לְיַיִן אֲתִי
וְגַרְזָמָה שְׁמוֹ יְחִידָיו.

פָתַח וֹאמֶר, בְּתוּב, (בראשית לו) וַיָּאֹלֶה הַמֶּלֶכִים אֲשֶׁר
מַלְכוּ בָּאָרֶץ אֲדוֹם. הַדָּא הוּא דְבַתִּיב, (תהלים מה)
כִּי הַגָּה הַמֶּלֶכִים נוֹעֲדוּ עַבְרוֹ יְחִידֵיו. נוֹעֲדוּ, בָּאָן אֶתֶּר.
בָּאָרֶץ אֲדוֹם. בָּאֶתֶּר דְּדִינֵין מִתְאַחֲדֵין תִּפְנֵן. עַבְרוֹ
יְחִידֵיו, דְבַתִּיב וַיָּמָת וַיַּמְלוֹךְ תְּחִתֵּיו. הַמָּה רָאוּ בְּן
תְּמָהוּ גְּבָהָלוּ נַחֲפֹזוּ, דְלֹא אַתְקִימָו בָּאֶתֶּרְיוּ, בְּגַיִן
דְתִקְינוּ דְמַלְכָא לֹא אַתְקָנוּ, וְקַרְתָּא קָדִישָׁא וְשׂוֹרֶזֶן
לֹא אָזְדַּמְנוּ.

הַדָּא הוּא דְבַתִּיב, בָּאֲשֶׁר שְׁמַעַנוּ בָּן רָאִינוּ וְגוּ, הַדָּא
בְּלָדוּ לֹא אַתְקִימָו, וְהִיא אַתְקִימָת הַשְׁתָּא,
בְּסִטְרָא דְּכֻזָּרָא, דְשִׁרְיָא עַמָּה. הַדָּא הוּא דְבַתִּיב,
וַיַּמְלוֹךְ תְּחִתֵּיו הַדָּר וַיָּשֶׂם עִירָוּ פָעוּ וַיָּשֶׂם אֲשֶׁתוֹ
מִהִיטְבָּאֵל בַּת מִטְרָד בַּת מַיְזָהָב. מַי זָהָב וְדָאי כָּמָה
דְאָקוּמִינָא בָּאֶדֶרֶא.

(יהא) בְּסִפְרָא דְאַגְדָּתָא דָרְבָ הַמְנוֹנָא סַבָּא אַתְמָר,
וַיַּמְלוֹךְ תְּחִתֵּיו הַדָּר. הַדָּר וְדָאי, כָּמָה דָאת אָמָר,
(ויקרא כג) פָרִי עִזְזָהָר. וַיָּשֶׂם אֲשֶׁתוֹ מִהִיטְבָּאֵל, כָּמָה
דָאת אָמָר בְּפּוֹת תִּמְרִים. וּבְתוּב, (תהלים צב) צַדִּיק בְּתִמְרָה
יִפְרָח, דָאִיהִי דָבָר וַיַּזְקָבָא. הָאִי אַתְקָרִיאָת בַת מִטְרָד,
בַת מִהְהֹזָא אֶתֶּר דְטַרְדִּין כֹּלָא לְאַתְדְּבָקָא, וְאַקְרֵי אָב.

וּכְתִיב (איוב כח) לֹא יָדַע אָנוֹשׁ עֶרֶבֶה וְלֹא תִמְצֵא בָּאָרֶץ
הַחַיִם. הָבָר אַחֲר, בֶּת מַאֲימָא, דְמִסְטוּרָהָא מִתְאַחֲדִין
דִּינִין, דְטַרְדִּין (דף רצ"ב ע"ב) לְכָלָא. בֶּת מַיְיָה, דִינִיקָא
בְּתִרְיָן אַנְפִין, דְגַהְירָי בְּתִרְיָן גַוְגִין. בְּחִסְד וּבְדִינָא.

עד לֹא אָבָרִי עַלְמָא, לֹא הוּא מְשַׁגִּיחֵין אַנְפִין בְּאַנְפִין,
וּבְגִין פֵה, עַלְמִין קְדֻמָּאי אֲתַחֲרָבו, וְעַלְמִין
קְדֻמָּאי בְּלֹא תָקוֹנָא אֲתַעֲבִידָו. וְהַחֹזָא דְלֹא הַזָּהָה
בְּתָקוֹנָא, אֲקָרֵי זַיְקָו נַצְוִצִין, פְהָאי אַוְמָנָא, מְרִצְפָא
(ס"א מְרוֹזְפָתָא), פְד אֲכַתְּש בְּמַנָּא דְפַרְזָלָא, אֲפִיךְ זַיְקָו לְכָל
עִבָּר, זַיְנָו זַיְקָו דְנַפְקָיו, נַפְקָיו לְהִיטָין וְגַהְירָין,
וְדַעֲבָיו לְאַלְתָר. וְאַלְיוֹן אֲקָרֵוֹן עַלְמִין קְדֻמָּאי. וּבְגִין
בֵה אֲתַחֲרָבו וְלֹא אֲתַקְיִמו. עד דְאֲתַתָּכוּ עַתִּיקָא
קְדִישָא, זַנְפִיק אַוְמָנָא (ד"א מַאֲנָא) לְאַוְמָנוֹתִיה.

וְעַל הָאֵי תִגְיָנָא בְמִתְגִיָּתָא דִילָן, דְגַיְצָזָא אֲפִיךְ
זַיְקָו בְזַיְקָו (נ"א דְבָזִיצִיא אֲפִיךְ זַיְקָו נַצְוִצִיא) לְתִלְתָ מָאָה
וְעָשָׂרִין עִבָּר. זַיְנָו זַיְקָו, עַלְמִין קְדֻמָּאי אֲקָרֵוֹן,
וּמִיתָו לְאַלְתָר. לְבָתָר נַפְיק אַוְמָנָא (ס"א מַאֲנָא)
לְאַוְמָנוֹתִיה, וְאֲתַתָּכוּ בְדָבָר וּנוֹקָבָא, וְהַנִּי זַיְקָו
דְאֲתַדְעָבו וּמִיתָו, הַשְׁתָא אֲתַקְיִים כָלָא. מְבָזִיצִינָא

דקְרָדִינֹתָא, נַפְקֵן נִיצּוֹצָא, פֶטִישָׁא תְקִיפָא, דְבָטָשׁ,
וְאֲפִיקָן זַיְקָוּן עַלְמַיוֹן קְדֻמָּאי, וּמְתֻעָרְבִי (ר"א ומרחבי)
בָּאוּרָא דְכִיא, וְאַתְבְּסָמוֹ דָא בְּדָא.

כְּפֶר אַתְחָרָב אָבָא וְאִימָא, וְהַהְוָא אָב הַזָּא, מִרְוָחָא
דְגָנָיו בְּעִתִּיק יוֹמִין, בֵיה אַתְגָנָיו הָאִי אָוִירָא,
וְאֲכָלִיל לְנִיצּוֹצָא, נַפְקֵן מְבוֹצִינָא דְקְרָדִינֹתָא דְגָנָיו
בְמַעְויָה דְאִימָא. וּבְדָא אַתְחָרָבוֹ תְרוּווִיהוּ, וְאַתְבְּלִילוֹ דָא
בְּדָא. נַפְקֵן גּוֹלְגָלָתָא חָדָתְקִיפָא, וְאַתְבְּשָׁטָ בְּסֶטֶרֶזֶוּ,
דָא בְּסֶטֶרֶא דָא, וְדָא בְּסֶטֶרֶא דָא. בְמַה דְעַתִּיקָא
קְדִישָׁא תְלַתָּה רִישֵׁין אַשְׁתָּבָחוּ בְחָדָה, פְקֵד כָּלָא אַזְדָמָן
בְתִלְתָּה רִישֵׁין, בְמַה דְאָמִינָא.

בְּהָאִי גּוֹלְגָלָתָא דְזַעֵיר אַנְפִין, גְטִיף טָלָא מִרְיָשָׁא
חַזּוֹרָא (וְאַחֲרֵי לִיהְיָה), וְהַהְוָא טָלָא אַתְהָזִי בְּתִרְיָ
גּוֹנִי. וְמַגִּיה מַתְזָן חַקְלָא דְתִפְחִין קְדִישֵׁין. וְמַהְאי
טָלָא דְגּוֹלְגָלָתָא דָא, טְחַנֵין מְנָא לְצִדְיקִיא לְעַלְמָא
דָאַתִי, וּבֵיה זְמִינָן מַתִּיא לְאַחֲרֵי. וְלֹא אַזְדָמָן מְנָא
דְנַפְלָל מַהְאי טָלָא, בֵר הַהְוָא זְמָנָא בְזָמָנָא דְאַזְולָ
יְשָׂרָאֵל בְמִדְבָּרָא, וַיַּזְעַן לְהָוָה עֲתִיקָא דְכָלָא, מַהְאי אַתָּה.
מַה דָּלָא אַשְׁתָּבָח לְבַתָּר. הָא הָוָא דְכִתְיבָ, (שְׁמוֹת טז)
הָגִי מִמְטִיר לְכֶם לְחַם מִן הַשָּׁמֶנים. בְמַה דָאַת אָמֵר

(בראשית כז) זוֹתָן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטְלֵה שְׁמִים וּגּוֹן. הַאֲיָבָה הַזֹּאת זֶמְנָה. לִזְמְנָה אַחֲרָא תְּגִינָן, קָשִׁים מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְפִי קְרֻשָּׁא בְּרִיךְ הַזֹּאת. וְהָא בְּמַזְלָא תְּלִיאָ בְּמַזְלָא וְדָאָי. וְעַל בֵּן בְּנֵי חֵי וּמְזוֹנוֹ, לְאוֹ בְּזַכְוָתָא תְּלִיאָ מְלַתָּא, אֶלָּא בְּמַזְלָא תְּלִיאָ מְלַתָּא, וּבְלָא תְּלִין בְּהָאֵי מַזְלָא, בְּמֵה דָאָקִים נָה.

תְּשַׁעַה אלףין רבוא עלימין, גטلين וסמכין על האי גולגולתא. והאי אוירא דכיא אתבליל בבלא, כיון דהוא בליל מכלא וכלה אתבליל ביה, אתפסטו אנפו לתרין סטרין, בתרין נהוריין בלילו מפלא. ובכ' אסתבלו אנפו, באנפין דעתיקא קדיישא, כלא אריך אפים אקרי. מאי אריך אפים. (אריך אפים מיבעי לי) אלא חבי תנינן, בגין דאריך אפהיה לחייביא. אבל אריך אפים, אסותא דאנפין. דהא לא אשתחח אסותא בעלהא, אלא בזמנה דאשכחין אנפין באנפין.

בְּחַלְלָא דגולגולתא, נהוריין תלת נהוריין. וαι תימא תלת, ארבע אינון, כמה דאמינא, אחסנתיה דאובי ואמייה, ותרין גניין דלהון, דמתעטרו כלחו בריישיה, איןון תפליין

דרישא. לבר מתחברן בסטרוי, ונחרין ועאלין בחתלה חלי דגילדתא. נפקין כל חד בסטרוי, ומתרפשטיין בכל גופא.

ואלין מתחברין בתרי מוחה. ומוחא תליתאה בליל לון, ואחד (יאיון תפליין דרישא). ואלין מתחברן בתרי מוחה. ומוחא תליתאה בליל לון, ונחרין ועאלין בחתלה חלי דגילדתא. לבר נפקין כל חד בסטרוי, ומתרפשטיין בכל גופא. והאי מוחא תליתאה אחיה) בהאי סטרא ובhai סטרא, ומתרפשת בכל גופא, ואתעביד מנינה תרי גווני כלין בחדא. ומהאי נהיר אנפוי, ואסחד באבא ואימא גווני דאנפוי. והוא אקרי דעת, בדעת (ס"א ברא) כתיב, (שמואל א ב) כי אל דעת ה' וגוז, בגין דאייהו בתרי גווני לו נתבנו עלילות. אבל לעתיקה קדישא סתימה, לא נתבנו. מי טעם נ התבנו להאי. בגין דירית תריין חולקי, ובתיב (שמואל ב כב) עם חסיד תתחסיד וגוז.

זהא בקשוט אוקימז חביריא, דכתיב, (בראשית כט) ויגד יעקב (דף רצ"ג ע"א) לרחל כי אחי אביה הוא. וניגר, הוא אוקמזה, דכלא רוז דחכמתא. וכי בן רבקה הוא. בן רבקה, ולא כתיב בן יצחק. רמזו, וכלא רמייז בחכמתא. ועל האי אקרי שלים בכלא. וביה

אַתְּחֹוי מִהִימָנָתָא. וּבְגַין כֵּד בְּתִיב, נִיגֶד יַעֲקֹב, וְלֹא
בְּתִיב וַיֹּאמֶר.

הָנִי גּוֹנִי, כַּמָּה דְּנַהֲרֵין בְּעַטְרָא דְּרִישָׁא, וְעַלְיוֹן
בְּחַלְלִי דְּגּוֹלְגָלָתָא. הַכִּי מַתְפִשְׁטֵין בְּכָל גּוֹפָא,
וְגּוֹפָא אַתְּאָחִיד בְּהָו. לְעַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא, לֹא
נִתְבְּנוּ, וְלֹא יִאָנוּ לִיה, דְּהָא כָּלָא בְּחַד אַשְׁתְּבָח, חִידָוִ
לְכָלָא, חִיִּים לְכָלָא. לֹא תַלְיִיא בֵּיה דִינָא. אָבָל בְּהָאי,
לוֹ נִתְבְּנוּ עַלְילֹות וְדָאי.

בְּגּוֹלְגָלָתָא דְּרִישָׁא, תְּלִין כֵּל אַינְנוּ רַבָּנוּ וְאַלְפִין
מִקְוַץִי דְּשֻׁעָרֵין, דְּאַינְנוּ אַוְכְמִין.
וּמְסַתְּבֵכִין דָא בְּדָא, אַחִידָן דָא בְּדָא, דְּאַחִידָן בְּגַהְירָו
עַלְאָה דְּמַעַטָּר בְּרִישָׁה מִאָבָא, וּמִמּוֹחָא דְּאַתְּגָהָר
מִאָבָא. לְבָתָר נִפְקִין נִימִין עַל נִימִין, מִגְהָירָו
דְּמַתְעָטָר בְּרִישָׁה מִאִימָא, וּמְשָׁאָר מוֹחָי. וּבְלָהּוּ
אַחִידָן, וּמְסַתְּבֵכִי בְּאַינְנוּ שְׁעָרִי דְּאַחִידָן מִאָבָא, בְּגַין
דְּאַינְנוּ מִתְעָרְבִין דָא בְּדָא, וּמְסַתְּבֵכִין דָא בְּדָא.

וּבְלָהּוּ מוֹחָי אַחִידָן בְּגּוֹלְגָלָתָא, בְּמוֹחָא עַלְאָה.
וּבְלָהּוּ מִשְׁיכָן אַתְּמַשְׁבָּן מִתְלָת חַלְלִי
דְּמוֹחָא, אַחִידָן בְּמוֹחָי מִתְעָרְבָּנוּ דָא בְּדָא, בְּדָבְרִיא
בְּמַסְאָבָא. בְּכָל אַינְנוּ טַעֲמִין וְרוֹזִין, סְתִימִין וּמַתְגָּלִין.

וּבְגַיִן כֵּד בָּלְהוּ מֹתְחֵי רַמְיוֹז (כך נמצא בס"ו) בָּאָנְכֵי יִיְּזֵר
אֶלְחִיךְ וּבוֹ, בֶּמֶה דְּגַהֲרֵינוּ בְּעַטְרָא דְּרִישָׁא, וְעַלְיָין
בְּחַלְלֵי דְּגַולְגַּלְתָּא.

כָּל אַיִן קוֹצֵין אַזְכָּמִין, חַפְּיַין וְתַלְיַין לְסֻטְרָא
דְּאַיְדָנִין. וְהָא אַזְקִימָנָא, דְּבָגַיִן כֵּד בְּתִיב, (מלכימ ב-
ט' הַטָּהָה יִיְּזֵר אֶזְגָּךְ וְשַׁמְּעָ). מִבְּאָנוּ אַזְקִימָנָא, מִאָנוּ דְּבָעֵי
דְּיַרְכֵיַן מַלְכָא אַזְדָּגִיה לְקַבְּלִיה, יַסְלֵסָל בְּרִישָׁה
דְּמַלְכָא, וַיְפַנֵּה שַׁעַרְיִ מַעַל אַזְדָּנוֹי, וְיִשְׁמַעַ לֵיהֶ מַלְכָא
בְּכָל מַה דְּבָעֵי.

בְּפָלָגָותָא דְּשַׁעַרְיִ, מַתְאַחֲרָא חַד אַזְרָחָ, בְּאַרְחָא
דְּעַתִּיק יְוָמִין, וְמַתְפְּרַשְׂן מַעַיָּה כָּל
אַזְרָחוֹי דְּפָקָודִי אַזְרִיכִיתָא, (וְאַתָּמָנוּ עַלְיִהְוָה) כָּל מַאֲרִיחָוֹן
דְּיַבָּא וְיַלְלָא תַּלְיַין בְּכָל קוֹצָא וְקוֹצָא, וְאַיִנְזָן
מַפְרָשִׁין רַשְׁתָּא לְחַיְבִיא, דְּלָא יַדְעַין אַיִנְזָן אַרְחָן.
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (משל' ד') דְּרָךְ רַשְׁעִים בְּאַפְלָה. וְכָל
אַלְיָן תַּלְיַין בְּקוֹצֵין תְּקִיפָּן, וּבְגַיִן כֵּד בָּלְהוּ תְּקִיפָּן.
וְאַזְקִימָנָא בְּאַיִן שְׁעִיעָן אַתְּאַחֲרָן מַאֲרִיחָוֹן
דְּמַתְקָלָא, (ס"א דְּרַחִימָוֹתָא) דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים כה) כָּל אַרְחָות יִיְּזֵר
חַסְד וְאֶמֶת. וְכָל כֵּד, גַיִן דְּמַשְׁכִין מַמּוֹחֵן סְתִימָין
דְּרַחִיטִי דְּמַזְחָא.

וּבָגִין כֵּד מִשְׁתַּכְחֵי כֹּל חֶד בְּפּוֹם אָזְרָחוֹי, מִחְדָּמָוּחָא
בָּאַיִן קֹצִין שְׁעִינָן, אֲתַמְשָׁכָנוּ מֵאַרְיָהוֹן
דְּמַתְקָלָא, דְּכַתִּיב כֶּל אֲרָחוֹת יְיָ חַסְדָּוָא אַמְתָה.

מִמְוּחָא תְּנִינָא, בָּאַיִן קֹצִין תְּקִיפָן, אֲתַמְשָׁכָנוּ
וִתְלִין מֵאַרְיָהוֹן דִּיבָּבָא וַיְלַלָּא דְּכַתִּיב בְּהָוָה
דָּרָךְ רְשָׁעִים בְּאַפְלָה לֹא יָדַעַו בְּמָה יְבַשְׁלוּ. מַאי קָא
מִיְרִי. אַלְאָ לֹא יָדַעַו, בְּלֹוֹמֶר לֹא יָדַעַן, וַיְלַלָּא בְּעָזָן
לְמַנְדָע, בְּמָה יְבַשְׁלוּ. אֶל תְּקָרֵי בְּמָה, אַלְאָ בְּאַיִמָא
יְבַשְׁלוּ. בָּאַיִן דְּמַתְאַחֲדִין בְּסַטְרָה דְּאַיִמָא. מַאי סְטָרָא
דְּאַיִמָא. גְּבוּרָה תְּקִיפָא מִינָה מַתְאַחֲדָן מֵאַרְיָהוֹן
דִּיבָּבָא וַיְלַלָּא.

מִמְוּחָא תְּלִיתָהָא, בָּאַיִן קֹצִין דְּאַיִן בְּאַמְצָעִיתָהָא,
אֲתַמְשָׁכָנוּ וִתְלִין מֵאַרְיָהוֹן דְּמִידָין (דְּפָארִין).
וְאַקְרֵין אָפִין נְהִירֵין וְלֹא נְהִירֵין. וְבָהֵנִי כְּתִיב (משלי ח)
פְּלִים מְעַגֵּל רְגָלִיךְ. וְכֹלָא אַשְׁתַּבָּח בָּאַיִן קֹצִין
וְשַׁעֲרֵי דְּרִישָׁא.

מִצְחָא דְּגַוְלָתָה, מִצְחָא לְאַתְפָּקָדָא (ס"א לְאַתְעָקָרָא)
חַיְבֵיא עַל עַזְבֵּיהָוָן. וּבַד הָאֵי מִצְחָא
אַתְגָּלִיא, מִתְעָרֵין מֵאַרְיָהוֹן דְּדִינֵין, לְאַיִן דָּלָא
מַתְכָסֵפֵין בְּעֻזְבֵּיהָוָן. הָאֵי מִצְחָא סְוָמְקָא בְּנוּרָדָא.

וּבְשַׁעַתָּא דָאַתְגַּלְיָא מֵצָחָא דְעַתִּיקָא בְהָאי מֵצָחָא,
אֲתַהְדְרָת חֹזֶקָא כְתַלְגָא. וַיהֲיָא שַׁעַתָּא, עַת רְצָוָן
אֲקָרֵי לְכָלָא.

בְסְפִרָא דְאַגְדָתָא דְבֵי רְבִבִי יַיְבָא סְבָא אָמֵר, מֵצָחָ.
זַבְיָ מֵצָחָ, מֵצָחָא דְעַתִּיקָא. וְאֵי לָאו, אַשְׁדֵי
ח' בֵין תְּרֵין אַתְזָוָן, בְמָה דָאַת אָמֵר (בָמְדוּבָר כ') וּמְתַחַזָ
פָאַתִי מֹאָב.

וְאַזְקִימָנָא, דָאֲקָרֵי נְצָחָ בְאַתְזָוָן רְצָוָן. וּבְמָה
נְצָחִים הָוו. וְאֵף עַל גַב דְנְצָחָ אַחֲרָא
(בָאַתְרָא) בְגַצָח אַחֲרָא אָסְתַלְקָ, וְאֵית נְצָחִים אַחֲרֵינוּ
דְמַתְפְשָׁטִין בְכָל גַוְפָא. וּבְגַיְן דְשְׁבָתָא בְשַׁעַתָּא
דְצְלוֹתָא דְמַנְחָה, בְגַיְן דְלָא יְתַעַר דִינָיו, גַלְיא עַתִּיקָא
קְדִישָא מֵצָחָא דִילִיה, וְכָל דִינָיו אַתְכְפִין וְאַשְׁתַבְכִו
וְלָא אַתְעַבְידָו.

בְהָאי מֵצָחָא תְלִיָן אַרְבָּעָה וְעַשְׂרִין בְתֵי דִינָיו, לְכָל
אַיִנוֹ דְחַצִיפִין בְעֻזְבָדִיהוֹן. בְמָה דְבַתִיב, (תְהִלִים
עו) וְאָמְרוּ אֵיכָה יְדֻעָ אֵל וַיֵּשׁ דָעָה בְעַלְיוֹן. וְהָא
עַשְׂרִים אַיִנוֹ, אַרְבָּעָה (דף רצ"ג ע"ב) לְמַה. לְקַבְלִיהוֹן
דְאַרְבָּעָה מִיתּוֹת בֵית דִינָא לְתַתָּא, דְתְלִיָן מְלֻעִילָא.
וְאַשְׁתָאָרוּ עַשְׂרִין. וּבְגַיְן כֵךְ לֹא מְעַנֵּישִׁין בֵי דִינָא

עלְאָה, עד דינְשַׁלִּים (נ"א עשרין) וסְלִקָּא לְעֵשֶׂרִין שְׁנִין, לְקַבְּלִיהּוֹן דעֲשֶׂרִין בְּתֵי דִינָא. בְמִתְגִּיתָא סְתִימָאָה דִילָן תְגִינָן, לְקַבְּלִיהּוֹן דאַרְכָּעָה ועֲשֶׂרִין סְפָרִים דְאַתְבְּלִילָן בְאָזְרִיקָתָא.

עִיגִין דְרִישָׁא, אִינּוֹן עִיגִין דְלָא מְסֻתְּמָרִין מְנִיחָה חִיבִּיא. עִיגִין דְנִימִין וְלֹא נִימִין. וּבָנִין כֵּה אֲקָרוֹ (שיר השירים ה) עִיגִינוֹ בְּיוֹנִים. מְאֵי יוֹנִים. כִּמָה דָאת אָמֵר, (ויקרא כה) וְלֹא תֹנוֹ אִישׁ אֶת עַמְיוֹתּוֹ. וְעַל דָא בְתִיב, (מל hilim צד) וַיֹּאמְרוּ לֹא יְרַא הָיָה וְגוֹ'. וּבְתִיב (שם) הַנּוֹטֵעַ אָנוֹ הַלֹּא יִשְׁמַע וְגוֹ'.

תקוֹנָא דעל עִיגָּא, שַׁעֲרִי דמִתְשַׁעַרְן בְשֻׁעָרָא שְׁלִים. מְאִינּוֹ שַׁעֲרִין תְלִינוֹ אַלְפָה וְשְׁבָעָה מָה מְאֵרִי דאַשְׁגַּחֲתָא, לְאַגָּחָא קְרָבָא. וּבְדַיִן קִיְמִי כְּלָהו מִשְׁוֵילְשָׁלִיהּוֹן וּמִתְפְּקָהִין עִיגִין.

כְסֹותָא דעל עִיגִין, גְבִינִין מִתְאַחַדָּן בָהוּ. וְאַלְפָה רְבָעוֹן מְאֵרִי תְרִיסִין אַתְאַחַדָּן בָהוּ, וּאִינּוֹן אֲקָרוֹן כְסֹותָא דעִיגִין. וְכָל אִינּוֹן דאֲקָרוֹן עִינִי יְיָ, לֹא פְקָהִין, וְלֹא אַתְעָרוֹן. בָר בְזַמָּנָא דאַלְיָין כְסֹותִי דְגִבִּינִין, מִתְפְּרַשְׁן אִינּוֹן תַתְאי מַעַלְאָי. וּבְשַׁעַתָּא דְאַתְפְּרַשְׁן גְבִינִי תַתְאי מַעַלְאָי, וַיַּהֲבִין אָתָר לְאַשְׁגָּחָא

מתפקחין עיינין, ואתחוי במאן דאתער משינתייה. אסתחרו עיינין זהמא לעניא פקיה, ואסתהן בחוזרא דיליה. ובד אסתהין, אתכפיין מאיריהן דדיינין לישראאל. יבגין כך כתיב, (תהלים מד) עורה למה תישן יי' הקייה וג'.

ארבע גוונין אהזין באינון עיינין. מאינון נהירין ארבעה בתים דתפילין, נהרין ברהיטי מוחא. שבעה דאקרין עיני ה'. ואשגחותא נפקין, מגוון אוכמא דעינא. כמה דאוקימנא באדרא, דכתיב, (זכריה ג) על אבן אחת שבעה עינים. ואינון גוונין מתלהטין בסטריהו.

משומךא, נפקין אוּחרניין, מארי דאשגחותא לדינא. ואינון אקרין, (דברי הימים ב טז) עיני יי' משוטטות בכל הארץ. משוטטות, ולא משוטטים. בגין דבלחו דינא. מירוקא, נפקין אוּחרניין, דקיעמין לגלאה עובדין, בין טב ובין ביש. דכתיב (איוב לד) כי עינו על דברי איש. ואילין אקרין, (זכריה ד) עיני יי' משוטטים. משוטטים, ולא משוטטות. בגין דאיןון לתרין סטרין, לטב ולביש. מהזורה, נפקין כל אינון

רְחָמֵי, כֹּל אַינְנוּ טְבָאנַן, דְּמִשְׁתְּכַחֵי בְּעַלְמָא, לְאוֹטָבָא
לְהֹזֶן לְיִשְׂרָאֵל. וּבְדַין אַסְתָּחִין (נ"א אַסְתָּחָרָה) כֹּל אַינְנוּ
תְּלַת גְּנוּגִין, לְרְחָמָא עַלְיָהוּ.

אַלְיאַן גְּנוּגִין מִתְעַרְבִּין דָא בְּדָא, וְאַתְּדַבְּקָו דָא בְּדָא.
כֹּל חַד אֲזַוִּיף לְחַבְּרִיה מְגֻנוּגִי דִילִיה, בָּר
מְהֻזְּרָא, דְכָלָהוּ כְלִילָן בִּיה בְּפָד אַצְטְּרִיךָ, וְהָיוּא חַפְּיָ
עַל פָּלָא. כֹּל גְּנוּגִין דְלַתְתָּא, לֹא יְכַלֵּין כֹּל בְּנֵי
עַלְמָא, לְאַסְחָרָא לוֹזֶן חַזְוָרָא, לְאַיְבָמָא לְסֻמְקָא
וְלִירֹזָקָא. וְהָכָא בְאַשְׁגַּחֲתָא חַד, כָּלָהוּ אַתְּאַחֲרָו
וְאַסְתָּחִין בְּחַזְוָרָא.

גְּבִינָוִי לֹא מִשְׁתְּכִין, בָּר בְּפָד בְּעַיְן גְּנוּגִין דְחַזְוָרָא
לְאַשְׁגָּחָא, בְּגַיְן דְגִבְינָוִי יְהִבִּין אַתָּר לְאַשְׁגָּחָא,
לְכָלָהוּ גְּנוּגִי. וְאֵי אַינְנוּ לֹא יְהִבִּין אַתָּר, לֹא יְכַלֵּין
לְאַשְׁגָּחָא וְלְאַסְתָּבָלָא. גְּבִינָוִי לֹא קִימָין, וְלֹא
מִשְׁתְּכִין שְׁעַתָּא חַדָּא שְׁלִימָותָא, אֶלָּא פְּקָהִין
וּסְתָמִין, סְתָמִין וּפְקָהִין, מְשֻׁום עִינָא פְּקִיחָא דְקָאֵי
עַלְיָהוּ. וְעַל דָא בְּתִיב, (יחזקאל א) וְהַחִוּתָא רְצֹא וְשׁוֹב.
וְהָא אַזְקִימָנָא.

כְּתִיב (ישעה לו) עִינָך תְּרַאֲנָה יְרוֹשָׁלָם נֹה שָׁאָנוּ,
וּכְתִיב (דברים יא) תְּמִיד עִינָך יְיָ אֶלְהִיך בָּה

מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְגו'. דהא ירושלים בעיא גן, דכתיב,
(ישעה א) צדק יליון בה. ובגין פה ירושלים, ולא ציון.
דכתיב, (ישעה א) ציון במשפט תפלה וגו', אבלא ברחמי.

עיניך, עינך כתיב, עינא דעתיקא קדיישא, סתימה
אבלא. השטא, עיני יי' אלחיך בה, ליטב
ולביש, כמה דאתחיזי. (לסומקא ולירוקא. והכא באשנחותא חרוא, בלהו
אסתהון ואסתהין בחורא. גבינוי לא משפטה, פד בעין גוונין לאשנהה) **בגין פה**
לא אתקיימו בקיומה תDIR. וחתם עינך תראינה
ירושלים, שלא ליטב, שלא ברחמי. דכתיב, (ישעה נ)
וברחמים גדולים אקבץ.

תמיד עיני יי' אלחיך בה מירשית השנה. מירשית
חסר א' כתיב, ולא ראשית באלו. מאן היא.
ה"א הלתה. ולעילא כתיב, (אייה ב) השליך מושמים
ארץ תפארת ישראל. מי טעם השליך מושמים
ארץ. משום דכתיב, (ישעה ס) **אלביש** (דף רצ"ד ע"א) שמים
קדרות, ועינינו בקדרותה, בגונא אויבמא אתחפו.

mirshiyt hashanah, מאן אחר מסתכלין בירושלים בלבד
עיני יי', חור ופירים, מירשית השנה, זה הוא
דינא שלא אלף, ודינא אחת מפטרחה, אף על גב

דָלָאו הוּא דִינָא מִמְשׁ. וְעַד אֲחֵרִית שָׁנָה, אֲחֵרִית שָׁנָה וְדָאי דִינָא אֲשֶׁתְבָה. דָהָא בְתִיב, (ישעה ^א) צְדָקַיָּין בָה, דָהָא אֲחֵרִית הַשָּׁנָה.

תָא חַזִי, א' בַלְחוֹדוֹי אַקְרֵי רַאשׁוֹן, דָבר. בָאַלְפַי סְתִים וְגַנוֹיזַי מַה דָלָא אַתִּידָע. בְּד אַתְחַבֵּר הַαι אַלְפַי בַאֲתָר אֲחֵרָא, אַקְרֵי רַאשִׁית. וְאֵי תִימָא דַאֲתְחַבְּרָא. לֹא. אַלְא אַתְגָלִיא בֵיה, וְגַהֵיר לֵיה, וּבְגַדֵין אַקְרֵי רַאשִׁית. וְאַפְילוּ בְהָאֵי רַאשִׁית, לֹא אֲשֶׁגָה בִירְיוֹשָׁלָם, דָאַלְמָלָא הוּות בְהָאֵי, אַתְקִיּוֹת תְדִירָא. אַבְל מִרְשִׁית בְתִיב. וְלָעַלְמָא דָאַתִי בְתִיב, (ישעה ^מ) רַאשׁוֹן לְצִיּוֹן הַגָּה הַגָּם וְגו'.

חֹטֶםָא הַזִּיר אַגְפִין, תְקִינָא דְפִרְצּוֹפָא. בֶל פִרְצּוֹפָא בֵיה אֲשֶׁתְמֻודָע. חֹטֶםָא דָא, לֹא בְחֹטֶםָא דַעֲתִיקָא קְדִישָא סְתִיםָא דְכָל סְתִיםִין. דְחֹטֶםָא דַעֲתִיקָא, חַיִים דְחַיִים (לכָלָא). דָהָא מְתַרְין נוֹקְבִין, גְפָקִין רְזִיחַן דְחַיַין, לְכָלָא. בְהָאֵי זַעַיר אַגְפִין בְתִיב, (שמואל ב כט) עַלְה עַשֵּׂן בָאָפַז וְגו'.

בְהָאֵי תְגַנָּא בֶל גְוֹנִי (פר. גוֹנִי) אֲחִידָן בֵיה, בֶבֶל גְוֹנָא גְוֹנָא, אֲחִידָן בַמָה מְאַרְיָהוּן דִינָא קְשִׁיא. דָאֲחִידָן בְהָהּוּא תְגַנָּא. (גבַיָּן בד) וְלֹא מַתְבִּסְמִין בְלָהּוּ.

אֲלֹא בָתְנָה דַמְדְבָחָ דְלִתְתָא. וְעַל דָא בְתִיב, (בראשית כ) **וַיַּרְא יְהוָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחַת. מַהוּ הַנִּיחַת. אֶת בְּסֶמֶן תָּא**
דַמְאֵרִי דִינָא, נְחַת רֹזֶה.

וַיָּרֶח יְיָ אֶת רֵיח הַנִּיחָה, אֶת רֵיח הַקְרָבָן לֹא בְתִיב,
אֲלֹא אֶת רֵיח הַנִּיחָה. דָבָלוֹ גִבּוֹרָן דְאַחִידָן
בְחוֹטָמָא, וְכָל דְאַתְאָחָדָן בְהּו, בְלָהו מְתַבְסָמָן. וּכְמָה
גִבּוֹרָן מְתַאָחָדָן בְחָדָא, דְכְתִיב (תְהִלִים קו) מֵי יְמִילָל
גִבּוֹרוֹת יְיָ יְשִׁמְיע בֶל תְהָלָתו. וְהָאֵי חֹטָמָא, מְחָדָר
נוֹקֵבָא נְפָק אַשָּׁא דְאַכְלָא בֶל שָׁאָר אַשְׁיָן. בְחָדָר
נוֹקֵבָא תְנָנָא. וְהָאֵי וְהָאֵי אַשְׁתָבָה בְאַשָּׁא וְתְנָנָא
דְמִדְבָחָא. וְאַתְגָלִיא הָאֵי עַתִיקָא קְדִישָא, וְאַשְׁתָבָה
בְלָא. הַיְינָו דְאַתְמָר (ישועה מה) וְתְהָלָתִי אַחֲתָם לְך.

חֹטֶםָא דעתיִקָּא קדישָׁא אֲרִיךְ, וּמַתְּפֵשֶׁט. וְאַכְרִי
אָרְךְ אֲפִים. וְהָאֵי חֹטֶםָא, זְעִיר. וּבְדַתְּנָא
שְׂרִי נְפִיק בְּבָהִילָּו, וְאַתְּעַבֵּיד דִינָא. וּמְאָן מַעֲבָב
לְהָאֵי. חֹטֶםָא דעתיִקָּא. וּכְלָא כְּמָה דְאָמִינָא בָאָדָרָא,
וְאַתְּעַרְוּ חֶבְרִיאָ.

ובספרא הרבה המנוגא סְבָא, אוקים הַגִּי תִּרְיִ נוֹקְבִּי.
מהד תנָגָא וְאַשָּׁא. ומהד נֵיחָא וְרוֹחָא
טָבָא. דָאִית בֵיה יְמִינָא וְשָׂמֶאלָא, וּכְתִיב (ס"א ר'כתיב) (הושע

וְרִיחַ לֹא בָּלֶבֶן. וּבְנוֹקְבָא בְּתִיב, (שיר השירים ז) וְרִיחַ אֲפֵךְ בְּפַפּוּחִים. וּמָה בְּנוֹקְבָא הַכִּי, בֶּל שְׁפֵן בֵּיה. וְשִׁפְיר קָאָמֵר.

וּמָה דָּאָמֵר נִירָח יְיָ אֶת רִיחַ הַנִּיחָתָה. הַנִּיחָתָה בְּתִירִי סְטוּרִי, חַד נִיְחָא, דָאַתְגָּלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דָכְלָל סְתִימִין, דַהֲאי הוּא נִיְחָא וְאַתְבָּסְמוֹתָא לְכָלָא. וְחַד אַתְבָּסְמוֹתָא דְלַתְתָּא, בְּהַהֲזָא תְּנָגָא וְאַשָּׁא דְמַדְבָּחָא. וּבְגַיְן דָאַיְהוּ מַתְרִין סְטוּרִין, בְּתִיב נִיחָתָה. וְכָלָא בְּזַעַיר אַנְפִין אַתָּמָר.

תִּירִי אַוְדְגַיִן, לְמִשְׁמָעַ טָב וּבִישׁ. וְתַרְוּוִיְהוּ סְלִקִין לְהַדָּר. דְכְתִיב, (מלכים ב יט) הַטָּהָה יְיָ אַזְנָה וְשָׁמָעַ. אַוְדְגַיִן לְגַו בְּגַו דִילִיה, תְלִיא בְּרַשְׁיָמִין עֲקִימִין, בְּגַיְן דִיהְתַעַבְבָ קָלָא לְאַעַלָא בְמַוחָא, וַיְבַחַין בֵית מַוחָא, וְלֹא בְבַהִילָו, דָכְלָל מַלָּה דְהָוִי בְבַהִילָו, לֹא הָוה בְחַכְמָתָא שְׁלִימָתָא.

מַאַוְדְגַיִן אַלְיוֹן תְלִיאָן כֶל מַאַרְיָהָן דְגַדְפִיָּן, דְגַטְלִיאָן קָלָא מַעַלְמָא, וְכָלָהו הַכִּי אַקְרִיאָן אַזְנִי יְיָ, דְכְתִיב בְהָו, (קהלת ז) בַי עֹזֶף הַשָּׁמִים יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וְגַוְוָ. בַי עֹזֶף הַשָּׁמִים יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל, הַאִי קְרָא קְשִׁיא, הַשְּׂתָא מָאי קוֹל אִיכָּא הַכָּא, דַהָא רִישָׁא

דָקְרָא בְתִיב גַם בַמְדַעַךְ מֶלֶךְ אֵל תְּקַלֵּל, בַמְדַעַךְ
בְתִיב, וּבְחִדְרֵי מְשֻבְבָךְ וּגּו'. מַאי טַעַמָא כִי עֹזֶף
הַשָּׁמִים יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, וְהָא לִיבָא הַבָּא קָלָא.

אֲלֹא וְדָאֵי כֵל מַה דְחַשֵּיב בֶר נְשׁ, וּכֵל מַה דִיסְתַּבֵּל
בְלָבוֹן, לֹא עֲבֵיד מֶלֶת, עַד דָאָפֵיק לִיה
בְשִׁפְוּתֵיה, וְהֵוָא לֹא אָתְבָּזֵן בֵיה. וְהֵהֵי מֶלֶת
דָאָפֵיק, מַתְבִּקְעָא בְאֹוִירָא, (דף רצ"ד ע"ב) וְאַזְלָא וִסְלָקָא
וַטָּסָא בְעַלְמָא, וְאַתְעֵבֵיד מְנִיה קָלָא. וְהֵהֵזֵא קָלָא
נְטָלֵין לִיה מְאֵרִי דְגַדְפֵין, וִסְלָקֵין לִיה לְמַלְכָא, וְעַיִל
בְאֹזְדָנוֹי. הַדָּא הֵוָא דְכְתִיב, (דברים ח) וַיִּשְׁמַע יְהָיֵה אֶת קּוֹל
הַבְּרִיכָם. (במדבר יא) וַיִּשְׁמַע יְהָיֵה וַיַּחֲרֵר אֲפֹו.

וּבְגִינֵן קָה, כֵל צְלוֹתָא וּבְעוֹתָא דְבָעֵי בֶר נְשׁ מַקְפֵי
קְרִדְשָׁא בְרִיךְ הֵוָא, בָעֵי לְאַפְקָא מְלִין
בְשִׁפְוּתֵיה, דָאֵי לֹא אָפֵיק לוֹן, לֹאו צְלוֹתֵיה צְלוֹתָא,
וְלֹאו בְעֹותֵיה בְעֹותָא. וּכְיוֹן דְמָלֵין נְפָקֵין, מַתְבִּקְעֵין
בְאֹוִירָא, סְלָקֵין וַטָּסֵין וְאַתְעֵבֵידֵו קָלָא, וְנְטִילֵל לוֹן
מְאֵן דְגַטֵיל, וְאַחֲידֵל לוֹן לְאַתְרָא (נ"א לְכַתְּרָא) קְדִישָׁא,
בְרִישָׁא דְמַלְכָא.

מִתְלָת חָלֵי דְמוֹתֵי, נְטִיף נְטִיפָא לְאוֹזְדָנוֹן, וְהֵהֵזֵא
אַקְרֵי נְתָלֵל בְּרִית. כִמָה דָאָת אָמֵר, (מלכים א יז)

נְחַל בְּרִית, כְּלֹזֶר, בְּרוֹתָא דְאֹזְנִין. וְקַלָּא עִיל
בְּהַזּוֹא עַקְיִמָּא, וְאַשְׁתָּאָבּ בְּהַזּוֹא נְהָרָא, דְהַהְזָא
גְּטִיפָא. וּכְדִין אַתְעַבּ תִּמְןָ, וְאַתְבָּחֵן בֵּין טָבּ לְבִישׁ.
הָדָא הוּא דְבָתִיב, (איוב לד) בֵּין אָזְן מְלִין תִּבְחֹן. וּמְאֵי
טָעֵמָא אָזְן מְלִין תִּבְחֹן. מְשׁוּם דְאַתְעַבּ קָלָא בְּהַזּוֹא
נְהָרָא דְגְטִיפָא, בְּעַקְיִמוֹתָא דְאֹזְנִין, וְלֹא עִיל
בְּבָהִילוֹ. וּבְגַינְוֹן כֵּד אַתְבָּחֵן בֵּין טָבּ לְבִישׁ, (איוב לד) וְחַיָּךְ
יְטֻעַם לְאַכּוֹל. מְאֵי טָעֵמָא חַיָּךְ יְטֻעַם לְאַכּוֹל. בְּגַינְוֹן
דְיַתְעַבּ תִּמְןָ, וְלֹא עִיל בְּבָהִילוֹ גְּנוּפָא, וְעַל דָא
יְטֻעַם וְיַתְבָּחֵן, בֵּין מִתְיקָא לְמִרְיוֹן.

בְּהָאֵי נְזַקְבָּא דְאֹזְנִין, תְּלִין נְזַקְבָּין אַוחֲרָנִין, נְזַקְבָּא
דְעַיְינִין. נְזַקְבָּא דְפּוּמָא. נְזַקְבָּא דְחַוּטְמָא.
מְהַזּוֹא קָלָא דְעַיְלָ בְּנְזַקְבָּא דְאֹזְנִין, אֵי אַצְטְרִיךְ
עַיְלָ לְנְזַקְבִּי דְעַיְינִין, וְנְבָעֵין דְמַעַין. מְהַזּוֹא קָלָא אֵי
אַצְטְרִיךְ, עַיְלָ לְנְזַקְבָּא דְחַוּטְמָא דְפֿרְדְּשָׁקָא, וּמְפַקִּי
תְּגַנְּגָא וְאַשְׁאָ מְהַזּוֹא קָלָא. הָדָא הוּא דְבָתִיב, (במדבו
אֵי) וְיִשְׁמַעְיָה וְיִתְהַרְךְ אַפּוֹ וְתַבְעֵר בָּם אַשְׁר יְהִי. וְאֵי
אַצְטְרִיךְ, עַיְלָ הַזּוֹא קָלָא לְנְזַקְבָּא דְפּוּמָא, וּמְלִיל
וְגֹרֶר מְלִין (נ"א גָּוּרִין) מְהַזּוֹא קָלָא. פָּלָא מְהַזּוֹא קָלָא
דְאֹזְנִין. עַיְלָ בְּכָל גְּנוּפָא וְאַתְרָגִישׁ מְגִיהָ פָּלָא. (ס"א

כמה תלייא) **תלייא בהאי אודנא.** זכה מאן דגיטיר מלוי. על דא כתיב, (תהלים לד) נוצר לשונך מרע ושפתייך מדבר מרמה.

האי אודנא קרי ביה שמיעה. ובשמיעה אתבלילן אינון מוחי. חכמה אתבליל ביה, דבטיב, (מלכים א) ונחתת לעבדך לב שומע. ביה, כמה דאת אמר (שמעאל ג) דבר כי שומע עבדך. (מלכים ב יח) כי שומעים אנחנו. (ובחני תלין פלא) דעתה, כמה דאת אמר, (משל ז) שמע בני וקח אמר. (משל ב) ומצותי תשפונ אתה. הא כלא תלין באודנו **בהאי אודנא** תלין צלותין ובעותין ופקיחא דעתינו. הדא הוא דבטיב, (מלכים ב יט) הטה יי' איזנק ושמע פכח עיניך וראה. הא כלא ביה **תלייא.**

בהאי אודנא, תלין רzion עלאין, דלא נפקין לבר, בגין לך היא עקימא לגו. ורוא דרzion סתימין ביה, ווי לההוא מגלה רזין. בגין דהאי אודנא בגין רזין, ועקימותא דלנו גטיל לוז, לא גלי רזין לאינון דעקימין בארכיהו, אלא לאינון דלא עקימין. הדא הוא דבטיב, (תהלים כה) סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם, דגטלי ארחי זגטילי מלין.

וְאִגּוֹן דַּעֲקִימָין בְּאֶרְחִיהָו, נְטֵלִי מְלִין וְעַיְלִין לֹזֶן
בְּבָהִילָּו, וְלִית בָּהוּ אָתָר לְאַתְעַפְּבָא. וּבֶל
נוֹקְבִּין אַחֲרֵנִין, מְתַפְּתַחַין בֵּיהָ, עַד דְּנַפְקִין מְלִין
בְּנוֹקְבָּא דְּפּוֹמָא. וְאַלְיָן אַקְרוֹן חַיְבִי דָּרָא, שְׁנוֹאי
דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. בְּמַתְגִּנְתָּא דַּיְלוֹן תָּגֵן, בְּאַילָּוּ
קְטוּל גּוּבְּרִין, וּבְאַלְוּ פְּלָחַ לְעַבּוֹדָה זָרָה. וּכְלָא בְּחָד
קְרָא, דְּכַתִּיב, (וַיֹּאמֶר י"ט) לֹא תַּלְךְ רְכִיל בְּעַמְּךָ לֹא
תַּעֲמֹד עַל דָּם רְעֵה אָנָּי י"י. מְאָן דַּעֲבָר עַל הָאֵי
רִישָׁא דְּקָרָא, בְּאַילָּוּ עַבָּר עַל כָּלָא.

זְבָּאָה חַוְּלָקִיהָוּ דְּצִדִּיקִיא, דְּעַלְיָהוּ בְּתִיב, (משל י"א)
וְגַאֲמָן רֹוָת מְכָפָה דָּבָר. גַּאֲמָן רֹוָת וְדָאי,
דָּהָא רֹוָת דְּלָהָוּ מְאָתָר עַלְאָה קְדִישָׁא אַשְׁתְּלִית,
וּבְגַיְן כֵּה גַּאֲמָן רֹוָת אַקְרָוִין. וּסְיִמְנָן דָּא אַוקִימְנָא,
הָהָוָא דְּמַגְלָה רְזִוִּין, בִּידְיעַ דְּגַשְׁמָתִיהָ, לְאוּ אִידָּה
מְגֻופָּא דְּמַלְבָּא קְדִישָׁא. וּבְגַיְן כֵּה לִית בֵּיהָ רְזָא, וְלֹא
מְאָתָר דְּרְזָא הָוָא. וּבְדַּתְּפָוק נְשַׁמְתִּיהָ, לֹא אַתְּדַבְּקָא
בְּגֻפָּא דְּמַלְבָּא, דָּהָא לֹא אַתְּרִיה הָוָא. וּווִי לְהָוָא בְּרַ
נֶשֶׁן, וּווִי לִיהָ, וּווִי לְגַשְׁמָתִיהָ. זְבָּאָה חַוְּלָקִיהָוּ
דְּצִדִּיקִיא, דְּמַכְפִּין רְזִוִּין, כָּל שְׁבֵן רְזִוִּין עַלְאָין דְּקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוָא. (רְזִוִּין עַלְאָין דְּמַלְבָּא קְדִישָׁא) עַלְיָהוּ בְּתִיב, (ישעה ५)

וְעַמֶּךָ כֹּלִם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אָרֶץ. (דף רצ"ה ע"א)

אֲנָפֹוי, בְּתַרְיוֹן תְּקָרוֹבֵין דְּבוֹסֶמֶא. (בְּלָהָה) סְהִדּוֹתָא עַל
מַה דְּאָמִינָא, הֲחָא סְהִדּוֹתָא בְּהָזֶה תְּלִיאָ. וּכְלָלָא תְּלִיאָ סְהִדּוֹתָא. אֲבָל הַגִּי תְּקָרוֹבֵי דְּבוֹסֶמֶא,
חוֹרָא וּסְוִימָקָא, סְהִדּוֹתָא לְאָבָא וְאִימָא. סְהִדּוֹתָא
לְאָחָסָנָא דִּירִית וְאָחִיד לוֹן. וְחָא בְּמַתְנִיתָא דִילָנוֹ
אָזְקִימָנָא, בְּמַה פְּרָסִי בֵּין חֻזְורָא לְסְוִימָקָא, וְאָתְבָלִילָנוֹ
בֵּיה בְּחִדָּא בְּסְטָרָא דְּחֻזְורָא.

פְּדָ אֲתַנְהִיר מְנַהֵּרוֹ דְּחֻזְורָא דְּעַתִּיקָא, חַפְּיָא הַהְוָא
חֻזְורָא עַל סְוִימָקָא. וּכְלָהָז בְּנַהְיוֹ אֲשֶׁתְבָה.
וּכְדִין בְּתִיב, (בְּמַדְבוֹר ו) יָאָר יִי' פְּנֵיו אַלְיךָ. וּכְדָה חַיְיבָן
סְגִיאָן, תְּלִיאָן דִּינָן בְּעַלְמָא, אֲשֶׁתְבָחָת סְגִירָתָא
בְּכָלָא (ס"א בְּעַלְמָא). וּסְוִימָקָא אֲתַפְשָׂט בְּאָנְפִין, וְחַפָּא בְּלָל
(נ"א על) חֻזְורָא. וּכְדִין בְּלָא אֲשֶׁתְבָה בְּדִינָא. וּכְדִין בְּתִיב
(תְּהִלִּים לד) פְּנֵי יִי' בְּעֹשֵׂי רָע. (בְּגַנְדי קְנָאָה בְּתִיב (ישעיה נט) בְּגַנְדי נְקָם)
וּכְלָא בְּהָאִי תְּלִיאָ, וּבְגַנְזָן דָּא סְהִדּוֹתָא הַזָּא בְּכָלָא.

בְּמַה וּבְמַה מְאַרֵּי תְּרִיסֵּין מַחְפָּאָן לְהַגִּי גּוֹנִי,
מַצְפָּאָן לְהַגִּי גּוֹנִי. בְּדָהָרִין גּוֹנִי, בְּלָלְמִין בְּלָהָז בְּתִידָו. בְּזַמְנָא דְּגַהְיָר חֻזְורָא, בְּלָא אֲתַחְזוּ

בְּהַהְוָא גַּוְנָא. וּכְדֵי אֲתַחַזְוִי בְּסֻמְקָא כֹּלֶא הַכִּי אֲתַחַזְוִי
בְּהַהְוָא גַּוְנָא.

בְּאַלְיָן תְּקַרְוּבֵין דְּבוֹסְמָא, שָׁאָרִי דִיקְנָא לְאֲתַחַזְוָא,
מִרְיִשָּׁא דְאַזְגִּין, וְנַחַת וּסְלִיק בְּתְקַרְוָבָא
דְּבוֹסְמָא, שְׁעָרֵין אַזְמִין דְדִיקְנָא, בְּתְקַוְנָא יְאָה שְׁפִיר.
בְּגִיבָּר תְּקִיף, שְׁפִיר. מִשְׁחָא דְרָבּוֹת דְדִיקְנָא עַלְּאָה
דְעַתִּיקָא, בְּהָאִי דִיקְנָא דְזַעַיר אַנְפִין אֲתַחַזְוִי, וְנַחַר.

שְׁפִירָו דְהָאִי דִיקְנָא, בְּתְשִׁיעָה תְקִוְנִין אֲשֶׁתְבָח. וּכְדֵי
מִשְׁחָא דְרָבּוֹת, דְתִתְלָת עַשֶּׂר נְגִיעָיוν דְדִיקְנָא
דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא נְהִיר בְּהָאִי דִיקְנָא, אֲשֶׁתְבָחוּ עַשְׂרֵין
וְתִרְיֵין תְקִוְנִין. וּכְדֵין מְתַבְּרָכֵין בְּלָהּוּ. וַיְשַׁרְאַל סְכָא
מְתַבְּרָכָא בְּהָאִי, וִסְפִּין, (בראשית מה) בְּהָאִי יְבָרֵךְ יְשַׁרְאַל. בְּלָהּוּ
תְקִוְנִין דְדִיקְנָא דָא, אַזְקִימְנָא בְּאַדְרָא קְדִישָׁא, בְּכָלָהּוּ
מְתַיְקִוְנִין דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא אֲתִקְנוּ. וְהָבָא בְּעִינָא
לְגַלְּאָה, מַה דָּלָא אֲתַגְלִי תְפִנָּן, בְּגַנְוָן לְמַיְעֵל בְּלָא
כְּסֻופָּא. (הָא בְּלָהּוּ תְקִוְנִין דְדִיקְנָא אַזְקִימְנָא דְכָלָהּוּ מְתַיְקִוְנִין דְדִיקְנָא עַתִּיקָא קְדִישָׁא
אַזְקִימְנָא בְּאַדְרָא קְדִישָׁא).

שִׁיתָּא אַינְזָן, תְּשִׁיעָה אַקְרָיוֹן. תְקִוָּנָא קְדִמָּאָה, נַפְקָה
הַהְוָא נִיצְוָצָא בְּוֹצִינָא דְקָרְדִּינּוֹתָא, וּבְטַש
בְּתִחוֹת שְׁעָרָא דְרִישָׁא, מְתִחוֹת קֹצִין דָעַל אַזְגִּין,

וניהית מקמי פתחא דאוֹדְגִין עד רישא דפומא. הא תקונָא דא מעטיקא קדיישא לא אשתח, אלא בד נגיד מזלא דעתיקא קדיישא, ותלייא מניה ההוא מבועא דחכמתא (חסר), בד אימא אתמשבָא ואתכלילת באוּרָא דכִיא, ההוא חזרא נקייט אימא (חסר), וניצוצא עאלת ונפקת, ואתאחד דא ברא, ואתעבידת חד תקונָא.

ובד אצטְרִיך סלקא דא על דא, ואתפסיא חד מקמי חדא. ובגין קה פלא אצטְרִיך, חד למעבד נוקמין. וחד לרַחֲמָא. ועל hei תאיב להאי דיקנא דוד מלֶכָא, במא דאוקיינָא.

בhai דיקנא תשעה תקונין אשתחוו, שיתה רבינו דתליען בהו, ומתרפשטיין בכל גופא. ואליין שיתה דתליען, תליען בשעריו דתחות תקרובה דבוסמין. תלת מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא. וביקירותא דדיקנא, תליען תלת אחראני. חד לעילא בשפונו, ותרין באינון שערין דתליען עד טבורא. וכל הני שיתה, תלת מאן ותלת מאן, אתמשבָן ותליען כל הון, באינון שעריו דתליען ומתרפשטיין בכל גופא.

וּבָגִין דְּהַנִּי תִּלְתָּא אֵינוֹ בִּקְיָרוֹ דְּדִיקָנָא יַתִּיר
מִבְּלַהֲgo, בְּתִיב בְּהוּ שָׁמָא קְדִישָׁא. דְּבָתִיב,
(תהלים קיח) מִן הַמִּצְרָא קָרָא תִּי יְהָ, עַנְנִי בְּמִרְחָב יְהָ, יְיָ
לֵי לֹא אִירָא. וְהָא דְּאָקִימָנָא בְּאָדָרָא, מִן הַמִּצְרָא
קָרָא תִּי יְהָ, מְאַתֵּר דְּשָׂרֵי דִיקָנָא לְאַתְּפִשְׁטָא, דְּהָא
אַתֵּר (ס"א רחיק) רְחִיק מַקְמֵי אָוֹדָנִין, שְׁפִיר הָזָא.

וּבְסִפְרָא דְּאַגְּדָתָא דְּבֵי רְבִבִּי יַיְבָא סְבָא, הַכִּי אָמַר
וְאָוֹקִים, דְּשִׁירָוֹתָא דְּדִיקָנָא מִחְסָד
עַלְּאָה, דְּבָתִיב, (ורבי הימים א כת) לְךָ יְיָ הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוֹרָה
וְהַתְּפִאָרָת וְגוּ. וּכְלָא הָזָא, וְהַכִּי שְׁאָרִי, וְתְּשֻׁעָה
אַתְּמִשְׁבָּנוּ וְתְּלִיאָן בְּדִיקָנָא, וְמַקְמֵי אָוֹדָנִין, הַכִּי
שְׁאָרִי, וְקִיּוֹמָא לֹא מִתְקִיּוֹמָא אֶלָּא בְּאַתֵּר אַחֲרָא,
בָּמָה דְּאָקִימָנָא.

וּבְדִ אַצְטְּרִיךְ עַלְמָא לְרַחְמֵי, אַתְּגָלְיָא מִזְלָא
קְדִישָׁא. וּכְלָל הַנִּי תְּקוּנִין דְּבִדִּיקָנָא יַקְרָא
דְּזִעְיר אֲגָפִין, בְּלָהּוּ רַחְמֵי מִשְׁתְּבָחֵי. וּבְדִ אַצְטְּרִיךְ
לְדִינָא, מִתְהֽוֹזֵיא דִינָא, וּבְדִין עֲבָדִין נַקְמִין לְשָׂנָא הָזָן
דְּיִשְׂרָאֵל, לְאֵינוֹ דְּעָקִין לְהָוֹ. (דף רצ"ה ע"ב) כָּל יַקְיָרוֹ
דְּדִיקָנָא, בְּאֵינוֹ שְׁעָרֵי דְּתְּלִיאָן אֵינָהּ, מִשּׁוּם דְּכָלָא
בְּהָאִי תְּלִיאָן.

כָּל הַנִּי שְׁעֵרִי דְּדִיקְנָא דְּזֹעֵיר אֲנָפִין, בְּלָהו קְשִׁישִׁין
תְּקִיפִין, מְשֻׁוּם דְּבָלָהו אֲבָפִין לְדִינִין, בְּשַׁעַתָּא
דְּמַזְּלָא קְדִישָׁא אַתְגָּלִי. וּכְדָבָעָא לְאַגָּחָא קְרָבָא,
בְּהָאי דִיקְנָא אַתְחָוי כְּגָבר תְּקִיף, מְאַרְיִ נְצָחָן קְרָבִיא.
וּבְדִין מְרִיטָה מְאַן דְּמֶרְיטָה, וְאַנְגְּלִישָׁה מְאַן דְּאַגְּלִישָׁה.

הַנִּי תְּשַׁעָה תְּקוּנִין, אָמְרוּ מְשָׁה זְמָנָא תְּנוּנָא,
בְּשַׁעַתָּא דְּאַצְטָרִיךְ לְאַהֲדָרָא לוֹזָן בְּלָהו רְחָמִי.
דָּאָף עַל גַּב דְּתַלְיָסָר תְּקוּנִין לֹא אָמְרוּ הַשְּׁתָּא,
בְּכֻזּוֹנָא תְּלִיאָ מְלָתָא, דְּהָא לֹא יַעֲוֵל בְּהָנִי תְּקוּנִין
לְאַדְבָּרָא, אַלְא בְּמַזְּלָא אַתְבָּזָן, וְאַדְבָּר לֵיה. הָדָא
הָוָא דְּכַתְּיב, (בָּמוּכוֹר יי) וְעַתָּה יַגְדֵּל נָא כְּהֵי. מְאַן פְּהֵ
יֵי. הָהָוָא דְּאַקְרֵי מַזְּלָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין.
דְּחִילָּא דָא, וְגַהְיוֹ דָא, מְפַזְּלָא תְּלִי. וּכְזָוָן דָא מַר
מְשָׁה דָא, וְאַדְבָּר דָא, וְאַתְבָּזָן בֵּיה, אָמַר הַנִּי תְּשַׁעָה
תְּקוּנִין, דְּתַלְיָזָן בְּזֹעֵיר אֲנָפִין. בְּגַ�ו דִינְהָיו בְּלָהו, וְלֹא
יַשְׂתַּבְחַה דִינָא. וְעַל דָא בְּלָא בְּמַזְּלָא תְּלִי.

הָאי דִיקְנָא בְּדַ שְׂרָאוֹן שְׁעֵרִי (ס"א לְאַתְעָרָא) לְאַתְעָרָא
(נ"א לְאַתְאָרָכָא), אַתְחָוי בְּגִיבָּר תְּקִיף בְּגִיבָּר מְאַרְיִ
נְצָחָן קְרָבִיא. בְּהָאי דִיקְנָא, גַּגֵּיד מְשָׁה דְּרָבוֹת מְעַתִּיקָא

סְתִימָאָה. בַּמָּה דָּאַת אָמֵר, (תהלים קלג) בְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל
הַרָּאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקָן וְקוּן אַהֲרֹן.

אלין שעריו לא חפין על שפונ, ושפונ כלחו סומקין בזורה. דבטיב, (שיר השירים ח) שפתותיו שוזענים. שפונ מרחשן גבורה, מרחשן חכמתא. באינון שפונ תלין טב ובייש, חוי ומotta. מאlein שפונ תלין מאיריהון דאתערותא, דבד מרחשין אלין שפונ, מתערין כלל למנזר (פאו) דינא, כלל בתיהם דינין, (המזריהון בחוץ, ובגין כד) דאקרין עירין. דבטיב, (דניאל ז) **בגורות עירין פתגמא ומאמיר וגו'.**

מאי עיר. בספרא דאגדタ, תנינן במה דאת אמר, (שםואל א כח) ניhei ערכ. מתערין דינין לאינון כלל אתרחימן לעילא, בגין כד מתערין אלין דאיןון מאירי דבבו, (ס"א להו) (רבלהו) ועם כלל דא בתורי גויני ברוחמי ודינא, ועל דא אקרין עיר וקדיש דינא ברוחמי.

ובאלין שפונ, אתחזי פומא כד אתפתח. רוחא דנפיק מן פומא, ביה מטלבשין במה אלף ורבנן. וכד אתפתח, מטלבשין ביה נביין מהימני. וכללו פה יי' אקרין. כד מלין נפקין מן פומא,

וְמִתְרָחֵשׁ יַנְחֵל בְּשֶׁפְּזֹן, מִתְגַּהֲרֵין לְבָלְהוּ תְּמִニִּי סְרִי אַלְפִין
עַלְמִין, עַד דְּמַתְקָטְרֵין בְּלָהּוּ בְּחַדָּא, בְּתְמִינִסֶּר אַזְרָחִין
וְשְׁבִילִין, דְּאַשְׁתְּמֻודָּעָן.

וּכְלֹא מַחְבָּאָן לְפָוָמָא דָא, (בְּהָא) בְּלִישָׁן מִמְלָלָ רְבָרְבָּן
בְּקִיטָּרָא דְּטִיחָרָא בְּעוֹטָרָא. וְעַל דָא בְּתִיב,
(שיר השירים ח) חַפּוּ מִמְתָקִים, מִמְתָקִים וְדָאי. מָאי חַפּוּ.
כִּמְהָ דָאת אָמֵר, (איוב לו) וְחַיָּה יִטְعַם לְאַכּוֹל. וּכְלֹא
מִחְמָדִים, אַשׁ וּמִים. אַשָּׁא וּמִיאָ מִתְתָקָנָן, (ס"א מִתְדַבְּקִין
וַיָּאָן בְּצִירֹוי, דְהָא גַּנוּנִי מִתְחַבְּרוּ בְּחַדָּא.

חַפּוּ, בְּאַתְּזֹונָן רְשִׁימָן, דִמְתְגָלְפָן בְּעַטְרוֹי גַּלְדִּין
אֲחָה"ע בְּגַרְזָן. א', דְּטָרִיד מַלְבִּין, (דִנְיאָל ב)
וּמִהְעָה מַלְבִּין, וּמְהַקֵּם מַלְבִּין. ח', דְּטָרִיד וְגַחִית,
וּסְלִיק וּעַטִּיר, בְּבִישׁ בְּאַשָּׁא גַּלְיִד בְּרוֹחָא. ה' יִגְיָקָה
דָאִמָּא, סְטוּר לְנוֹקָבָא, אַתְפַשְׁט לְנוֹקָבָא רְבָא,
בְּתִיאוֹבָתָא דְּקָרְתָּא קְדִישָׁא, דִמְתָקָטָרִי אַתְרֵין דָא
בְּדָא. כִּמְהָ דָאת אָמֵר, (שיר השירים ז) חַר הַמּוֹר גְּבֻעָת
הַלְּבוֹנָה. ע' טִיחָרָא דְּטִיכָּסָא, גַּלְיִפָּא בְּשִׁיכָּסָא, רְהִיטָּין
דְּעַנְפִּין מִתְאַחַדָּן, לְסְטוּרִי לְרוֹיחָן גַּלְיִפָּין.

וְהָא בְּרָזִי דְאַתְּזֹונָן דְשְׁלָמָה מַלְבָּא, אַתְעַטְרוּ אַלְין
אַתְּזֹונָן אַרְבָּע בְּאַרְבָּע, גַּיְבָּק בְּחַיָּה כִּמְהָ דָאת

אמיר ויחיך יטעם לאכול, (איוב ז) והואכל תפָל מבלוי מלחה וגוו. ובתיב (ישעה לב) זהיה מעשה הצדקה שלום. (תהלים יט) הנח מדרים מזחהב ומפו רב ומתווקים וגוו. מתווקים ודי.

דוד מלכא אמר, גם עבדך נזהר בהם וגוו. אסחדנא עלי דבל יומאי אוזדהרגנא בהו, דלא לאטעהה בהו, בר יומא חד דעטירנא עטרי מלכא, במערתא דמרוגיא, ותחמינה בונצינה דאסא מתלהטה אפורתיא דמרוגיא (נ"א רמערתא), ואוזדהגעגענא. מההוא יומאי אוזדהרגנא בעתאי בהו, ולא שבקגנא לוון כל יומאי. ובאה חולקיה מאן דאוזדהר במתיקא דמלכא, יטעים בהו בדקתיו. על דא בתיב, (תהלים יז) טעמו וראו כי טוב יי' וגוו. ובתיב (משל ט) לכו לחמו בלחיי וגוו.

אתפסת דכורא בדעת, ואתמלין אכפדרין ואדרין, מרישא דגולגולתא שרי, ואתפסת בבל גופא, מהדיוו זדרועו זבלא. מאחרוי, אתדק ניצוץ דבונצינה דקרדינותא, וללהטה ואפיק (דף רצ"ז ע"א) גלגולתא חדא, סתימה מבל סטרוי, ונחרו (ס"א ונחתה) דתרוי מוחי גליון בה, ואתדקמת בסטרוי דרכורא.

בגין פך אַתְקָרִי (שיר השירים ח) יונתי תפתי, אל תקרוי
תפתתי אלא תאותתי ודי.

שערזי הנוקבא בליין ביה גוני (ס"א גוני בנו גוני),
קדחתיב, (שיר השירים ז) ודלת רשך בארגן.
אתקרטר גבורה בחמש גבוראן, ואתפשת נוקבא
בסטרחא, ואתדרקת בסטרוי דדברא.

עד דאתפרשא מפטרוי. ואתיאת לאתחברא עמייה
אפיין באפין. ובד מתחרון מתחיזין חד גופא
ממש. מהבא אוליפנא, דבר בלחוודוי, אהוי פلغ
גופא, וכלהו רחמי. ובד נוקבא. ובד מתחרון בחרא,
אתהוי כלא חד גופא ממש, זהבי הו. אוף הבא,
בד דבר אהבר בנוקבא, כלא הויא חד גופא, ועלמיין
כלחו בחידן, דהא כלחו מגופא שלים מתברכו.

והיינו רוא, (שמות כ) על כן ברך יי' את يوم השבת
ויקdash הו. דהא אשתח כלא בחד גופא
שלים, דהא מט戎ונתא אתדרקת במלכა, ואשתח
גופא חד. ועל כן ברבען משתחוו בהאי יומא.
ומהבא, מאן דלא אשתח דבר ונוקבא, אקרי
פלג גופא, ולית ברכתא שרייא במלה פגימה

וחסירה, אלא באתר שלים, במלחה שלים, ולא בפלגות מלחה, ופלגות מלחה לא אתקים לעלמיין, ולא אהברכו לעלמיין.

גוי נוקבא, כלל מנוי דכורה הוא. זה אוקימנא מלוי, ואשתמודען בגין חביריא. מהאי נוקבא מטאחדון כל אינז דלתתא. מעה ינקין, ובה תבין, והיא אתקריית אם לבלהו. כמה דאתרא אם לגופא, וכל גופה מעה (ס"א לננטא וכל גנטא מעה) ינקא. בד hei אם לבלהו אחרני דلتתא.

כתב, (משל ז) אמר לחכמה אהתי את. אית חכמה ואית חכמה, וזהאי נוקבא, אתקרי חכמה וערاء לנו כי אהרא ועל דא כתיב, (שיר השירים ח) אהות לנו קטנה ושדים אין לה וגוו. דהא דא בגלוות אהמשך. אהות לנו קטנה, ודאי קטנה אהתו אбел רברבא היא, ובגיאה היא, דהא היא שלימו דגטיל מפלא. כמה דכתיב, (שם) אני חזמה ושדי במגדלות. ושדי, דהא מלין אינז לינקא לבלה. במגדלות. דאיין נהרין רבביון דנפקי מאיפה עלאה.

תו אتفسט דכורה בימינא ישמאלא, בירותא דאחסנא. וביד גווני אהברזו, אקרי תפארת.

וְאַתָּתָּקֹן כֵּל גּוֹפָא, וְאַתְּעַבֵּיד אִילְנָא רְבָרְבָא, וְתַקְיָף,
שְׁפִיר וִיאָה, (דִּינְיאָל ד) תְּחֻזְתּוּהִי תְּטִילָל חַיָּת בְּרָא,
וּבְעַנְפּוּהִי יְדוּרוֹן עֲופִי שְׁמִיא, וּמְזוֹן לְכָלָא בֵּיה.
דְּרוֹעָיו יְמִינָא וִשְׁמָאלָא. בִּימִינָא חַיִים וְחַסְדָ,
בְּשִׁמְאָלָא מִיתָה וְגַבּוֹרָה. מְעוֹי, אַתָּתָּקֹן בְּדָעַת,
וְאַתְּמָלִין כֵּל אַכְסָדְרִין וְאַדְרִין, כְּמָה דְאַמִּינָא,
בְּכֶתֶיב, (משלוי כד) וּבְדָעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ.

תו אַתְּפִשְׁט גּוֹפָא, בְּתָרֵין שְׂוִקַין. וּמְתָאָחָדוּ בִּינְיִיחְוָה
תָרֵין כּוֹלִין, וְתָרֵין בִּיעֵי דְּכּוֹרָא. דְכָל מִשְׁחָה
וּרְבִית וְחִילָא (דָּרְכּוֹרָא) דְכָל גּוֹפָא, בְּהוּ אַתְּבָנָש, דְכָל
חִילָין דְגַפְיק, מְנַהּוֹן נְפָקִין. וּשְׁרִין כֵּלָא בְּפּוֹם אַמָה.
וּבְגַיְן כֵּה אַקְרִין צְבָאוֹת, (דְכָל גּוֹפָא, בְּהוּ אַתְּבָנָש, וּשְׁרִין פָּלָא בְּפּוֹם
אַמָה. וּבְגַיְן כֵּה אַקְרִין צְבָאוֹת, דְכָל חִילָין דְגַפְיק, מְנַהּוֹן נְפָקִין) וְאַיְגָנוֹן נְצָח
וְהֹד. תְּפָאָרָת, יְהֹוָה. נְצָח וְהֹד, צְבָאוֹת. וּבְגַיְן כֵּה
יְהֹוָה צְבָאוֹת.

אַמָה דְּכּוֹרָא, סִזְמָא (נֵיא בְּסֻוֹתָא) דְכָל גּוֹפָא, וְאַקְרִי
יִסּוֹד. וְדָא הוּא דְרָגָא דְמַבְסָם לְנוֹקָבָא. וְכָל
תְּיַאֲוָתָא דְכּוֹרָא לְגַבִּי נְוֹקָבָא, בְּהָאי יִסּוֹד עִילָל
לְנוֹקָבָא, לְאַתָּר דְאַקְרִי צִיּוֹן. דְהַתָּם הוּא אַתָּר בְּסֻוֹתָא

דְּנוֹקָבָא, בֵּית רֶחֶם לְאַתָּהָא. וּבְגִין כֵּה, יי' צְבָאות
אֲקָרִי יִסּוֹד.

כְּתִיב (טהילים קלט) פִּי בְּחַר יי' בְּצִיּוֹן אֹהֶה לִמְזֹשֶׁב לוֹ.
כֵּד אַתְפְּרִשְׁת מַטְרוֹנִיתָא, וְאַתְהַבְּרָת בְּמַלְכָא
אֲנָפִין בְּאֲנָפִין, בְּמַעְלִי שְׁבָתָא. אַתְעַבֵּיד כֻּלָּא חֶד
נוֹפָא, וּבְדִין יִתְיַב קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכִירָסִיָּה. וְאֲקָרִי
כֻּלָּא שְׁמָא שְׁלִים, שְׁמָא קְדוּשָׁא, בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעַלְמָם
לְעַלְמָי עַלְמָין. כָּל אַלְיָן מַלְיָן סְלִיקָנָא עד יוֹמָא דָא,
דְּאַתְעַטָּר בְּהָוּ לְעַלְמָא דָאַתִּי, וְהַשְׁתָּא אַתְגָּלִין הָבָא,
וּפְאָה חִילְקִי.

הָאֵי מַטְרוֹנִיתָא, כֵּד אַתְהַבְּרָת עִם מַלְכָא, כָּל עַלְמָין
מַתְבָּרְכוּן, וְאַשְׁתַּכְחוּ בְּחַדּוֹתָא דְכָלָא. (דף רצ"ז ע"ב)
כִּמֵּה דְּכִירָא בְּלִיל בְּתַלְתָּא, וְשִׁירָוֹתָא בְּתַלְתָּא. כֵּה
כֻּלָּא הָבִי, וּסְיוּמָא דְכָל גוֹפָא הָבִי, וּמַטְרוֹנִיתָא לֹא
מַתְבָּרְכָא, אֶלָּא בְּכָלָא דְתַלְתָּא אַלְיָן, דְאִינּוֹן גִּצָּה
הַזָּד יִסּוֹד, וּמַתְבָּסְמָא וּמַתְבָּרְכָא בְּאַתְרָה דְאֲקָרִי קְדוּשָׁ
הַקְּדוּשִׁים דְלִתְתָּא. דְבִתִּיב, (טהילים קלט) פִּי שֵׁם צְוָה יי' אַת
הַבְּרַכָּה. דְהָא תְּרִין דְרָגִין אִינּוֹן לְעַילָּא וְתַתָּא. וּבְגִין
כֵּה לִית רְשׁוֹתָא לְמַיְעַל תִּפְנִין, בְּרָהָנָא רְבָא, דָאַתִּי
מִן סְטוֹרָא דְחַסְדָּה. בְּגִין דָלָא עַיִל לְהַהּוֹא אַתְרָ

דְלֹעִילָא, אֵלָא הַהוּא דַאֲקָרִי חֶסֶד, וַעֲיִל בְקָדְשׁ
הַקָּדְשִׁים, וַמְתַבְּסֵמֶת נוֹקֵבָא. וַמְתַבְּרַכָּא הַאי קָדְשׁ
הַקָּדְשִׁים בָגָנו לְגַן, אַתָּר דַאֲקָרִי צִיּוֹן. צִיּוֹן וִירוּשָׁלָם,
תְּרִיזָן דְרָגָ�ן אַינְזָן, חַד רְחַמִּין, וַחַד דִינָא. צִיּוֹן, דְבָתִיב,
(ישעה א) צִיּוֹן בְמִשְׁפְט תִפְדָה. יְרוּשָׁלָם, דְבָתִיב, (ישעה א)
צָדָק יְלִין בָה בְמָה דַאֲקִיכִינָא.

וּבָל תִיאוּבָתָא דְדַבָּרָא לְגַבְיוֹ נוֹקֵבָא, הַבָּא הַזָּא,
וַקְגַרְיָנוּ לְהוּ בְרַכָּה, דְמַתְפָּנוּ נְפָקִי בְרַכָּן לְבָלְדוֹ
עַלְמַיִן, וּבָלְדוֹ מַתְבִּרְכָן. הַאי אַתָּר אֲקָרִי קָדְשׁ. וּבָל
קָדְשִׁים דְדַבָּרָא עַיְלִין תִפְנָן, בְהַהוּא דְרָגָא דְאַמִּינָא,
וּבָלְדוֹ אַתִּין מְרִישָׁא עַלְאָה דְגַוְלָתָא דְדַבָּרָא,
מְפַטְרָא דְמוֹחֵי עַלְאי, דְשִׁרְיָין בִּיה, וְנִגְיָיד הַהִיא בְרַכָּה
בְכָל שִׁיבְיָי גוֹפָא, עַד אַינְנוּ דַאֲקָרְזָן צְבָאות. וּבָל
הַהִיא נְגִידָוּ דְאַתְנִיגִיד מִבְלָגָוָא, מַתְבִּנְשִׁי תִפְנָן, וּעַל
דָא אֲקָרְזָן צְבָאות, דְכָל צְבָאות דְעַלְאיין וַתְּתַאיַן תִפְנָן
נְפָקָון. וְהַהִיא נְגִידָוּ בְתַר דְאַתְבִּנִישׁ, תִפְנָן שִׁרְיָין לִיה
בְהַהִיא יִסּוֹד קְדִישָׁא, בְלָא חֻזְורָא, בְגַ�ן כְּדַאֲקָרִי
חֶסֶד. וְהַהִיא חֶסֶד עַיְלָל לְקָדְשׁ הַקָּדְשִׁים, דְבָתִיב (תְּהִלִּים
קל"ז) בַי שָׁם צֹהָה יְיָ אֶת הַבְּרַכָּה חַיִם עַד הַעוֹלָם.

אמֶר רבי אבא, לא סיימ בוצינא קדישא למימר חיים, עד דאשתחכו מלוי, ואנא בתבנא, סברנא למכתב טפי, ולא שמענא. ולא זקיפנא רישא, דגהורא הוה סגי, ולא הוה יכילנא לאסתבלא. אדהבי אודעוזענא, שמענא קלא דקاري ואמר (משלו ג) אריך ימים ושנות חיים וגוו. שמענא קלא אחרא, (טהלים נא) חיים שאל מפק וגוו.

כל הוה יומא, לא אפסיק אשא מן ביתא, ולא הוה מאן דמטי לגביה, שלא יכilo דגהורא ואשא הוה בסוחרניה. כל הוה יומא נפילנא על ארעה, ונעינה. בתר דازיל אשא, חמינה לבוצינא קדישא קדש הקדשים, דאסטלך מן עולם, אתעטף שכיב על ימינה, ואנפוי חייכין.

كم Rabbi אלעזר בריה, ונטיל ידיים ונשיך לוון, ואנא להיכנא עפרא דתחות רגלי. בעז חבריא למכבי, ולא יכilo למילא. שארו חבריא בביבה, ורבי אלעזר בריה נפל תלה ומגין, ולא יכיל למפתח פומיה. לבתר פתה ואמר, אבא אבא. תלה הו, חד אתהזרו. השטא תנוד חייתה, צפראן

טָאַסִּין, מְשֻׁתְּקָעַן בְּנוֹקְבָּאֵן דִּימָא רְבָא, וְחֶבְרִיא בְּלָהו
שְׂתִּין דְּמָא.

קָם רַבִּי חִיא אֶל רְגָלוֹי וַיֹּאמֶר, עַד הַשְׁתָּא בְּזִינָא
קְדִישָׁא מְסֻתְּבָל (ס"א מְשֻׁתְּבָל) עַלָּן. הַשְׁתָּא לְאוֹ הוֹא
עַדָּן, אֲלָא לְאַשְׁתְּדָלָא בִּיקְרִיה. קָם רַבִּי אַלְעֹזֶר וַרְבִּי
אָבָא, נִטְלוּ לֵיה בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא, מִן חַמָּא (ס"א עַרְעִירָא
וּעֲרֵבִיבָּא) עַרְבּוּבִיא דְחֶבְרִיא, וּכְלָ בִּיתָא הָוה סְלִיק
רִיחֵין סְלִיקוּ בֵּיה בְּפּוֹרִיה, וְלֹא אַשְׁתְּמַשׁ בֵּיה, אֲלָא
רַבִּי אַלְעֹזֶר וַרְבִּי אָבָא.

אָתוֹ טְרִיקָן, וּמְאַרִי תְּרִיסָן דְכָפָר צְפָרִי וּטְרָדָאן
בְּהָו (ס"א דְצְפָרִי וּטְרָדָאן וּהָו) בְּנֵי מְרוֹגְנִיא, צְוֹחִין
בְּקְטִירִין, דְחַשְׁבִּוּ קָלָא יַתְקַבֵּר תִּפְנוֹן. בְּתַר דְנֶפֶק
פּוֹרִיא, הָוה סְלִיק בְּאוֹירָא. וְאַשָּׁא הָוה לְהִיט קְמִיה,
שְׁמַעוֹ קָלָא, עַילָּו וְאָתוֹ, וְאַתְּבָנָשׁוּ לְהִילּוֹלָא דְרַבִּי
שְׁמַעַן, (ישעה נ) יָבָא שְׁלוֹם יִגְהֹהוּ עַל מְשֻׁבְבּוֹתָם.

פְּדַעַל לְמַעֲרָתָא שְׁמַעוֹ קָלָא בְּמַעֲרָתָא, זה הָאִיש
מְרַעִישׁ הָאָרֶץ מְרַגֵּיו מְמַלְבּוֹת, כִּמְהָ פְּטָרִין
בְּרַקְעֵא מְשֻׁתְּבָכִין (ס"א וְלֹא מְשֻׁתְּבָחִין) בְּיוֹמָא דִין בְּגִינָה,
דָּנָא רַבִּי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָאי, דְמְאַרִיה מְשֻׁתְּבָה בֵּיה
בְּכָל יוֹמָא. וּפָאָה חֹלְקִיה לְעַילָּא וְתָתָא. כִּמְהָ גְּנִיזָן

עַל אֵין מִסְתָּמָר לֵיה, עַלְיה אֶתְמָר (דניאל יב) וְאַתָּה לְךָ
לְקֹץ וְתֹנוֹת וְתַעֲמֹד לְגֹזֶר לְךָ לְקֹץ הַיּוֹם. (עד באן האדרא
וופא קהילא).

פרשת האזינו

אמֶר רבי יוסף, פֶּמֶה חַבִּיבֵין יִשְׂרָאֵל קָמֵי קָדְשָׁא
בְּגַרְיֵךְ הַזָּא, בְּקָדְמִיתָא קָרָא לוֹן גּוֹי קָדוֹשׁ,
דְּבַתִּיב, (ויברים יד) כי עם קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוּ. לְבַתֵּר קָרָא
לוֹן קָדְשׁ, דְּבַתִּיב, (ירמיה ב) קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיְיָ רְאֵשִׁית (ד'
רצ"ז ט"א) תְּבוֹנָאתָה. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אמר רבי אָבָא,
קָדֵשׁ עַלְאָה מִפְלָא, דְּהַבִּי תְּגִינָן, כִּד אַתְּחַבְּרוֹן בְּלָהוּ
קָדוֹשָׁי בְּחַדָּא, אַקְרֵיוֹן קָדוֹשׁ. וּבְלָהוּ סְלָקִין וּמְתַבְּגִשִּׁין
לְהָהִיא אָתָר עַלְאָה, דְּאַקְרֵי קָדֵשׁ.

וּבְגִינָן בְּךָ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל אַתְּעַבֵּיד
מִנְיִהוּ. וּבְגִינָן דְּיִשְׂרָאֵל בְּתִלְתָּה דְּרִגִּין מִתְעַטְּרִין,
כִּד אַתְּחַבְּרוֹן בְּחַדָּא, אַקְרֵיוֹן קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיְיָ, דְּאִידָּי
רְאֵשִׁית. וְהָא אָזְקִימְנָא תְּבוֹנָאתָה, בְּהִ"א. פָּל אָזְבָּלִיו

לשון הקודש

בְּאֵשֶׁר מִתְחַבְּרִים כָּל הַקָּדוֹשִׁים כְּאֶחָה,
נְקָרָאים קָדוֹשׁ. וְכָלָם עֲוֹלִים וּמְתַבְּגִשִּׁים
לְאוֹתוֹ מָקוֹם עַלְיוֹן שְׁנָקְרָא קָדֵשׁ.
וּמְשׁוּם וְהִ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ. קָדֵשׁ
יִשְׂרָאֵל נְعַשָּׂה מֵהֶם. וּמְשׁוּם שְׁיִשְׂרָאֵל
מִכְתָּרִים בְּשִׁלְשָׁ מִדְרוֹגּוֹת, בְּאֵשֶׁר
מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד נְקָרָאים קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל

אמֶר רבי יוסף, פֶּמֶה חַבִּיבֵין יִשְׂרָאֵל
לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בְּרָאשׁוֹנָה קָרָא
לְהָם גּוֹי קָדוֹשׁ, שְׁכָתוֹב (דברים י) כי עם
קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוּ, וְלִבְטוֹף קָרָא לְהָם קָדֵשׁ,
שְׁכָתוֹב (ירמיה ט) קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לְהִ רְאֵשִׁית
תְּבוֹאָתָה. מַה בֵּין וְהִ לְזָה? אמר רבי
אָבָא, קָדֵשׁ - עַלְיוֹן מִפְלָמִים. שְׁפָדָ לְמִדְנָנוּ,

יאשָׁמוֹ, מַאי כֵּל אָכְלִיו יִאָשָׁמוֹ. אמר רבי אבא, הא אתמר, דכתיב, (ויקרא כב) וְאִישׁ בַּי יִאֶכְלֶל קָדֵשׁ בְּשָׂגָה. וכתיב (שם) זכל זר לא יאכל קדש, וישראל אקרין קדש, בגין כך כל אוכליו יאשָׁמוֹ.

אמר רבי אלעזר, שירotta וסיזמא דכלא, אתבליל בקדש. (ס"א א) זהבמה עלאה קדש אקרי, ויבד נהיר דא חבמה עלאה, חבמה דשלמה נהיר. במא דכתיב, (מלכים א ה) ותרב חכמת שלמה, דקיימא סיהרא באשלמותה. זהא אוקימנא. ויבד אתברכה מיסוד, הבי קריין לה קדש, דאייהו אנהייר בשילמו. ויבד לא אתגיהרא מתעטרה באשלמותה, קריין לה רוח הקדש, ולא אתקרי קדש בההוא דלעילה. ויבד מתברכה מהאי יסוד, ונתקא לכל אינון דלהתא,

לשון הקודש

לה, שהיה ראשית. והרוי בארכנו העלונה הוו, מאירה חכמת שלמה, במו שבתווב (מלכים-א ח) ותרב חכמת שלמה, מהו שעומדת הלגה בשלמותה, והרוי בארכנו. ובאשר מתברכת מהיסוד, כך קוראים לה - קדש, שהיה מאירה בשלמות. ובאשר לא מאירה ונכתרת בשלמותה, קוראים לה רוח הקדש, ולא נקראת קדש באותו של מעלה. ובאשר מתברכים מזה היסוד ומינקה לכל אלו של מטה, נקראת אם, באוטה שלמעלה, אבל נקראת קדש, ובאשר מאירה חכמת

אתקרִי אָם, בְּהָהִיא דָלְעִילָא. וְקָרִיןּוּ לֵיהּ קָדְשִׁים. וּבְדַיּוֹ קָרִיןּוּ לֵיהּ קָדֵשׁ הַקָּדוֹשִׁים, דְבִיהּ פֶלֶה דְבַתְיבּ, (שיר השירים ז) אֲתִי מַלְכָנוּן בֶלֶה וְגוֹ. מַאי לְבָנוֹן. דָא עַדָן, דָא תַּלְבֵן מִפְלֵסְטְרִין. וְעַדָן הָא יָדוֹעַ לְגַבְיוֹ חַבְרִיאָ. תָּאָנָא, בְּתִיבּ בַּי שֵׁם יְיָ אַקְרָא, מַאי בַּי שֵׁם יְיָ אַקְרָא. אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הָא בְּתִיבּ הַבּוֹ גָדְלָ לְאֱלֹהִינוּ. אָמֵר רַבִּי אָבָא, הַבּוֹ גָדְלָ, דָא גָדְולָה, הַצּוֹר תָּמִים פָעָלוֹ, דָא גְבוֹרָה. בַי בֶל דְרַכְיוֹ מִשְׁפָט, דָא תְּפִאָרָת. אֶל אַמּוֹנָה, דָא נִצְחָה. וְאַיִן עַזָּל, דָא הַזָּד. צְדִיק, דָא יִסּוֹד. וַיִּשְׁרָאֵל, דָא צְדִיק. הָא כָלָ שְׁמָא קָדִישָׁא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָא, וּבְגִינּוֹן בְּהָא בַי שֵׁם יְיָ אַקְרָא.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, שֵׁם יְיָ מִמְשָׁשׁ. וּמְשָׁה בְּהָהִיא שְׁעַתָּא גָלִי לְהּוּ לִיְשְׁרָאֵל. דְבִתִּיבּ, (דברים לא) בֵן מִאָה עָשָׂרִים שָׁנָה אָנְבִי הַיּוֹם וְגוֹ. מִבְּאָן אָזְלִיפְנָא, הַהּוּא

לשון הקודש

ובוראים לה קדושים. ואנו בוראים לה קדש הקדושים, שבו בלה, שבתוב (שיר השירים ח) אֲתִי מַלְכָנוּן בֶלֶה וְגוֹ. מהו לְבָנוֹן? זה העדן, שהלכין מבל הארץדים. ועדן תורי ידוע אצל החברים. למדנה, בתוב בַי שֵׁם ה' אַקְרָא. מהו בַי שֵׁם ה' אַקְרָא? אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הַרִי בתוב הַבּוֹ גָדְלָ לְאֱלֹהִינוּ. אָמֵר רַבִּי אָבָא,

וְכֹא חַכְמָתָא עַלְאָה בֵּיה, כִּד מְטִי יוֹמָא לְאַסְתָּלְקָא
מַעֲלָמָא, בְּעֵי לְגַלְאָה הַהִיא חַכְמָתָא, לְאַינְנוּ דִּי רִיחָ
קְדִישָׁא בֵּינֵינוּ. מְגַלֵּן. מַמְשָׁה. דְּבָתִיב בְּנֵי מֵאָה
וּעָשָׂרִים שָׁנָה אָנְכִי הַיּוֹם. וּבְתִיב, (שם) וּעַתָּה בְּתִבוֹ
לְכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וָגוֹ.

וְאִם לֹא, עַלְיהָ בְּתִיב, (משל)^ג אֶל תִּמְנֻע טוֹב מַבָּעֵלָיו.
בְּמַה דָּאַת אָמֵר, (משל)^ד בַּי לְקָח טוֹב נְתַתִּי לְכֶם
וָגוֹ. (משל)^ג בְּהִזּוֹת לְאֵל יְדָךְ לְעַשׂוֹת. עַד לֹא תִּסְתַּלְקָ
בֵּין עַלְמָא, וְלֹא אַתְּיִהְיב לְךָ רִשׁוֹתָא לְגַלְאָה.

אָמֵר רַבִּי חִיא, הָא קָרָא אָוְלִיפְנָא מְנִיה חַכְמָתָא
עַלְאָה, וְהַכִּי הוּא. אָבֵל סִפְיָה דָקָרָא, מַקְשֵׁר
קְשָׁרָא דְמַהְיָמָנוֹתָא, בְּמַאי דְּבָתִיב הוּא. בְּמַה דָּאַת
אָמֵר, צְדִיק וַיְשֵׁר הוּא. בָּלוּמָר הוּא כֵּלָא. הוּא חַד
בֵּלָא פְּרוֹדָא. דָּאִי תִּמְאָכֵל הַנִּי סָגִיאַן אַינְנוּ, חַזְרָ

לשון הקודש

טוֹב מַבָּעֵלָיו. בָּמו שָׁנָאָמֵר (משל)^ד בַּי לְקָח
טוֹב נְתַתִּי לְכֶם וָגוֹ. (משל)^ג בְּהִזּוֹת לְאֵל
יְדָךְ לְעַשׂוֹת. טָרַס תִּסְתַּלְקָמָן הַעוֹלָם,
וְלֹא נְתַבֵּה לְךָ רִשׁוֹת לְגַלְוֹת.

אָמֵר רַבִּי חִיא, פְּסָוק זֶה לְמַדְנוּ מִפְנֵנו
חַכְמָה עַלְיָנָה, וְכֵה הוּא. אָבֵל סּוֹف
הַפְּסָוק מַקְשֵׁר קְשָׁר שֶׁל הַאמְנוֹנָה בְּמַה
שְׁפָתוֹב הוּא, בָּמו שָׁנָאָמֵר צְדִיק וַיְשֵׁר
הָוּא. בָּלוּמָר, הוּא חַפֵּל, הוּא אַחֲרָבָלָא

(דברים ל"א) בֵּין מֵאָה וּעָשָׂרִים שָׁנָה אָנְכִי הַיּוֹם
וָגוֹ. מַבָּאָן לְמַדְנוּ, אָוֹתוֹ צְדִיק שְׁחַכְמָה
עַלְיוֹנָה בָּו, בְּאֵשֶׁר מַגְעֵץ יוֹמָו לְהִסְתַּלְקָ
מִהַּעוֹלָם, אָרִיךְ לְגַלְוֹת אָוֹתָה הַחַכְמָה
לְאָלוֹ שְׁרוֹחָ קְדוּשָׁה בֵּינֵיכֶם. מַנֵּן לְנוֹן?
מַטְשָׁה, שְׁבָתוֹב בֵּין מֵאָה וּעָשָׂרִים שָׁנָה
אָנְכִי הַיּוֹם, וּבְתוֹב (שם) וּעַתָּה בְּרָבוֹ לְכֶם
אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וָגוֹ.

וְאִם לֹא, עַלְיוֹ בְּתִיב, (משל)^ג אֶל תִּמְנֻע

וְאָמֵר הוּא, בְּלֹהוּ פְּלִקְיָן וּמִתְקְשָׁרוֹ וּמִתְאַחֲרָנוֹ בְּחָדֶשׁ.
וּבְלֹא, הוּא חַיָּה, וּהוּא חַיָּה, וּהוּא יִהְאָ. וּהוּא חַדֶּשׁ.
בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעָלָם וְלְעַלְמִי עַלְמִין. (על) עד כֵּן
מִתְקְטָרִין מְלִין, וּמִתְאַחֲרִין מְלִין קָדִישִׁין, דְּשֶׁמֶא
דְּקִוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

זֶבֶחָה חַוְלָקִיה מְאוֹן דָּקָרִי לְמַלְבָּא, וַיְגַדֵּעַ לִמְקָרִי
בְּדַקָּא יִאָוֹת. וְאֵי אִיהוּ קָרִי וְלֹא יְדֻעַ לִמְאוֹן
קָרִי, אַתְּרַחֵיק קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנִיה, דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים
קְמַה) קָרוֹב יִי' לְכָל קְרָאִי וְגַו'. קָרוֹב יִי' לְכָל קְרָאִי,
לִמְאוֹן קָרוֹב. חֹור וְאָמֵר, לְכָל אָשָׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָת,
וּכְיֵי אֵית מְאוֹן דִּיקָרִי לֵיהֶ בְּשִׁקְרָא. אָמֵר רַבִּי אָבָא
אַיִן, הַהוּא מְאוֹן דָּקָרִי וְלֹא יְדֻעַ לִמְאוֹן דָּקָרִי. מְנַלֵּן.
דְּכַתִּיב לְכָל אָשָׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָת. מַאי בְּאָמָת.
בְּחוֹתְמָא דְּגֻשְׁפְּנָקָא דְּמַלְבָּא, דְּהֹא שְׁלִימֹו דְּכָלָא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

יְדֻעַ לְמַי קֹוְרָא, מַתְרַחֵק הַקְדוֹשׁ בָּרוֹךְ
הָוּא מְפִנִּי, שְׁבָתוֹב (תְּהִלִּים קְמַה) קָרוֹב הָ
לְכָל קְרָאִי וְגַו'. קָרוֹב הָ לְכָל קְרָאִי, לְמַי
קָרוֹב? חֹור וְאָמֵר, לְכָל אָשָׁר יִקְרָאָהוּ
בְּאָמָת. וּכְיֵי יְשִׁמְעָא לֹו בְּשִׁקְרָא?
אָמֵר רַבִּי אָבָא, בֵּן, אָתוֹ מַי שְׁקוֹרָא וְלֹא
יְדֻעַ לְמַי קֹוְרָא. מְנַיְּן לְנַי? שְׁבָתוֹב לְכָל
אָשָׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָת. מַהוּ בְּאָמָת?
בְּחַתִּימה שֶׁל חֹתְמָת הַפְּלָגָה, שְׁהָוָא

בָּרוֹךְ. שָׁאֵם תָּאָמֵר שֶׁכָּל אַלּוּ רַבִּים הֵם -
חֹור וְאָמֵר הוּא, בָּלָם עֲוָלִים וּמְתַקְשָׁרים
וּמִתְאַחֲדִים בְּאֶחָד. וְהַכָּל - הוּא חַיָּה,
וּהַוְּחָתָה, וְהַיְּהָה, וְהַוְּאָחָד. בְּרִיךְ
שְׁמוֹ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים. (על) עד בָּאָן
מְתַקְשָׁרים דְּבָרִים וּמִתְאַחֲדִים דְּבָרִים
קְדוֹשִׁים שֶׁל שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא.
אָשָׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מַי שְׁקוֹרָא לְפָלָד וּיְדֻעַ
לְקֹרְאָ בָּמוֹ שְׁצָרִיךְ. וְאֵם הוּא קֹרְאָ וְלֹא

הַדָּא הוּא דְבִתִּיב, (מיכה ז) תַּתֵּן אֶמֶת לַיְעַקְבּ חִסְדָּא בָּרָהֶם. וּבְגַין פֶּה לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא הָאָמֶת בְּתִיב. וּבָאָה חִילְקִיהָ דְמַאוֹ דְעַאל, וַיַּנְפַּקְ לְמַנְדָע אַרְחוֹ דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָא בְּתִיב, (משל ז) וְאַרְחָ צְדִיקִים בָּאוֹר נְגַה וְגוֹ. וּבְתִיב (ישעה ט) וַעֲמֵךְ בְּלָם צְדִיקִים וְגוֹ.

תְּנִיא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כֹּל הָנִי תְּקוּנִין, וְכֹל הָנִי מַלְיִי, לְמַחְצִי חַקְלָא אַתְמָסָרָן. וְתְנִינָן, חַיְבֵין בְּבִכּוֹל עֲבָדִין פְּגִימָוֹתָא לְעַילָא. מַאי פְּגִימָוֹתָא. בְּמָה דְבִתִּיב, שְׁחַת לוֹ לֹא בְּנֵיו (דף רצ"ז ע"ב) מַזְמָמָה דָהָא כֹּל הָנִי תְּקוּנִין לֹא מְשַׁתְבֵּחַי בְּדַקָּא יָאֹתָה. בְּתוּב אַחֲר אָוֹמֵר, (ישעה ט) וַיַּלְבַּשׂ צְדָקָה בְּשָׁרוֹן, וּבְתוּב אַחֲר אָוֹמֵר (שם) וַיַּלְבַּשׂ בְּגָדִי נְקָם תְּלֻבָּשָׂת. אֶלָּא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וַיַּלְבַּשׂ צְדָקָה, בְּזָמָנָא דִיְשָׂרָאֵל וְכַאֲן. לֹא זָבוֹ, וַיַּלְבַּשׂ בְּגָדִי נְקָם וְגוֹ.

לשון הקודש

התקוננים וכל אלו הדברים נמסרו לקוזרי השדרה. ולמדנה, רשותים בביבול עושים פגָם למעלה. איזה פגָם? במו שבתוב, שחת לו לא בני מומם, שהרי כל אלו התקוננים לא נמצאים במו שאריך. בטור אַחֲר אָוֹמֵר, (ישעה ט) וַיַּלְבַּשׂ צְדָקָה בְּשָׁרוֹן, וּבְתוּב אַחֲר אָוֹמֵר, (שם) וַיַּלְבַּשׂ בְּגָדִי נְקָם תְּלֻבָּשָׂת. אֶלָּא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כל מדרגה, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כל אלו שלמות הפל. זה שפטות (מיכה י) תתנו אֶמֶת לַיְעַקְבּ חִסְדָּא בָּרָהֶם. ומשום פֶה, לכל אשר יקראה באמת כתוב. אשרי חקלקו של מי שנברנס ויצא לדעת דרכיו של הקדוש ברוך הוא, ועל זה כתוב, (משל ז) ואarah צדיקים באור נגה וגו. וכתרוב (ישעה ט) ועמאך בלם צדיקים וגו. למדנה, אמר רַבִּי יִצְחָק, כל אלו

אמָר רבי יוסי מַאי פְגִימוֹתָא. בִמְהַ דְתַגְנִין, דְאַבְהָן
לֹא מִסְתְּפָקֵין (ס"א מסתפקין) לְאַתְבָרְכָא מִהְהֹא
שְׁקִיוֹ דְנַחַלָא. כֶל שְׁכַנּוּ בְגִינַן. בִמְהַ דְאַת אָמָר, שְׁחַת
לוּ לֹא בְגִינוּ מוֹמָם. מַאי לוּ לֹא תְרִי זְמַנִי. אֲלָא חַד
לְעִילָא, וְחַד לְתַתָּא.

וְהִיִינּוּ דָאָמָר רַבִי שְׁמֻעוֹן, כֶל זְמַנָא דְחִיבָרִיא סְגִיאָו
בְעַלְמָא, בְבִיכּוֹל שְׁמָא קְדִישָא לֹא מִתְבָרֵךְ
בְעַלְמָא. וּכֶל זְמַנָא דְחִיבָרִיא לֹא סְגִיאָו בְעַלְמָא, שְׁמָא
קְדִישָא מִתְבָרֵךְ בְעַלְמָא. הַדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים קד)
וַתִּמְנוּ חֲטֹאים וְגוּ, בְרַכִי נְפָשִׁי אַת יְיָ הַלְלוִיה. אָמָר
רַבִי אָבָא, מִקְרָא זֶה מִפְשֵׁש הַוָא, דְכְתִיב שְׁחַת לוּ לֹא
בְגִינוּ מוֹמָם. מָאן גְּרִים לְחַבְלוֹתָא דָא. הַדָר עַקְשׁ
וּפְתַלְתָל, בְגִינַן דְאַיִינּוּ חִיבָרִיא וְדָרָא אַשְׁתָבָח הַבִּי.

לשון הקודש

רַבִי יַצְחָק, וַיְלַבֵשׂ אַדְקָה – בָזָמוֹן
שְׁיִשְׁرָאֵל וּכְאַיִם. לֹא זָכוּ – וַיְלַבֵשׂ בְגָדִי
גָקָם וְגוּ.

אָמָר רַבִי יוֹסֵג, מָה הַפְגָנָב? בָמָו שְׁלָמְדָנוֹן,
שְׁהָאָבוֹת לֹא מִסְתְּפָקִים (מסתפקים)
לְהַתְבָרֵךְ מִאוֹתָה הַהַשְׁקִינה שֶׁל הַנַּחַל, כֶל
שְׁבַנְןָה הַבָּנִים, בָמָו שְׁגָאָמָר שְׁחַת לוּ לֹא
בְגִינוּ מוֹמָם. מָהוּ לוּ לֹא – שְׁתִי פְעָמִים.
אֲלָא אַחֲרָה לְמַעַלָה וְאַחֲרָה לְמַטָּה.
וְזֹהוּ שָׁאָמָר רַבִי שְׁמֻעוֹן, כֶל זְמַנָ

בגין בך בתר דאמר משה כל הגי מלין, ואדבר שמא קדישא בדקא יאות, אמר וڌאי צדיק יישר הו, מלאה בתקוניה. אבל שחת לו לא בניו מומם. מי טעמא הבי. משום דאיןן דר עקש ופתלטל. אמר רבי יהודה, לו לא, בלומר לגרמייה עבדין דא חיבין, גרמיין לאסתלקא ברבן מעלה. אמר רבי אבא, לו לא, הא אוקימנא והבי הו. מה כתיב בתיריה. הליי תגמלו זאת, לשלא גמול דא לקודשא בריך הו, על כל אינן טבאן גרים לך, עביד לך בלבד.

רבי אלעזר פתח, (ויקרא כט) **ו אף גם זאת בהיותם בארץ איביהם וכו'.** ובאיין אינן ישראל, על כל עמיין עובדי כוכבים ומזרות, **דאף על גב דרגיו קמי מאיריהון, קדשא בריך הו לא בעי לשבקא לו.**

לשון הקודש

משום זה, אחר שאמר משה כל אלו הדברים והכבר השים הקדוש במו שאריך, אמר, וڌαι צדיק יישר הו, דבר בתקונו. אבל שחת לו לא בניו מומם. מה הטעם לך? משום שהם דור עקש ופתלטל. אמר רבי יהודה, לו לא, בלומר לעצם עוזים לך הרשעים, שגורמים לברכות להסתלק מהעולם. אמר רבי אבא, לו לא, הרי בארנו לך

דְּבָכָל אָתָר דָּגְלוֹ בֵּינוֹ עַמְמִיא, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא עַמְהוֹן בָּגְלוֹתָא. הֲדָא הוּא דְבָתִיב וְאַף גַּם זֹאת בְּהִוּתָם בָּאָרֶץ אִיבִּיכֶם וּנוּ.

רַבִּי אָבָא אָמַר, וְאַף גַּם זֹאת בְּהִוּתָם.

תֵּא חָזֵי, כַּמָּה חַבְיוֹתָא דְקֹודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְגַבְיהָוּן דִּיְשָׂרָאֵל, דְאַף עַל גַּב דְגַרְמַיּוֹן לְמַגְלִי בֵּינוֹ עַמְמִיא, שְׁכִינַתָּא לֹא אַתְעָדִיאת מְגַהוֹן לְעַלְמַיּוֹן. דְלֹא תִּמְאֵן דָאִינּוֹ בְּלַחְזָדִיהוּ בָגְלוֹתָא מִשְׁתְּפָחִין. אַלְאָ וְאַף גַּם זֹאת עַמְהוֹן מִשְׁתְּפָחִין. הֲדָא הוּא דְבָתִיב וְאַף גַּם זֹאת בְּהִוּתָם בָּאָרֶץ אִיבִּיכֶם וּנוּ.

לִמְלָכָא דָאָרְגֵּז עַל בָּרִיה, גּוֹר עַלְיהָ עֻזְנָשָׁא לְאַתְרַחְקָא מְגִיה, וְלִמְיַזֵּל לְאָרְעָא רְחִיקָא. שְׁמַעַה מְטַרְזְנִיתָא וְאַמְרָה, הַוְאֵיל וּבָרֵי אַזְיל לְאָרְעָא רְחִיקָא, וְשַׁדִּי לִיה מִלְכָא מְהִיבְלִיה, אַנְאָ לֹא אַשְׁבוֹק

לשון הקודש

אָוֹתָם. שְׁבָכָל מָקוֹם שְׁגָלֵי בֵּין הַעֲמִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַמָּהֶם בָּגְלוֹת. וְזוּ שְׁבָתוֹב וְאַף גַּם זֹאת בְּהִוּתָם בָּאָרֶץ אִיבִּיכֶם וּנוּ.

רַבִּי אָבָא אָמַר, וְאַף גַּם זֹאת בְּהִוּתָם.

בָּא רָאָה בְּפָהָה הַחַבִּיבות שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּלֶפֶי יִשְׂרָאֵל, שָׁאַף עַל גַּב שְׁנוּרָמִים לְגַלוֹת בֵּין הַעֲמִים, הַשְׁכִינָה לֹא

לייה, או תְּרוֹנוֹנָא בְּחֶדֶד נִיתְוֹב לְהַיכְלָא דְמִלְבָא או תְּרוֹנוֹנָא בְּחֶדֶד נִיתְוֹב בְּאָרֶץ אַחֲרָא. לְזָמַנִּין, פְּקִיד מִלְבָא עַל מַטְרוֹנוֹנִיתָא, לֹא אַשְׁפֵּחַת. דְּהֻנּוֹת אַזְּלָת עַם בָּרִיה, אָמֵר, הַזָּאיל וּמַטְרוֹנוֹנִיתָא תִּמְןָן, תְּרוֹנוֹיְהוּ יִתְוּבֵן. וּבָזְמַנָּנוֹ דְּפִקְיד קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַטְרוֹנוֹנִיתָא. פְּקִיד לְהָבְקִיד מִיתָּא, וּבְגִינָה פְּקִיד לְבָנָיו. חֶדֶד הוּא דְכְתִיב, (שמות ੧) וְגַם אָנָי שְׁמַעְתִּי אֶת נָאכָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוּ'. מִאן גְּרִים דָאָנָא שְׁמַעְנָא עַקְתָּהּוֹן. בְּבִיכּוֹל, מַטְרוֹנוֹנִיתָא. דְדִכְרָנָא לְהָ. חֶדֶד הוּא דְכְתִיב, (שמות ੨) וְאַזְפֵּר אֶת בְּרִיתִי. וּכְתִיב (שמות ੩) וַיַּזְפֵּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתְוֹ. וּכְדָ קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִדר לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלִוְתָּא, מִה בְּתִיב. (דברים ੪) וַיָּשַׁב יְיָ אֱלֹהִיךְ אֶת שְׁבוּתְךָ וּרְחַמְּךָ, דָא מַטְרוֹנוֹנִיתָא. וּעוֹד בְּתִיב, (תהלים פה) רְצִית יְיָ אֶרְצֶךָ שְׁבַת שְׁבּוֹת יַעֲקֹב.

לשון הקודש

מי נורם שאני שומע צרכתם? בבענוקל המילכה. שאני זוכר אותה. זהו שכתבוב (שם) וואזבר את בריתך. וכתוב (שם ੨) ויזפר האללים את בריתך. וכאשר הקדוש ברוך הוא יתזכיר את ישראל אלמן הגלוות, מה כתוב? (דברים ੫) ושב הר אלהיך את שבותך ורחמך. זו המילכה. ועוד בכתוב, (תהלים פה) רציתך הר ארץ שבת שבות יעקב.

מהיכלנו, אני לא אעזוב אותן. או שנינו באחד נשוב להיכל של הפלך, או שנינו באחד נשב הארץ אהרת. לעתים פוקר הפלך על המילכה, ולא מזאתה, שהיתה הולכת עם בניו. אמר: הַזָּאיל וּמַמְלָכָה שם, שניהם ישובנו. ובזמן שיפCKER הקדוש ברוך הוא למלכה, פוקר אותה בתחליה, ובנכללה פוקר את בניו. זהו שפתות (שמות ੧) ו גם אני שמעתי את נאכת בני ישראל וגנו.

אמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, הַלְּיִ' תָּגַמְלוּ זֹאת, בְּגַין דָא תְוֹן דָר
עַקְשׁ וְפִתְלָתָל, אַתָּנוּ חֲווִיתָנוּ גְּרָמֵין דְתָגֵלִי זֹאת
בְּגַלּוֹתָא. הַלְּיִ' תָּגַמְלוּ זֹאת. דָא הוּא גְמֹול דְעַבֵּיד
עַמְבּוֹן, בְּכָל אַיִלּוֹן נִימּוֹסִין דְמִצְרָים, בְּכָל אַיִלּוֹן אַתָּנוּ
דְעַבֵּיד לְכוֹ, דָא הוּא גְמֹול דָא תְוֹן שְׁלָמִין לְהָאִי זֹאת.
מִאֵן גְּרָם לְכוֹן דָא. בְּגַין דָא תְוֹן עַמְבּוֹן נִבְלָל וְלֹא חַכְמָם,
וְלֹא מִסְתְּבָלִין בְּכָל אַיִלּוֹן טְבָן דְעַבֵּיד לְכוֹ עד הַשְׁתָּא.

הַלְּיִ' תָּגַמְלוּ זֹאת, דָא שְׁבִינְתָּא. וְהָא אָזְקִימָנָא מַלְיִן
דְתָגִינָן, הַ"א דְבָהָבָרָאָם, (בראשית כ) זְעִירָא. הַ"א
דְבָהָלִי' רְבָרְבָא. וְהָא אַתָּמָר דְתָגִיא, אָמֵר רַבִּי
יְהוֹדָה, הַ"א דְבָכָל אַתָּר קְרָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַקְרָבִי
אָם. וְתִרְיֵי עַלְמִין נִיגָהּוּ, דְבָתִיב, (תהלים ק) מִן הָעוֹלָם
וְעד הָעוֹלָם. וְהָא תָגִינָן בְּרֹזֶא דְקָרָא, (במדבר כח) בְשָׁמָן
בְּתִית רְבִיעַת הַהִין.

לשון הקודש

עד עתה.
תַּלְהָ' תָּגַמְלוּ זֹאת – זו השבינה. וְהָרִי
בְאַרְנוּ הַדְּבָרִים, שְׁלָמְדָנוּ, אַזְטָה הַ"א שְׁלָמְדָנוּ
בְהָבָרָאָם (בראשית כ) – קְטָנָה. הַ"א שְׁבָהָלָה'
– גְדוֹלָה. וְהָרִי נִתְבָּאָר שְׁלָמְדָנוּ, אָמֵר
רַבִּי יְהוֹדָה, הַ"א שְׁבָכָל מִקּוֹם – הַקְדּוֹשָׁ
בָרוּךְ הוּא, וְגַךְראָת אָם. וְשַׁנְיִי עוֹלָמוֹת
הָם, שְׁפָרְתּוֹב (תהלים ק) מִן הָעוֹלָם וְעד
הָעוֹלָם. וְהָרִי לְמִדְנוּ בְסּוּד הַפְּסוֹק, (במדבר

אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, הַלְּה' תָּגַמְלוּ זֹאת,
מִשּׁוּם שָׁאַתָּם דָוֶר עַקְשׁ וְפִתְלָתָל, אַתָּם
הִיִּתְּמַמְּנִים גּוֹרְמִים שְׁתָגֵלָה זֹאת בְּגַלּוֹת. הַלְּה'
תָּגַמְלוּ זֹאת? וְהָוּ הַגְמֹול שְׁעִשָּׂה עַמְּכָם
בְּכָל אַוְתָם מַוְפְתִים שְׁלָמְדָים, בְּכָל
אַוְתָם אַוְתָם שְׁעִשָּׂה לְכָם, הַזְוּ הַגְמֹול
שְׁאַתָּם מַשְׁלְמִים לְזֹאת הַזֹּוּ? מַיְנָרָם לְכָם
זֹה? מִשּׁוּם שָׁאַתָּם עַמְבּוֹן נִבְלָל וְלֹא חַכְמָם, וְלֹא
מִסְתְּבָלִים בְּכָל אַוְתָן טוֹבָות שְׁעִשָּׂה לְכָם

תניא רבי יהודה אומר, בכמה ארתי אסתפלנא,
דקודשא בריך הוא לא עדי (דף רח"ז ע"א)
רחלימוטא מניהו דישראל, דבכל אחר דאיינון
הוא, קדשא בריך הוא בגיןיה. דכתיב, (ויקרא כ) לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גָּעֲלָתִים לְכַלְתֶּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי
אתם. דיקא אתם, בגיןיה עמהון לא עדי
מניהו לעלמי.

רבי יצחק היה אויל בארכא, ונגע בית רבי חייא,
אמר ליה חמיינא (לה) באגפה, דהא במדורא
דשבינה מדורך. מי כתיב. (שמות ג) וארד להצילו
מיד מצרים. וארד, ארד מביע ליה. וארד
בקדמיתה. אימתי. פד נתת יעקב למצרים. ולמה.
להצילו מיד מצרים. דאלמלא לא היה בגיןיה, לא
יבין למסבל גלוותא. כמה דעת אמר (תהלים צא) עמו
אנכי בצרה אחילצחו ואכברדה.

לשון הקודש

לעולם.

רבי יצחק היה מהליך בדרך ונגע בו
רבי חייא. אמר לו, רואה אני (אותם)
בפניך שערי במדור של השכינה
מקום. מהו שברוב (שמות ג) וארד להצילו
מיד מצרים? וארד?! ארד היה עריך לו!
וארד - בראשונה. מתי? באשר ירד
יעקב למצרים. ולמה? להצילו מיד

למרגנ, רבי יהודה אומר, בכמה
מקומות הסתכלתי שהקדוש ברוך הוא
לא הסיר אהבתו מהם מישראל, שבכל
מקום שם היה, הקדוש ברוך הוא
ביגיהם, שברוב (ויקרא כ) לֹא מְאַסְתִּים
ולא געלתים לכלהם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אתם.
אתם הווא, בגיןם עםכם, לא סר מכם

אמָר לֵיה, וְדֹאי בְּכֶל אַתָּר דִּיְשָׁרָאֵל שְׁרִיּוֹן, קָדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בַּינְיוּחוֹ. וּכֶל אַתָּר דִּחְפִּימִי דָּרָא
אֲזָלִין, קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִיל עַמְהֹן, דְּכַתִּיב, (שם)
כִּי מְלָאָכָיו יִצְוָה לְךָ וְגַוּ. מְגַלֵּן. דְּכַתִּיב, (בראשית לט)
וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְבּוֹ וְגַוּ, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאָשֶׁר רָאָם
מַחְנָה אֱלֹהִים זֹה. הַשְׁתָּא גַּשְׁתָּתָף פְּחַדָּא, וְגַיְזִיל
בְּאַרְחָא, דָּהָא יַדְעָנָא דְּלַאֲתָר חָר אֲזָלִיןן, לְאַכְלָלָא
אֲנָפּוֹי דְּשִׁבְינְתָּא. אָמֶר לֵיה, וְדֹאי. אָמֶר רַבִּי יִצְחָק,
תְּגִינְנָן, שְׁלוֹחִי מִצְוָה אֵין נַזּוֹקִין, לֹא בְּחַלְיכָתָן וְלֹא
בְּחַזְרָתָן. וְאֵן לְאַתְּחַזָּה קְפִי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲזָלִיןן, וְלֹא דְּחִילְנָא.

עד דָּהָו אֲזָלִי, אָמֶר רַבִּי חַיָּא, בְּתִיב (בראשית ב)
אֵלָה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ. הַשָּׁמִים,
לְאַכְלָלָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָאָרֶץ, לְאַכְלָלָא

לשון הקודש

מצרים. שם לא היה ביןיהם, לא יכולם לסבול הפלות, כמו שנאמר (תהלים צ) עמו אנכי בצרה אחלצחו ואכברדה. אמר לו, וראי בכל מקום שישראל נמצאים, הקדוש ברוך הוא ביןיהם. וכל מקום שחכמי הדור חולבים, הקדוש ברוך הוא הולך עפהם, שבתוב (שם) כי מלאכיו יצוה לך וגוו. מנין לנו? שבתוב (בראשית לט) ויעקב הולך לדרבו וגוו, ויאמר יעקב באשר ראם מהנה אליהם זה. עתה

**קדשא בריך הוא וכל מה דלתתא, אין אקרין
תולדות השמים מניהו.**

אמר ליה אי כי מהו בהבראם, ואתמר בה בראם.
 אמר ליה פלא חד מלאה, כدر שמים אתה חברו,
 האי ה' אפיקת תולדות, ואין אקרין תולדות
 השמים והארץ. אמר ליה אי כי, במאו אוקימנא
 בה בראם, באברם. אמר ליה פלא חד מלאה הוא,
 באברם, היינו השמים, דמתפנו שריין לאתפתשתא.
 בה בראם, היינו והארץ, פלא חד מלאה.

אמר ליה, ודי כי הוא, וזהו אוליפנא, דבתייב,
 אלה תולדות השמים והארץ. ותניין, העולם
 הזה נברא בה, דבתייב בהבראם. והעולם הבא, נברא
 ב', דבתייב, בראשית ס) ונחר יצא מעדן להש考ות את
 הנן. לאכללא השמים. את הנן, לאכללא את הארץ.

אחד הוא. באברם - אלו השמים,
 שמשם מתחילהים להתפשט. בה בראם,
 וזה והארץ, והכל דבר אחד.

אמר לו, ודי קד הוא, והרי למדנו,
 שבתוב אלה תולדות השמים והארץ.
 ולמדנו, העולם הזה נברא בה, שבתוב
 בהבראם. והעולם הבא נברא ב',
 שבתוב בראשית ס) ונחר יצא מעדן
 להש考ות את הנן - לכלל השמים. את

והארץ - לכלל את הקדוש ברוך הוא
 וכל מה שלמטה, אלו נקראים תולדות
 השמים, מהם.

אמר לו, אם כן, מהו בהבראם, וגואמר
 בה בראם? אמר לו, הכל דבר אחת.
 כאשר השמים התחברו, ה' הוא הוציאיה
 תולדות, והם נקראו תולדות השמים
 והארץ. אמר לו, אם כן, בפה אמרנו בה'
 בראם - באברם? אמר לו, הכל דבר

וְהִיא אָקוּמֶנָּא, דְּבַתִּיב, (שיר השירים ז) **מַעַן גִּנִּים,** **דָּא הִיא הַשְׁמִים,** **בָּאֵר מִים חַיִם,** **דְּבַתִּיב,** (בראשית כו) **וַיַּכְרוּ שֵׁם עֲבָדִי יִצְחָק בָּאֵר,** **דְּבַתִּיב** (שם) **וַיַּעֲתַק מִשֵּׁם וַיְחַפֵּר בָּאֵר אַחֲרַת וְגוֹ.** **וַנַּזְלִים מִן לְבָנוֹן,** **דָּאִינּוּ מַתְעַטְּרִין לְעִילָּא,** **וַסְלַקְוּן בְּרִישָׁא דְמַלְפָא.** **דְּבַתִּיב,** (תהלים קח) **בַּי גָּדוֹל מַעַל שָׁמִים חַסְדָּה.**

מִן לְבָנוֹן, **מַתְמַנוּ נְפֻקֵּין לְבִנָה.** **וְגַנִּיד וְאַתְמַשֵּׁךְ לְכָל זְוִיָּין,** **עַד דְּגַדְּדִין אִינּוּ מְבִיעָן,** **וְגַחְתִּין לְאַתְבָּגְשָׁא לְאַתְרָה דְּאַקְרִי יִמְאָרָא.** **דְּבַתִּיב,** (קהלת א) **כָּל הַגְּדָלִים הַלְּכִים אֶל הַיּוֹם וְגוֹ.** **וְכַתִּיב,** (ישעיה נא) **הַבִּיטוֹ אֶל צָור חַצְבָּתָם וְגוֹ.** **לְבַתָּר בְּתִיב,** (שיר השירים ז) **גַּן גְּעוֹל אַחֲתִי בְּלָה וְגוֹ.** **וּמְבָאָן, נְפִיקָו תַוְלָדוֹת לְבָלָא.** **דְּבַתִּיב, בְּהַבְּרָאָם, בָּה' בְּרָאָם מִפְשָׁש, בְּאַבְרָהָם.** **אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, וְאַפְּיוֹ בַּיְעָקָב מִפְשָׁש.** **וּבָלָא חַד מְלָה.**

לשון הקודש

ומתפשט לכל הказות, עד שנמשכים אלו המקורות ויורדים להתכנס למקום שנקרא הים הגדול, שכתבו (קהלת א) כל הגדלים הליכים אל הים וגו'. וככתוב (ישעיה נא) הביטו אל צור חצבותם וגו'. ואחר קד כתוב, (שיר השירים ז) גן גועל אחותי בלה וגו'. ומbean יצאו תולדות לבלם, שכתבו בהבראם, בה' בראם מפש, באברהם. אמר רבי יצחק, ואפלו ביעקב מפש. והכל דבר אחד.

הן – לכלל את הארץ. ותני בארני, שבתוב (שיר השירים ז) מעין גנים, זהו השמים, באֵר מים חיים, שבתוב (בראשית כ) ויכרו שם עבדי יצחק באֵר אחרית וגו'. ונזלים מִן לְבָנוֹן, שאלו מתקשטים למעלה ועוילים בראשו של המלך, שבתוב (תהלים קח) בַּי גָּדוֹל מַעַל שָׁמִים חַסְדָּה. מִן לְבָנוֹן – שם יוצאים לבייה. ונמשך

אמָר רַבִּי יִצְחָק, בֶּן אָנוֹ יַתְבִּין לְקַמִּיה דָרְבֵי שְׁמֻעָז, פֶּלְא אֲתָמָר קַמִּיה בְּאַתְגָּלִיא, וְלֹא אַצְטְּרִיכָּנָא לְכָל הָאֵי. אָמָר לֵיה, לֹא רַבִּי שְׁמֻעָז בְּשָׁאָר בְּנֵי נְשָׂא, דְבָלָהו קַמִּיה, בְּשָׁאָר נְבִיאֵי לְקַמִּי מְשָׁה. עַד דְהּוֹ אָזְלִי, אָמָר רַבִּי חִיא, בְּתִיב, (ישעה מט) הַתְשִׁבָּה, אַשְׁה עוֹלָה מְרַחֶם בֶּן בְּטָנָה וְגוֹ. הָאֵי קָרָא אָזְקָמוֹת, וְהַכָּא מָאֵי קָא מִירִי. אָמָר רַבִּי יִצְחָק, אֵי בְּקָטוֹרָא דְחַבְּרִיאָ, סְמִיכָּא לֹא אַסְמְבָּנָא, אָנוֹ מָה נִימָא.

אָמָר לֵיה, דְהָא קָלָא דְרַמְיוֹזَا חַד, שְׁמֻעָנָא יוֹמָא חַד, בֶּן הָזָה אָזְילָנָא בְּאַרְחָא, וְלֹא יַדְעָנָא מָאֵן אָמָר, וְלֹא יַדְעָנָא מָלָה.

וְתָא חִיא, שְׁבָעָה יוֹמִין הוּוּ דְחַלִּישָׁנָא עַל דָא, וְלֹא טְעִימָנָא מְדי. וְהַשְׁתָּא אָזְלָנָא לְגַבִּיה דְבוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְלִילָמָא לֵי דְלִילָמָא אַדְבָּר. אָמָר לֵיה, דְלִילָמָא

לשון הקודש

סְמִיכָּה לֹא נְסִמְבָּתִי, אָנוֹ מָה נָאָמָר? אָמָר לוֹ, שְׁהָרִי קוֹל שֶׁל רַמְנוֹ אַחֲר שְׁמַעַתִּי יוֹם אַחֲר בְּאָשָׁר הִיִּתִי הַזָּלֶךְ בְּדַרְךְ, וְלֹא יַדְעָתִי מַי אָמָר, וְלֹא יַדְעָתִי דְבָר.

וּבָא רָאָה, שְׁבָעָה יָמִים הִיוֹ שְׁנַחַלְשָׁתִי עַל זֶה וְלֹא טְעַמְתִּי דְבָר, וַעֲתָה הַזָּלֶךְ אַנְי אַצְלַ הַפְּנוּרָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁיָּאָמָר לֵי, שְׁמָא אַזְפָּר. אָמָר לוֹ, שְׁמָא אוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁחִיה

אָמָר רַבִּי יִצְחָק, בָּאָשֶׁר אָנוֹ יוֹשְׁבִים לְפָנֵי רַבִּי שְׁמֻעָז, הַבָּל גָּאָמָר לְפָנֵיו בְּגָלוּי וְלֹא הַצְטְרִיכָנוּ לְכָל זֶה. אָמָר לוֹ, אֵין רַבִּי שְׁמֻעָז בְּשָׁאָר בְּנֵי אָדָם, שָׁפְלָם לְפָנֵיו כָּמוֹ שָׁאָר הַגְּבִיאִים בְּלֶפֶי מְשָׁה. עַד שְׁחוּי הַזָּלֶכִים, אָמָר רַבִּי חִיא, בְּתִיב (ישעה מט) הַתְשִׁבָּה אַשְׁה עוֹלָה מְרַחֶם בֶּן בְּטָנָה וְגוֹ. פְּסָוק זֶה בְּאַרְחוֹן, וְכֹאֵן מָה הוּא עוֹסָק? אָמָר רַבִּי יִצְחָק, אֵם בָּקָשָׁר שֶׁל חַבְּרִים,

ההוא יומא דהוה איזיל רבי אלעוז לגביה דחמיוי,
וְהַהְוָא יומא איזילנא עמייה, וְהָא אַדְפְּרָנָא מלָה.

תא חוי, הבי אמר רבי אלעוז משמיה דאבי, אמרו
ישראל קמי קדרשא בריך הוא, מיומא דגפלנא
בגלוֹתָא, קדרשא בריך הוא שביק לוּ בגלוֹתָא, ואנשי
לוּ. הדא הוא דכתיב, (ישעה ט) ותאמֵר ציון עזבני יי'
וַיְיָ שְׁבָחָנִי. אמרה שכינתא, התשבח אשא עליה, וכי
ישראל דאקרזון בגין, כמה דאת אמר, (דברים י) בגין
אתם לי' אליהיכם. מರחים בון (דף רח"צ ע"ב) בטנה, כמה
דאת אמר, (ירמיה כ) ואנבי נטעיתך שורק בלה זרע
אמת. גם אלה תשבחנה, דכתיב, (בראשית כ) אלה
תולדות השמים והארץ. ואנבי לא אשכח, מפאן,
דקודשא בריך הוא לא שביק לוּ לישראל לעלמיין.

לשון הקודש

שנקראים בגין, כמו שנאמר (דברים י)
בניהם אתם לה' אליהיכם, מרחם בון
בטנה, כמו שנאמר (ירמיה כ) ואנבי
נטעתיך שורק בלה זרע אמת, גם אלה
תשבחנה, שכחותם (בראשית כ) אלה תולדות
השמים והארץ?! ואנבי לא אשכח.
מפאן שהקדוש ברוך הוא לא עזוב
אותם את ישראל לעולמים.

הולד רבי אלעוז אצל חמיוי, ואותו היום
הלבתי עמו, והנה נופרתי ברבך.
בא ראה, פה אמר רבי אלעוז משמו
של אביו, אמרו ישראל לפני הקדוש
ברוך הוא: מיום שנפלנו בגלוות, הקדוש
ברוך הוא עזוב אותנו בגלוות ושבח
עזבני ה' וה' שבחני. אמרה השכינה:
התשבח אשא עליה?! וכי ישראל

תו אמר, התשכה אשָׁה עוֹלָה מְרַחֵם בֶּן בְּטִנָּה. דָא
הוא ר' זוא עלאה דאמיר קדשא בריך הוא. הא
מלין אלין בשמייה אחידן. כמה דקוזרשא בריך הוא
לא אנשי שמיה, דהא הוא כלא, אך קדשא בריך
הוא לא אנשי לוין לישראאל דאיינו אחידן בשמייה
ממש. אתרגיש רבי חייא, אמר ודי ר' דא היה מלאה.
בריך י'הא קדשא בריך הוא דערענא לך, וידענא
מלאה. וידענא מאן היהו דשמענא מניה.

וותא ח'י, דההוא יומא דרהייטנא ארבע מלוי, ולא
אשבחנא מאן ח'וה. אמר ליה, בגין דעהלנא
בחד מערתא דרבי אלעזר נפייש שעטה חדא. קרי
עליה רבי חייא הני קראי, (ישעה נה) או יבקע בשחר
אורך וגוו'. או תקרא ווי' יענה וגוו' או תתענג על
וי' וגוו'.

לשון הקודש

וירעתינו דבר, וירעתינו מי אותו ששם עתי
מןנו.

ובא ראה, שאותו יומ שרצתי ארבעה
מלין, ולא מצאתי מי היה. אמר לו,
משמעותי בערעה אחת שרבי
אלעזר נח שעה אחת. קרא עלי רבי
חייא אלו הפסקים, (ישעה נה) או יבקע
בשחר אורך וגוו'. או תקרא זה יענה וגוו',
או תתענג על זה וגוו'.

עוד אמר, התשכה אשָׁה עוֹלָה מְרַחֵם בֶּן
בְּטִנָּה. וזה סוד עלין שאמר הקדוש
ברוך הוא. הנה דברים אלו בשמו
אחוים. כמו שהקדוש ברוך הוא לא
שוכח שמו שהר הי הוא הפל – אך הקדוש
ברוך הוא לא שוכח אותם את ישראל,
שהם אחים בשם ממש. התרגש רבי
חייא, אמר, ודי יהו דבר חדש. בריך
יהי הקדוש ברוך הוא שנפנשתי בה

זכור ימות עולם בין שנות דר ודר וג'. (דברים לב) זכר ימות עולם, רבינו אבא אמר, מאן ימות עולם. אינון שתא יומין, שעבד קדשא בריך הוא עלמא בהז. דכתיב, (שםות לא) כי ששת ימים עשה יי' וג'. ששת ימים, ולא בשש תמים, זה אוקימנא. בין שנות דר ודר. בלומר, אינון ימות עולם, ידעו ונשתמודע כל אינון שני יומין, וכל דרא ודר, עד דרא דא דעתון קיימי.

שאל אביך ונידח, דא קדשא בריך הוא. אך הוא יגלה עומקך דחכמתא. ומאי היא. אלא כד אינון שתא יומין שבליו עלמא, לא שבליו ליה, אלא בגינה, דתיתני אנתה ותקיים אוריתא. דתיגנין, כל מה שעבד קדשא בריך הוא, על תנאי עבד, כד יתינו

לשון הקודש

דור זה שאתם עומדים בו. שאל אביך ונידח - זה הקירוש בריך הוא. וזה שבתו הלא הוא אביך קמיה. ונידח, והוא יגלה, ומה היא? אלא באשר שששה ימים אלו בנו את העולם, לא בנו אותו אלא בגיןה, שבתא אתה ותקיים את התורה. שלמרני, כל מה ששעה הקירוש בריך הוא - על תנאי עשה, שבאשר יבוא

(דברים לא) זכר ימות עולם בין שנות דר ודר וג'. זכר ימות עולם. רבינו אבא אמר, מי אלו ימות עולם? אלו ששה ימים שעה הקירוש בריך הוא העולם בהם, שבתו (שםות לא) כי ששת ימים עשה ה' וג'. ששת ימים, ולא בשש ימים, והרי בארכנו. בין שנות דר ודר. בלומר, אלו ימות עולם, ידעו ונתמודעו כל אלו הימים והימים וכל דור זה, עד

ישראל, اي יקבלו אוריה תא יאות, וαι לא דיבדר
לייה לתחזו ובזהו. ובגין בך, אינז'ן ימות עולם ידע
ויאשתחמודען כלא.

זהא תגינן, הנהו ענפי דאליגנא, חד מטה חדנו בנו
אליגנא, זהא אוקימיגנא, בדין קדרשא בריך הוא
ברר לוון, לממןן טריסין, על שאר עמיין, ואתונ מה
בתיב. כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלהתו, שלא יהב
להו לרביבא, ולא למלאבא, ולא למאנא אחרא,
זהאי עמא דקודשא בריך הוא נסב לחולקיה.

באן אחר אשכח ליה. ימץאהו באָרֶץ מדבר וברתחו
ילל ישמן וגו'. דבטיב, (יהושע כד) תרח אבּי
אברהם וגו'. ואכח את אביכם את אברהם וגו'.
ומהכא דבר להו לישראל בכל דרא ודרא, ולא
אתפרש מעיהו, ודבר להו ברהמי, הדא הוא דבטיב
בגשר יעיר קנו וגו'.

לשון הקודש

נחלתנו. שלא נתנו אותם לשך, ולא
למלךה, ולא למאנעה אחר, וזה העם
שנהקדוש בריך הוא נטול לחלקן.
באייה מקום מצא אותו? ימץאהו באָרֶץ
מרקבר וברתחו ייל ישמן וגו'. שבתוב
(יהושע כד) תרח אבי אברהם וגו', ואכח את
אביכם את אברהם וגו'. ומפני מנהיג
אתם את ישראל בכל דור ודור ולא

ישראל, אם יקבלו את התורה - מوطב,
ואם לא - שיזורחו לתחזו ובזהו. ומשום
זה, אלו ימות עולם יודעים וمبינים הפל.
ותרי למךנו, אלו ענפי האילן איך
נאהווים בתוך האילן? ותרי בארכנו,
שבאשך הקדוש ברוך הוא ברר להם
לפניהם המנוגדים על שאר האמות, ואתם
מה ברתובי? כי חלק הי' עמו יעקב חבל

כִּנְשָׁר יְעֵיר קֹנוֹ. (דברים ל'ב) אמר רבי יוסף, לא אֲשֶׁר חָנָא מֵאָן דְּחַיִם עַל בָּנוֹי, פְּהָאִי גְּשָׁרָא. וְעַל דָּא תְּגִינָּן, כְּתִיב, (יחזקאל א') וּפְנֵי אֲרִיה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבָּעָתָם וּפְנֵי שׂוֹר מִהָּשָׁמָאל. נְשָׁר בָּאָן דִּוְבָּתִיה. בַּאֲתָר דִּיעָקָב קָאִים. הָדָא הוּא דְּבָתִיב, (משל) לְדָרְךָ הַנְּשָׁר בְּשָׁמִים. בְּהַהְוָא אֶתֶּר מִפְּשָׁש. מֵאַי טַעַמָּא. בְּגַיְן דָּאִיהוּ רְחַמִּי עַל בָּנוֹי, וְדִינָּא לְגַבֵּי אַחֲרָגִין. פְּהָ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָּבָר לְבָנוֹי כִּנְשָׁר דָּא.

מַה כְּתִיב י' בְּדָד יְנַחֵן וְאֵין עַמוֹ אֶל גָּבָר. הוּא בְּלַחְזָזֵי, דְּבָתִיב, (שמות י'ג) וַיְיִצְחַק לְפָנֵיכֶם וְגוֹ'. וְאֵין עַמוֹ אֶל גָּבָר, דָלָא דָבָר לְהוּ לִישְׁרָאֵל לֹא מַלְאָכָא, וְלֹא מִמְּנָא אַחֲרָא, דָאִינּוּן אַקְרָזָן אֶל גָּבָר. וְדָא הוּא דָאָמָר מֹשֶׁה, (שמות ל'ג) אִם אֵין פְּנִיקָה הַוְּלָבִים אֶל תַּעֲלִינוּ מֹזָה. הָדָא הוּא דְּבָתִיב, י' בְּדָד יְנַחֵן.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

נְפִירָד מֵהֶם וּמְנַהֵג אֹתָם בְּרוּחָמִים. וְהוּ שְׁבָתוֹב (דברים ל'ה) בִּנְשָׁר יְעֵיר קֹנוֹ וְגוֹ'.

כִּנְשָׁר יְעֵיר קֹנוֹ. אמר רבי יוסף, לא מַצְאָנוּ מֵשְׁפְּרָחִים עַל בָּנוֹי בִּנְשָׁר הַזָּה. וְעַל זָה לְמַדְנָה, כְּתִיב (יחזקאל א') וּפְנֵי אֲרִיה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבָּעָתָם וּפְנֵי שׂוֹר מִהָּשָׁמָאל. הַנְּשָׁר, הַיכְן מִקּוֹמוֹ בָּמְקוֹם שַׁעֲקָב עוֹמֵד. וְהוּ שְׁבָתוֹב (משל ט' דָרְךָ הַנְּשָׁר בְּשָׁמִים. באָתוֹן מִקּוֹם מִפְּשָׁש. מה

הוּא בְּלֹחֶדֶזִי, וְאֵין עַמּוֹ אֶל גָּבָר.

זֶבֶחָה חֲזִיקִיהוֹן דִּיְשָׁרָאֵל, קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא דָבָר עַמְּהוֹן, (בישראל) הַכִּי עַלְיָהוּ בְּתִיב, (תהילים קלח) כִּי יַעֲקֹב בְּחָר לֹז יְהָ יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ, וּבְתִיב, (שמואל א' יב) כִּי לֹא יִטְשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ וָנוֹ. מַאי טַעַמָּא לֹא יִטְשׁ הָאֵת עַמּוֹ. בְּעֹבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, בְּגִינּוֹ דְּהָאֵי בְּהָאֵת דְּתִדְבָּק. וּלְדָא לֹא יִשְׁבּוֹק לֹז קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּבָכָל אַתָּר דְּאַינּוֹן שְׁרִיּוֹן, קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַמְּהוֹן בְּמַה דְּאָקוּמִינָא.

לוּ חַבְמוּ יִשְׁבִּילוּ זֹאת. (דברים לט) אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כֹּל הַנִּי קְרָאֵי דְּהָבָא, תֹּכְחֵי אַינּוֹן, דְּאוּבָה לְהוּ מֹשֶׁה לִיְשָׁרָאֵל, בֶּרֶת הַהוּא שְׁמָא קְדִישָׁא, דְּגָלִי בְּשִׁירוֹתָא דְּמָלוֹי. אָמַר רַבִּי אָבָא, וְאַפְּיָלוּ מַה דְּאוּבָה לִיְשָׁרָאֵל, בְּכָלְלָא דְּשָׁמָא קְדִישָׁא הוּא, דְּלִית מֶלֶת בְּאוּרִיאָתָא

לשון הקודש

בְּזַה נְדַבֵּק. וּלְזַה לֹא יַעֲזֹב אֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁבָכֶל מָקוֹם שָׁהֵם נִמְצָאים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַמְּהָם, בְּמוֹ שְׁבָאָרָנוּ. לוּ חַבְמוּ יִשְׁבִּילוּ זֹאת (דברים לט). אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כֹּל אָלוֹן הַפְּסָוקִים שְׁבָאוֹן תּוּכָהוֹת הָם שְׁחוּבִיכָה אֹתָם מֹשֶׁה לִיְשָׁרָאֵל, חַווֵּן מְאוֹתוֹ שֵׁם קְדוֹשׁ שְׁגָלָה בְּתַחַלָת דְּבָרִי. אָמַר רַבִּי אָבָא, וְאַפְּלָוּ מַה שְׁחוּבִיכָה לִיְשָׁרָאֵל הוּא בְּכָל הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ, שָׁוֹן

הַלְכִים אֶל תַּעֲלִינוּ מִזָּה. וְהוּ שְׁבָתוֹב הַבָּדָר יִגְחַנֵּה. הוּא בְּלִבְדֵוֹ, וְאֵין עַמּוֹ אֶל גָּבָר.

אֲשֶׁרִי תַּלְקַם שֵׁל יִשְׁרָאֵל שְׁתַקְדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא מִתְנַגֵּג אַתֶּם (בישראל) בָּה, עַלְיָהֶם בְּרֹטוֹב (תהילים קלט) כִּי יַעֲקֹב בְּחָר לֹז יְהָ יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ, וּכְתוּב (שמואל-א' יב) כִּי לֹא יִטְשׁ הָאֵת עַמּוֹ וָנוֹ. מַה הַפְּטֻעַם לֹא יִטְשׁ הָאֵת עַמּוֹ? בְּעֹבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, מִשּׁוּם שָׂוֹה

דָּגְנִיק מִבְּלַלָּא דְשָׁמָא קָדִישָׁא. דָאָרְיִיתָא כְּלָא שָׁמָא
דָקּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַיִן.

וְהַנִּי קָרְאִי יְדִיעָן אַיִן. אָבָל בְּגִין דְשָׁמָא (דף רצ"ט ע"א)
דָקּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְשִׁים בְּהָאִי פְּרִשְׁתָּא,
אֲצְטְּרִיבְּגָנָא עַד הַשְׂתָּא. וְהַבָּא הָא בְּתִיב, לוֹ חַבְמוֹ
יְשִׁבְילְיוֹ זֹאת, זֹאת וְדָאי, וְהָא בְּכָמָה אַתָּר אָוקִימָנָא
הָאִי, דָאי יִשְׂרָאֵל יְגִדְעָוָן הָאִי, אַיְדָה זֹאת אֲחִידָה
בְּדִינָיו? לְאַתְּפְרַעָא מִן חִיבְיאָ, יְבִינוּ לְאַחֲרִיתָם,
וַיִּסְתְּמִרוּ לְמַהְיוֹ בָה. בְּמָה דְבָתִיב, (איוב ס) נָאָרַץ
מִתְקֻומָּמָה לוֹ.

דָבָר אַחֲרָה לוֹ חַבְמוֹ יְשִׁבְילְיוֹ זֹאת. דָאִיהִי מַתְקָשָׁרָא
בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, כִּד גַּטְרִין פְּקוּדִי אָוָרִיתָא,
וַיַּתְבִּין עַמָּה בְּשַׁלֵּם, יְגִדְעָוָן דְסִיעָתָא דְהָאִי זֹאת
עַמְהָוָן, לְאַתְּפְרַעָא מִשְׁנָא יְהָוָן. וַיִּשְׂרָאֵל דָאַיְנוּ וַיַּעֲרִין
בִּינִי עַמְמִיאָ, יְגִדְעָוָן, אַיְכָה יְרַדוֹּף אַחֲד אַלְפָ וַיְשִׁגְנִים

לשון הקודש

דָבָר בְּתוֹרָה שִׁזְוָצָא מִבְּלַל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ,
שְׁהַתּוֹרָה בְּלָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא הוּם.
וְאַלְוִי הַפְּסָוקִים יְדוּעִים הוּם. אָבָל מִשּׁוּם
שְׁשָׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְשָׁום
בְּפִרְשָׁה זוֹ, הִיִּתְיַצֵּרְךְ עַד עֲתָה. וְכַאֲن
הָרִי בְּתוֹב, לוֹ חַבְמוֹ יְשִׁבְילְיוֹ זֹאת, זֹאת
וְדָאי. וְהָרִי בְּכָמָה מִקּוּמוֹת בָּאָרְנוּ זֹאת,

יָגִינוּ רַבְבָּה. וְמֵאַן גֶּרְים לְהוּ. הָאֵי זֹאת, דְּהֹהָה בָּהוּ
בְּשֻׁלָּם, בֶּד עֲבֵדִין פְּקוּדִי אָזְרִיתָא. וְלֹעֲלָמִין לֹא
אָתְעָדִי מַנְיִחוֹ, לְמַעַבְדָּה לְהוּ נַזְקִמִּין.

אֲם לֹא כִּי צְוָרָם מִכְרָם וַיְיִ' הַסְגִּירָם. (דברים ל'ב) מַאי
טַעַמָּא בַּי צְוָרָם מִכְרָם. בְּגַין צְוָר יְלִידָה תְּשִׁיָּה
דְּתַקְוִינָן לֹא שְׁרָאוּ בְּדַקָּא יִאָוֶת בְּאֲתָרֵיהָו. אֲם לֹא
כִּי צְוָרָם מִכְרָם. אָמֵר רַבִּי יְהוָדָה דָא אָבָרָהָם, בְּמָה
דְּאָזְקִימָנָא, דְּאָמֵר אָבָרָהָם יִתְחַיְּבּוּן יִשְׂרָאֵל בְּגַלּוֹתָא,
וְלֹא יַעֲלוּן בְּגַיְהָנָם דְּתַרְיוֹן אַלְיָן גְּלוֹתָא וְגַיְהָנָם, לֹא
יַסְבְּלוּן יִשְׂרָאֵל. וּקְיַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסְתָּבָם עַל יְדוּיָו,
דְּכָל זְמָנָא דִי יְחֹזְבּוּן יִשְׂרָאֵל, יַפְלוּן בְּגַלּוֹתָא,
וַיִּשְׂתַּعַבְדוּן בָּהוּ שְׁנַאיְהָוֹן. וְבַגַּ�ן כֵּה, צְוָרָם מִכְרָם
וְדָא, וַיְיִ' הַסְגִּירָם, וְאָסְתָּבָם עַל יְדוּיָו.

לשון הקודש

מִכְרָם. אָמֵר רַבִּי יְהוָדָה, זֶה אָבָרָהָם, בְּמוֹ
שְׁבָאָרְנוֹ, שָׁאָמֵר אָבָרָהָם, יִתְחַיְּבּוּ
יִשְׂרָאֵל בְּגַלּוֹת וְלֹא יַבְנֵסֵו בְּגַיְהָנָם, שְׁנָנִי
אַלְוּ - גְּלוֹת וְגַיְהָנָם - לֹא יַסְבְּלוּ יִשְׂרָאֵל.
וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַסְפִים עַל יְדוּ, שְׁבָל
וּמָנו שִׁיתְחַיְּבוּ יִשְׂרָאֵל, יַפְלוּ לְגַלּוֹת
וַיִּשְׂתַּעַבְדוּ בָּהֶם שְׁוֹנָאֵיכֶם. וּמְשׁוּם זֶה
צְוָרָם מִכְרָם, וְדָא, וַיְיִ' הַסְגִּירָם, וְהַסְפִים
עַל יְדוּיָו.

מְשׁוֹנָאֵיכֶם. וַיִּשְׂרָאֵל, שָׁהָם מַעֲטִים בֵּין
הָאָמוֹת, יַדְעוּ אֵיכֶה יַרְדֵּף אֶחָד אֶלָּפָ
וּשְׁנָנִים יָגִינוּ רַבְבָּה. וּמַיְגַּרְמַלְמָה? הַזָּאת
הָזָו שְׁחִיתָה בְּיִנְיָהָם בְּשָׁלוֹם בְּאֲשֶׁר
עוֹשִׂים מִצְוֹות הַתּוֹרָה, וְלֹעֲלָמִים לֹא זָהָה
מִהָּם לְעַשׂוֹת לָהֶם נַקְמוֹת.

אֲם לֹא כִּי צְוָרָם מִכְרָם וְה' הַסְגִּירָם (דברים
ל'). מַה הַטְּעֵם בַּי צְוָרָם מִכְרָם? מְשׁוּם
שְׁצֹור יְלִידָה תְּשִׁיָּה, שְׁתַקְוִינָם לֹא גַּמְצָאִים
בְּמוֹ שְׁצָרִיךְ בָּמְקוּםָם. אֲם לֹא כִּי צְוָרָם

תניא, אמר רבי יהודה, מי טעמא אובח להו
משה בהאי שירה חבי, בגין דאייהו זמיגין
למייל לאראעא, ולמשרי ביןיהו שכינטא, בגין קה
אובח להו על האי.

רבי יצחק אמר, בתורי אתרוי קדשא בריך הוא זמין
לאובחא להו לישראאל, וחדראן אומות העולם.
חד דכתיב, (הושע יט) וריב לוי עם יהודה ולפקוד על
יעקב בדרכיו זגו. שמעין אומות העולם חדראן,
אמר, השתה ישתzon מעלהמא, بد חמוי קדשא בריך
הוא דאיון חדראן, מה כתיב בתיריה. בבטן יעקב את
אחיו זגו. بد שמעין אמרין, דא הוא תשובה.

לאתתא דהוה לה קטטה בבריה, אולת למקביל
עליה דינא, חמתה לדינא דאין נפשין.
מניהו לאלקאה, לאוקדא, אמרה וי מה

לשון הקודש

יעקב בדרכיו זגו. שמעו אומות העולם
שמעהו. אמרו, עתה יברתו מהעולם.
באשר ראה הקדוש ברוך הוא שם
שמות, מה טוב אתרוי? בבטן יעקב
את אחיו זגו. באשר שומעים, אמרים,
וזו היא תשובה.

למנוגה, אמר רבי יהודה, מה הטעם
שהוביתם להם משה בשירה הוו קה?
משמעותם מזומנים להבגנס לאארץ
ולהשרות עליהם שכינה, ומשמעות זה
הוביתם אותם על קה.

רבי יצחק אמר, בשני מקומות הקדוש
ברוך הוא היה מופיע להוביתם את ישראל,
ושמהו אומות העולם. אחד – שפטוב
(הושע יט) וריב לה עם יהודה ולפקוד על

אֲבֵיד מִן בָּרָא. כִּד סִימַם דִּינָא, אָמֵר לְהֹהִיא אִינְתוֹ,
אִמֶּא, מָה אֲבֵיד לְךָ בָּרִיךְ, אִמְרָה קֹבְלָנִי, עֲבָ"מ.
יָמַצְאָהוּ בָּאָרֶץ מִדְבָּר וּבָתָהוּ, (דברים יב) וְדֹאי לְבָתָר
עָבֵד לְכָל אַיִן קָלִיפָּין, דִּיהּוֹן בָּלָהוּ
מִשְׁתַּعֲבָדֵין לִיהְ. עַד חַכָּא הָוה כְּתִיב בְּהַהְוא
סְפִּרְא, דְּקָרְטָנָא אָסִיא לְבָתָר הָוה רְשִׁים בְּהַאֲיִ
קָרָא, כָּל גַּטְוָרָא דְּאַצְטָרִיךְ אָסִיא חֲפִים לְמַעֲבָד
לְמַרְעָע דְּשִׁכְבָּבְיִ מְרֻעִיתָה, בַּי אָסִירִי דְּמַלְפָא,
לְמַפְלָח לְמַאֲרִי עַלְמָא.

דְּבַד אָזִיל אָסִיא חֲפִים לְגַבִּיהְ, יָמַצְאָהוּ בָּאָרֶץ מִדְבָּר
וּבָתָהוּ יְלָל יְשָׁמֵן, מְרֻעִין דְּשָׂרִין עַלְיהָ, אֲשָׁבָח
לִיה בְּאָסִירָוּ דְּמַלְפָא. אֵי תִּמְאָהוּ אֵיל וּקְוִידָשָׁא בָּרִיךְ
הַזָּא (ס"א פק"ד) יְפָקֹוד לְתִפְשָׁא לִיהְ, דְּלָא יְשַׁתְּדָל בְּרָ
נֶש אָבָתִירָה. לְאוֹ הַכִּי, דְּהָא דָוד אָמֵר, (תהלים מא) אָשָׁרִי

לשון הקודש

לְשָׁרֶפֶה. אִמְרָה: אֹוי, מָה אֲעָשָׂה מִן הַבָּן?
בְּאֵשֶׁר סִימַם הַדִּין, אָמֵר לְאַוְתָה אֲשָׁה:
אִמֶּא, מָה עָשָׂה לְךָ בְּנָךְ? אִמְרָה,
מְתַלְוֹגֶת, עֲבָ"מ.

יָמַצְאָהוּ בָּאָרֶץ מִדְבָּר וּבָתָהוּ. וְדֹאי
לְכֹסֹוף עָשָׂה לְכָל אַוְתָן קָלְפָות שִׁיחָיו
כְּלֹזָן מִשְׁתַּעֲבָדָות לוֹ. עַד בָּאָן הַיה בְּתוּב
בָּאָתוֹ סְפִּרְא שֶׁל קָרְטָנָא הָרוֹפָא. לְכֹסֹוף
הַיה רְשּׁוּם בִּעה הַפְּסוֹק, כָּל שְׁמִירָה

מִשְׁבֵּיל אֶל דָּל וְגַ�ו, דָּל הַהוּא דְּשִׁכְבֵּב בְּבֵי מְרֻעָה. וְאֵי אָסְפִּיא חֲבִים הַוּא, קְדֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא יְהִיב לֵיהּ בְּרִכָּאן, לְהַהּוּא דִּישְׂתַּדֵּל בֵּיהּ.

וְהַהּוּא אָסְפִּיא, יִמְצַאֵּהוּ בָּאָרֶץ מְדָבֵר, בְּבֵי מְרֻעָה שִׁכְבֵּב. וּבְתַּהְוֹ יְלִיל יִשְׁימֹן, דָּאִינְזָן מְרֻעָן דְּחַקֵּין לֵיהּ. מְאֵי אַצְטָרִיךְ לֵיהּ לְמַעַבֵּד. יִסּוּבְּנָהוּ יִסּוּבֵב סְבּוֹת, וַיַּהַי עַלוֹת, בְּגַיְן דִּימְנָעַ מְגִיהָ אִינְזָן מְלִין דְּנַקֵּין לֵיהּ. יַקְיָז לֵיהּ, וַיַּפְיקֵמְגִיהָ דָּמָא בִּישָּׁא. יִבּוֹנְגָהוּ יִסְתַּבֵּל וַיַּבְינֵהוּ מְרֻעָא מִפְּהָה הַוּא, וַיִּסְתַּבֵּל בְּגַיְן דָּלָא יִתְרַבֵּי עַלוֹי, וַיִּמְאַד לֵיהּ. לְבַתֵּר יִצְרָנָהוּ בָּאִישׁוֹן עַיְנוֹ, בְּגַיְן דִּיהָא נְטִיר בְּדַקָּא יָאָות, בָּאִינְזָן מְשָׁקֵי, בָּאִינְזָן אָסְוֹתָא דְּאַצְטָרִיכָו לֵיהּ, וְלֹא יַטְעֵי (ס"א פַּעַנְיָה) בִּינְיָהוּ. דָּאַלְמָלִי יַטְעֵי, אַפְּיָלוּ בְּמַלְהָה חַדְרָה, קְדֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא חַשֵּׁב עַל הַהּוּא אָסְפִּיא, בְּאַלּוּ שְׁפֵיךְ דָּמָא וַקְּטַלְיָהּ.

לשון הקודש

בָּה, שָׁהָרִי אָמֵר דָוֵר, (תהלים מא) אֲשֶׁר מִשְׁבֵּיל אֶל דָל וְגַ�ו. דָל הַוּא אָזְהָו שָׁוֹכֵב בְּבֵית חַלְיוֹ. וְאֵם רֹופָא חַכְםָהוּ, הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוּ בְּרִכּוֹת לְאָזְהָו שִׁשְׁתַּדֵּל בּוּ. וְאָזְהָו רֹופָא, יִמְצַאֵּהוּ בָּאָרֶץ מְדָבֵר, בְּבֵית חַלְיוֹ שָׁוֹכֵב. וּבְתַּהְוֹ יְלִיל יִשְׁמֹן, שָׁאוֹתָן מְחַלּוֹת מְצָרוֹת לוּ. מָה צָרִיךְ לוּ

בגין דקודשא בריך הוא בעי, דאף על גב דההוא בר נש איהו בבי אסירי דמלבא, ואיהו אסיר בבי אסירי, דישתדל בר נש עליה, ויסיע ליה לאפקא ליה מבוי אסירי. וזהו אמר הבי. קדשא בריך הוא זו דיגון הבני עלי מא לעילא, הן למאות הן (דף רצ"ט ע"ב) לשירושי, הן לעקור, הן לעונש נכסין, ולאסוריין. מאן דאתחוי לעונש נכסין, נפל בבי מרעה, ולא יתפס, עד דיתן כל מה דאתגוז עליה. בינו דאתענש במומניה, יהיב כל מה דאתגוז עליה, אתpsi, ונפק מבוי אסירי. ועל דא אצטראיך לאשתדרלא עליה דיתן עונשיה זיפוק.

מאן דיתחוי לשירושי, יתפסון ליה, יהיב ליה בבי אסירי, עד דישטרש מפלא. ולזמנין דישטרש משיעפי, או מחד מניהו, ולבר יפקון ליה מבוי

למעלה, הן למאות, הן לשrho, הן לעkor, הן לעונש נכסין, ולאסר אותו. מי שנראה לעונש נכסים, נופל בבית חליין, ולא יתרפא עד שיתן כל מה שנגזר עליו. בינו שנענש במומו ונותן כל מה שנגזר עליו, יתרפא, וויצא מבית האסורים. ועל זה ציריך להעתיק עמו שיתן ענשו וויצא. מי שרatoi לשrho, יתפסו אותו, ויתנו אותו בבית האסורים. וזהו אומר בה: הקדוש ברוך הוא זו דיגון בני העולם

ולא יטעה (*מהט*) בינהן. שם יטעה אפילו בדבר אחד, הקדוש ברוך הוא חושב על אותו רופא באלו שפה דמים והרגן. משוגם שהקדוש ברוך הוא רוץ, שאף על נב שאותו אדם הוא בבית אסירי הפלך והוא אסור בבית האסורים, שישתכל אדם עליו ויעזר לו להוציאו מבית האסורים. וזהו אומר בה: הקדוש ברוך הוא בני העולם

אסיר. מאן דיתחוי למota, הבי הויא, דאילו יtan כל כופרא, וכל ממוֹגָא דעַלְמָא לא ישׂתּוֹב.

יעל דא אצטראיך לאסִיא חביבים, לאשׁתְדָלָא עלייה, אי יכיל למשיב ליה אסּוֹתָא מון גוֹפָא, יאות. וαι לאו, יtan ליה אסּוֹתָא לנשְׁמַתֵּיה, וישׁתְדַל על אסּוֹתָא דנשְׁמַתֵּיה. ורא הויא אסִיא דקִידְשָׁא בריך הויא ישׁתְדַל עלייה בהאי עַלְמָא ובעַלְמָא דאתה.

אמֶר רבי אלעזר, עד השׁתָא לא שׁמְעָנָא מאסִיא דא, ומספרא דא. בר מזמנא חדא, דאמר לי טיעא חדא, דשמע לאבוי, דאסִיא חד הוה בימוי, דבר הוה מסתכל בבר נש, בר איהו בבי מרעה, הוה אמר, דא כי ודא מות. והוא אמרין עליה זהו זבאה קשות, דחיל חטאה. וכל מה שלא יכיל למדבק מה דאצטראיך, איהו הוה קני, ויהיב מדיליה.

לשון הקודש

רופא שהקדוש ברוך הוא ישׁתְדַל עלייו מהבל. ולפעמים משטרש באיברי או מאחד מהם, ולבסוף יוציאו אותו מבית האסורים. מי שראוי למות – בָּה הויא, שאלו יtan כל הכהר וכל מון שבעולם, לא ינצל.

יעל זה צരיך לרופא חכם שיעסוק ברפואתו. אם יכול להתי לו רפואה מן הגוף – מוטב, ואם לא – יtan לו רפואה לנשְׁמַתֵּו, וישׁתְדַל ברפואת נשְׁמַתֵּו. והוא

בָּוְהָו אָמֶרֶין, דְּלִילַת חֲפִים בְּעַלְמָא כְּגִינִּיה. וּבְצַלּוֹתֵיה
הָזָה עַבֵּיד יְתִיר מִפְּהָה דְּהָזָה עַבֵּיד בִּידֵי. וּבְקְדָמֵי לֹן,
דָּא הָזָה הָזָה אָסִיא.

אָמֶר הָזָה טְוִיעָא, וְדָאי סְפִּרְאָ דִּילִילָה בִּידֵי אֵיתָהו,
הַקָּא יְרִיתְנָא מְאָבֵי אָבָא, וְכָל מְלֹוי דְּהָזָה
סְפִּרְאָ, כְּלֹהו אַתִּיסְדוֹן עַל רְזִין דָאָרִיתָא, וְרִין
סְתִּימִין אַשְׁפְּחָנָא בִּיה, וְמְלִין דָאָסְוּתָא סְגִיאַין,
דְּאֵיתָה אָמֶר דָּלָא יָאָזָה לְמַפְעֵל לֹן, בָּר (א) אֵיתָהו
דְּחִיל חַטָּאָה.

וְאַיְנוֹ מִפְּהָה דְּהָזָה עַבֵּיד בְּלֻם, דְּהָזָה לְחִישׁ לְחִישׁ
עַל מְרַעַ, וְהָזָה אָמֶר בְּפּוּמוֹי וְאַתְּפִי מִיד.
וּבְלֹהו בְּרִיר לֹן בְּהָזָה סְפִּרְאָ. וְאָמֶר, דָּא אָסּוּר, וְדָא
מוֹתֵר לְמַאן דְּדַחִיל חַטָּאָה. בְּגַין דְּמַרְעֵין סְגִיאַין אָמֶר,
דְּתַלְיָא אָסְוּתָא דְּלָהּוֹן, בְּלֹחִישׁוֹ דְּפּוֹמָא. וְאַיְנוֹ

לשון הקודש

התורה, וסודות גָּעוּלִים מְצָאתִי בו
וּרְבָרִים שֶׁל רְפּוֹאָה רְבִים, שֶׁהָוָא אָמֶר
שֶׁלֹּא רְאוּ לְעֵשָׂות אָתָם חַוֵּן (א) הוּא
יְרָא חַטָּא.

וְהָם מִפְּהָה שְׁהָה עוֹשָׂה בְּלֻם, שְׁהָה
לוֹחֵשׁ לְחִשִּׁים עַל חֹולָה, וְהָה אָמֶר בְּפִיו
וּמְתַרְפֵּא מִיד. וּכְלָם מְבָרֵר אָתָם בְּאָתוֹ
סְפִּרְאָ. וְאָמֶר, וְהָאָסּוּר, וְהָמְתֵר לְפִי
שִׁירָא חַטָּא. מְשׁוּם שְׁחַלְאִים רְבִים אָמֶר

חַטָּא, וְכָל מָה שֶׁלֹּא יָכַל לְהַשְׁגִּג מָה
שְׁגַנְצָרָה, הוּא הָיָה קֹנֶה וּנוֹתֵן מְשַׁלֵּג. וְהָיָ
אָוּמָרִים שָׁאַיִן חַכְםָ בְּעַלְמָם בְּמוֹהָג,
וּבְתִּפְלַתּוֹ הָיָה עוֹשָׂה יוֹתֵר מִפְּהָה שְׁהָה
עוֹשָׂה בְּנִירִי. וּבְמַךְפֵּה לֹנוֹ, וְהָיָה אָתוֹ
רוֹפֵא.

אָמֶר אָתוֹ סּוֹתָר, וְדָאי סְפִּרְוּ בִּידֵי הוּא,
שִׁירָשְׁתִּי אָתוֹ מְאָבֵי אָבָא, וְכָל דְּבָרִי
שֶׁל אָתוֹ סְפִּרְאָ, כְּלָם מִיּוֹסְדִים עַל סּוֹדוֹת

מִסְטָרָה דָנָחֵשׁ, וּמִגְהֹן מִסְטָרָה דְקָסֶם. וּכְלָא אִינְיוֹן דְאָסּוֹר לֹוּמָר בְפּוֹמָא, וְאָסּוֹר לְמַעֲבֵד בְעוֹבֶדֶת, הַזָּהָה אָמָר. עד דְאַשְׁבָּחָנָא עַל מְרֻעִין יְדִיעָן דְאַצְטָרִיךְ לוֹמָר בְךָ. וְלִנְדוּיִ בְגַדְיוֹ וּבְשְׂמַתָּא, עַל הַהְוָא מְרֻעָה. וְאִיהוּ תְּזַוְּהָא סְגִי לְגַבֵּן.

תְּדִי רַבִּי אַלְעֹזֶר, וְתְּדִי חֶבְרִיא. אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אֵי הַהְוָא סִפְרָא הַזָּהָה לְגַבֵּן נְחַמֵּי מַה אִיהוּ אָמָר. אָנָּא אָמָסָר בְמִסְירָה, עַל מַנְתָּה לְאַחֲזָה לְבִזְצִינָא קְדִישָׁא. וְתְּגִינָּן, אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, הַהְוָא סִפְרָא הַזָּהָה בַּיְדֵי תְּרִיסָר יְרָחִי, וְאַשְׁבָּחָנָא בִּיהְנוֹרִין עַל אַיִן נַיקִירִין. בֶּד מְטִינָא לְאִינְיוֹן רַזְוֹן הַהְוָא מְבָלָעָם תְּזַוְּהָנָא.

יְוֹמָא חֶד לְהִישְׁגָּא בְאַתָּר חֶד, וְהָוּ אַתְּזָוּן סְלָקָנוּ נְגַחְתָּן. עד דְחַמְינָא בְחַלְמָא, וְאָמָר לֵי, מַה

הַיְינוּ רֹזְאִים מַה הַוָּא אָוֹמָר. אַנְיָ אָמָסָר בְמִסְירָה עַל מַנְתָּה לְהַרְאֹות לְמִנוּרָה הַקְּדוּשָׁה. וּלְמִדְנוֹן, אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אָתוֹת הַסְּפָר תְּהִיא בַּיְדֵי שְׁנַיִם עַשֶּׁר חֶדֶשׁ, וּמְצָאתִי בּוּ אֲוֹרוֹת עַלְיוֹנוֹת וּחְשֹׁוּבִים. בְּאַשְׁר הַגַּעַתִּי לְאַוְתָּם סְוּדוֹת שְׁהִי מְבָלָעָם, תְּמַהְתִּי.

יְוֹם אַחֲרֵי לְחַשְׁתִּי בָמָקוֹם אַחֲרֵי, וְהִי הָאוֹתִיות עַולְוֹת וּוֹרְדוֹת. עד שְׁרָאִיטִי

שְׁתִלְוִיהָ רְפּוֹאָתָם בְלִחְיַת הַפֶּה. וְאַלְוּ מִצְדָּה הַנְּחֵשׁ, וּמִמְּהָם מִצְדָּה שֶׁל קָסֶם. וּכְלָא אַוְתָּם שְׁאָסּוֹר לֹוּמָר בְפֶה וְאָסּוֹר לְעַשֹּׂת בְמַעַשָּׁה הַיָּה אָוֹמָר. עד שְׁמַצְאָתִי עַל חַלְאלִים יְדוּעִים שְׁצִירִיךְ לֹוּמָר בְךָ, וּלְנִדּוֹת בְגַדְיוֹ וּבְשְׂמַתָּא עַל אַוְתָּה חָלִי, וְהָוָא תְּמִימָה נְדוּלה אַצְלִי.

שְׁמָחָה רַבִּי אַלְעֹזֶר, וּשְׁמָחוֹ הַחֶבְרִים. אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אָם אָתוֹת סִפְרָה הַיָּה אַצְלָנוּ,

לְךָ לְמַיעֵל בְּתִחְוֹמָא דָלָא דִילָה, וְלֹא אַצְטְרִיךְ לְךָ. אַתְעֲרֵנָא, וְאַבָּאишׁ קְמָאי, עַל רְזִיּוֹן סְתִימִין דַהֲוֹן תְפִנוֹן. שְׁדִירֵנָא לְהַהְוָא יְזָאִי, וּרְבִי יוֹסִי בָּרְבִי יְהוָדָה שְׁמִיהָ, וַיְהִיבָנָא לִיהְ סְפָרָא.

וּבְרִזּוֹן דְבָלָעַם אַשְׁבָחֵנָא, מַאיְנָזֶן שְׁמָהּן דְמַלְאָכִין דְשִׁדרָר לִיהְ בָּלָק, וְלֹא הָוּ מְסֻתְדָרוֹן עַל תְקוֹנִינוּהוּ בְדַקָא יָאוֹת. אָבָל בָמָה זִינִי אַסְוֹתָא אַשְׁבָחֵנָא בֵיהְ, דַקָא מִתְהַקְנִי עַל תְקוֹנִי אַזְרִיכָתָא, וְרִזּוֹן סְתִימִין דִילָה. וְחַמִינָא דָאיְנָזֶן בְחַסִידָותָא, וְצְלוֹתָין וּבְעוֹזָתָין לְקַיְדָשָא בָרִיךְ הַזָא. וְאֵי תִימָא, דַהֲוָה עַבְדִים אַסְוֹתָא בְפְסוּקִי אַזְרִיכָתָא, אוּ בְרִזּוֹן דַאַזְרִיכָתָא. חַס וּשְׁלוֹם. אַלֵא הָהָא אָמֵר רִזּוֹן דַאַזְרִיכָתָא, וּעַל הַהְוָא רְזָא אָפִיק רִזּוֹן דַאַסְוֹתָא, דָלָא חַמִינָא בְהַהְוָא גַוְגָנָא לְעַלְמָין. אַמִינָא בָרִיךְ רְחַמְנָא, דַאַחֲבִים לְבָנִי נְשָׂא מְחַכְמָתָא דְלָעִילָא.

לשון הקודש

הִי מְסֻתְדָרוֹם עַל תְקוֹנִים בָמָו שְׁאַרְיךָ. אָבָל כֹּפֶה מִינִי רְפֹואָה מִצְאָתִי בּוּ שְׁהָם מְתַקְנִים עַל תְקוֹנִי הַתּוֹרָה וּסְדוֹdot סְטוּמִים שְׁלָה. וּרְאִיתִי שְׁהָם בְחַסִידָות, וְתְפִלוֹת וּבְקָשׁוֹת לְהַקְדּוֹשָ בָרוּךְ הוּא. וְאֵם תָאמֵר שְׁהָהָעָוִשָה רְפֹואָה בְפְסוּקִי הַתּוֹרָה אוּ בְסְדוֹdot הַתּוֹרָה – חַס וּשְׁלוֹם. אַלֵא הָהָא אָוֶmr סְדוֹdot הַתּוֹרָה, וּעַל אָתוֹן בְחַלּוֹם וּאָמֵר לֵי, מַה לְךָ לְהַבְנֵם בְתִחוֹם שְׁאַנוּ שְׁלָךְ וּשְׁאַנוּ נָאַרְךָ לְךָ? וּרְעַבְעַנִי עַל סְדוֹdot הַסְתּוּמִים שְׁהָיוּ שָׁם. שְׁלַחְתִי לְאָתוֹן יְהוָדָה, וּרְבִי יוֹסִי בָרְבִי יְהוָדָה שְׁמוֹ, וּנְתַתִּיחַ לֹא אָתָה הַסְפֵר. וּבְפִזְדּוֹת שֶל בָלָעַם מִצְאָתִי מְאוֹתָם שְׁמוֹת שֶל מְלָאכִים שְׁשָׁלָחַ לֹא בָלָק, וְלֹא

וְמַאֲيָנוּ מַלְיָן דְּבָלָעַם נִסְיבָּנָא, וְחַמִּינָא בָּהוּ דָלָא
הָהָה בְּעַלְמָא חַכִּים בְּחַרְשֵׁין בְּגִינִיה.
אַמִּינָא, בְּרִיךְ רְחַמְנָא דְבָטֵל מַעַלְמָא חַרְשֵׁין, דָלָא
יִטְעַזֵּן בְּנֵי נְשָׁא מִבְּתֵר דְּחַלְתָּא דְקַזְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יַתְבִּרְךְ וַיַּתְעַלֵּה שְׁמוֹ אָמֵן. (ע"ב).

ברוך יי' לעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
ימְלֹזֶךְ יי' לעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

לשון הקודש

סוד הוציא סודות של רפואה שלא
ראיתי באפנּו זה לעולם. אמרתי, ברוך
הרחמן שבטל מהעוֹלָם הבשופים, שלא
ישטו בני אדם מאחר יראתו של הקדוש
ברוך הוא יתברך ויתעללה שמו אמן.
ברוך ה' לעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
ימְלֹזֶךְ ה' לעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

ומיאלו הדרבים של בלעם לקחתני,
וראיתי בהם שלא היה בעולם חכם